

บทที่ ๒

หลักฮวงจุ้ยตามความเชื่อของคนจีน

ในบทที่ ๒ นี้ ผู้วิจัยจะได้นำเสนอหลักฮวงจุ้ย โดยเริ่มจากประวัติความเป็นมาของฮวงจุ้ย หลักฮวงจุ้ย รากฐานของปรัชญาของฮวงจุ้ย อุปกรณ์ในการดูฮวงจุ้ย หลักพิจารณาฮวงจุ้ย ฮวงจุ้ยกับสังคมไทย ไปตามลำดับ ดังนี้

- ๒.๑ ประวัติความเป็นมาของฮวงจุ้ย
- ๒.๒ หลักฮวงจุ้ย
- ๒.๓ รากฐานทางปรัชญาของฮวงจุ้ย
- ๒.๔ อุปกรณ์ในการดูฮวงจุ้ย
- ๒.๕ หลักพิจารณาฮวงจุ้ย
- ๒.๖ ฮวงจุ้ยกับสังคมไทย
- ๒.๗ บทสรุป

๒.๑ ประวัติความเป็นมาของฮวงจุ้ย

๒.๑.๑ ความหมายของฮวงจุ้ย

วิชาฮวงจุ้ยนั้นเป็นศาสตร์โบราณชั้นสูงซึ่งเหนือกว่าศาสตร์อื่นใด มาจากประเทศจีนเก่าแก่นับเป็นพันๆ ปี ไม่มีหลักฐานแน่ชัดระบุว่าฮวงจุ้ยกำเนิดขึ้นในสมัยใดแต่มีการบันทึกไว้ว่า “ท่านอาจารย์หยางชุนซาง” ซึ่งเป็นที่ปรึกษาของ “จักรพรรดิฮั่นเซ่ว” เป็นผู้วางรากฐานศาสตร์ของฮวงจุ้ย โดยเน้นการใช้ฮวงจุ้ยในแง่ของการตรวจดูทำเลที่ตั้งของทิศทางต่างๆ ทิศทางของน้ำ อิทธิพลของมังกรและรูปทรงของภูเขา เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันศาสตร์ของฮวงจุ้ยได้แตกแขนงออกไปมากมาย แต่ยังคงความสง่างามและยืนยงอยู่มาได้จวบจนถึงทุกวันนี้ความหมายที่แท้จริงของคำว่า “ฮวงจุ้ย” เป็นภาษาจีนแต้จิ๋วแปลตรงตัว หมายถึง สภาวะแวดล้อมหรือการอยู่อาศัยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม มีลักษณะใกล้เคียงกับสถาปัตยกรรมศาสตร์ คำว่า “ฮวง” หมายถึง “ลม” ส่วนคำว่า “จุ้ย” ก็หมายถึง “น้ำ” นั่นเอง^๑ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายของฮวงจุ้ย หรือ ฮวงจุ้ยว่าเป็นที่ฝังศพของชาวจีน^๒

ฮวงจุ้ย ตรงกับภาษาอังกฤษว่า FengShui ภาษาจีน เฟิงชู่ยี้ หมายถึงสภาวะแวดล้อมหรือการอยู่อาศัยให้สอดคล้องกับสภาวะแวดล้อม ในคติของชาวจีน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงสถาปัตยกรรมศาสตร์ คำว่า ฮวงจุ้ย มาจากคำว่า ลม (ฮวง) และ น้ำ (จุ้ย) ออกเสียงตามสำเนียงจีนแต้จิ๋ว^๓ ถ้าออกเสียงแบบจีนกลางจะเป็น ฟ่งส่วย หรือ ฟ่งสอย คือวิชาภูมิพยากรณ์ (Geomancy)

^๑อาจารย์ปารมี ธัญพานทรัพย์,ฮวงจุ้ยบ้านดี เสริมบารมี โชคลาภ,พิมพ์ครั้งที่ ๒,(กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ Feel good Publishing, ๒๕๕๗), หน้า ๙-๑๐.

^๒บัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, พ.ศ. ๒๕๕๔, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๕๖), หน้า ๑๔๔๔.

^๓ฮวงจุ้ย (ศาสตร์), [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://th.wikipedia.org/wiki>, (๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘).

เป็นวิชาชั้นสูงของชาวจีน ซึ่งมีการถ่ายทอดกันมานับพันปีแล้ว เฟงจื๊อ หรือ ฮวงจื๊อ หมายถึง อำนาจ สิ่งแวดล้อมในธรรมชาติ ซึ่งจะประกอบไปด้วย ลม และ อากาศ ของภูเขา เนินเขา ลำธารแม่น้ำ และฝน ยังมีจุดที่สำคัญเหนือยิ่งไปกว่านั้นก็คือขบวนการที่ทำให้เกิดความเป็นไปของธรรมชาติ ซึ่งมีอำนาจของสกลจักรวาลทั้งหมด แห่งแนวความคิดและสัญลักษณ์ของอภิปรัชญา ที่มีอำนาจเกื้อหนุน อยู่เบื้องหลัง โดยมีการจัดเตรียมภาวะแวดล้อมให้ถูกหลักเกณฑ์ที่ดี แล้วก็จะอำนวยความสวัสดิให้แก่ ผู้ที่มีการปฏิบัติ^๔

หลักการของฮวงจื๊อแม้จะมีการแบ่งแยกความหมายของ หยิน และ หยางอย่างชัดเจน แต่ นำหยินและหยาง นี้มาผสมกลมกลืนกันได้อย่างลงตัว และเกิดความสมดุลเหมือนโลกนี้ที่มีทั้งเพศ หญิงซึ่งคือ หยิน และเพศชายซึ่งคือหยาง สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างผาสุก ไม่ขาดความเข้มแข็งของ เพศชายและไม่ขาดความอ่อนโยนของเพศหญิง ฉะนั้น จึงมาทำความเข้าใจก่อนว่า “หยิน” คือ สภาพ ที่หยุดนิ่งอยู่กับที่ ไม่เคลื่อนไหวไปมา ซึ่งหยินเป็นตัวแทนของสิ่งต่างๆ ได้แก่ ผู้หญิง ความอ่อนโยน ความอ่อนไหว ความเย็นเยียบ ดวงจันทร์ ความมืด กลางคืน ฝ่ายรับ เลขคู่ พลังงานในด้านลบ ส่วน “หยาง” คือ สภาพที่ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ มีการเคลื่อนไหวไปมาตลอดเวลา ซึ่งหยางเป็นตัวแทนของสิ่ง ต่างๆ ได้แก่ ผู้ชาย ความเข้มแข็ง ความกล้าหาญ ความอบอุ่น ความร้อน มังกร ดวงอาทิตย์ ความ สว่างไสว แสงสว่าง กลางวัน ฝ่ายรุก เลขคี่ พลังงานในด้านบวก หรือเหมือนการที่โลกนี้มีทั้งกลางวัน ซึ่งหมายถึง หยาง และกลางคืนซึ่งหมายถึง หยิน ทำหน้าที่สลับสับเปลี่ยนกันไปอย่างเหมาะสมลงตัว ไม่มีใครแย้งหน้าที่ใคร โลกดำเนินไปได้ด้วยดี ซึ่งหากโลกขาด หยินหรือหยาง หรือขาดความสมดุล ของทั้งสองสิ่งไป คงจะเดือดร้อนน่าดู^๕ ชาวจีนเชื่อว่า หยินและหยาง เป็นกำลังเสริมของทุกสิ่งทุก อย่างในจักรวาล เป็นพลังพื้นฐานของจักรวาล เป็นความกลมกลืน พลังทั้งสองจะมีลักษณะตรงข้าม กัน เช่น หยาง แสดงความเป็นเพศชาย ความสว่าง สีสร้อน ของแข็ง การรุก เป็นต้น ส่วนหยิน แสดง ความเป็นเพศหญิง ความมืด สีเย็น ของเหลว เนื้อหาในคัมภีร์อี้จิง กล่าวว่าทั้งหยินและหยาง ต่างเสริม ซึ่งกันและกัน เพราะถ้าไม่มีความมืดก็ไม่มีความสว่าง ไม่มีร้อนก็ไม่มีความเย็น หยินและหยาง ถือเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกัน เหมือนข้าวบวกข้าวลบนั่นแหละ^๖ ความคิดที่เกี่ยวกับการส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่าง หยินกับหยางนี้ได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งในเนื้อหาสำคัญของหลักฮวงจื๊อ

หลักการของฮวงจื๊อแม้จะมีการแบ่งแยกความหมายของหยิน และหยางอย่างชัดเจน แต่ นำหยินและหยางนี้มาผสมกลมกลืนกันได้อย่างลงตัว และเกิดความสมดุล เหมือนโลกนี้ที่มีทั้งเพศ หญิง ซึ่งคือหยิน และเพศชายซึ่งคือหยาง สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างผาสุก ไม่ขาดความเข้มแข็งของ เพศชายและไม่ขาดความอ่อนโยนของเพศหญิง ฉะนั้น จึงมาทำความเข้าใจก่อนว่า “หยิน” คือ สภาพ ที่หยุดนิ่งอยู่กับที่ ไม่เคลื่อนไหวไปมา ซึ่งหยินเป็นตัวแทนของสิ่งต่างๆ ได้แก่ ผู้หญิง ความอ่อนโยน ความอ่อนไหว ความเย็นเยียบ ดวงจันทร์ ความมืด กลางคืน ฝ่ายรับ เลขคู่ พลังงานในด้านลบ ส่วน

^๔ พูลหลวง (นามแฝง), คัมภีร์หยิน-หยาง, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เกษมบรรณกิจ, ๑๔๒๑), หน้า ๑๓๘.

^๕ อาจารย์ปารมี ธิญานทรัพย์, ฮวงจื๊อบ้านดี เสริมบารมี โชคลาภ, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ Feel good Publishing, ๒๕๕๓), หน้า ๑๕-๑๖.

^๖ อำนวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์, ฮวงจื๊อศาสตร์แห่งการพยากรณ์ทำเลดีร้าย, พิมพ์ครั้งที่ ๔ (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า), หน้า ๘๗.

“หยาง” คือ สภาพที่ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ มีการเคลื่อนไหวไปมาตลอดเวลา ซึ่งหยางเป็นตัวแทนของสิ่งต่างๆ ได้แก่ ผู้ชาย ความเข้มแข็ง ความกล้าหาญ ความอบอุ่น ความร้อน มังกร ดวงอาทิตย์ ความสว่างไสว แสงสว่าง กลางวัน ฝ่ายรุก เลขคี่ พลังงานในด้านบวก หรือเหมือนการที่โลกนี้มีทั้งกลางวันซึ่งหมายถึง หยาง และกลางคืนซึ่งหมายถึง หยิน ทำหน้าที่สลับสับเปลี่ยนกันไปอย่างเหมาะสมลงตัว ไม่มีใครแย่งหน้าที่ใคร โลกดำเนินไปได้ด้วยดี ซึ่งหากโลกขาด หยินหรือหยาง หรือขาดความสมดุลของทั้งสองสิ่งไป คงจะเดือดร้อนน่าดู^๗

ฮวงจุ้ยนั้นรู้จักกันโดยทั่วไปว่าเป็นโหราศาสตร์อย่างหนึ่งของชาวจีน ศาสตร์และศิลป์ ที่ว่าด้วยทำเลที่ตั้ง ที่อยู่อาศัย และการจัดตกแต่งภายใน แต่แท้ที่จริงแล้วฮวงจุ้ยหมายถึงอะไรนั้นก็ไม่มีใครรู้ได้ให้นิยามความหมายเอาไว้ได้อย่างดั่งต่อไปนี้

ลิสเลียน ตู ได้ให้ความหมายของฮวงจุ้ยไว้ว่า ฮวงจุ้ย หมายถึง การใช้ชีวิตอย่างสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม หรือการมีชีวิต^๘

ซาราห์ โรสส์บาซ (Sarah Rossbech) ได้กล่าวว่า ฮวงจุ้ย ซึ่งแปลตามตรงว่า ได้ว่า “ลม” และ “น้ำ” นั้นที่จริงแล้วเป็น “ศิลป์แห่งสิ่งแวดล้อม” ที่เชื่อมโยงมนุษย์และโชคชะตาของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ หรือที่มนุษย์สร้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในระดับของจักรวาลและเฉพาะท้องถิ่น เป็นเวลาหลายพันปีมาแล้ว ที่ชาวจีนหาวิธีเปลี่ยนช่องทางการเคลื่อนไหว ควบคุม เหนี่ยวรั้งและสร้างความกลมกลืนกับพลังต่างๆ ที่ดำรงอยู่ในสภาพแวดล้อม^๙

ศาสตราจารย์อู๋จางอี้ ได้กล่าวไว้โดยสรุปว่า ลมปราณธาตุในธรรมชาติหรือ “ชี” เมื่อถูกลมพัดหรือถูกขัดขวาง โดยสายน้ำก็จะกระจัดกระจายสลายไป คนโบราณจึงหาทางกักรวมหรือควบคุมการไหลเวียนของลมปราณธาตุ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง จึงเกิดเป็นศาสตร์แห่ง “ลม” และ “น้ำ” หรือ “ฮวงจุ้ย”^{๑๐}

เวชสวรรค์ หล้ากาศ ได้อธิบายความหมายของฮวงจุ้ย โดยแยกเป็นคำสรุปได้ว่า คำว่า “ฮวง” เป็นภาษาแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลางออกเสียงว่า “เฟิง” แปลว่า ลม ส่วน “จุ้ย” เป็นภาษาแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลางออกเสียงว่า “ส่วย” แปลว่า น้ำ เมื่อรวมคำเป็น “ฮวงจุ้ย” ก็จะแปลตามศัพท์ว่า ลมน้ำแต่ผู้รู้อธิบายว่าฮวงจุ้ยเสมือนลมที่พัดวนเกินความเข้าใจ และเสมือนน้ำที่ไม่อาจหยิบดวยได้ ทั้ง

^๗อาจารย์ปารมี ธัญพานทรัพย์, **ฮวงจุ้ยบ้านดี เสริมบารมี โชคลาภ**, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ Feel good Publishing, ๒๕๕๗), หน้า ๑๕-๑๖.

^๘ลิสเลียน ตู, **ฮวงจุ้ย, มงคลชีวิตในทิศที่ดี : ศาสตร์แห่งการทำนายทิศดี ทิศร้ายสำนักปาก้ว - หล่อซ**, แปลโดย อำนวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์ (กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า, ๒๕๔๘), หน้า ๑๕.

^๙ซาราห์โรสส์บาซ, **ฮวงจุ้ย : ศาสตร์และศิลป์แห่งการตกแต่งบ้าน**, พิมพ์ครั้งที่ ๕, แปลจาก Interior design with fengshui : How to apply the ancient Chinese art of placement, แปลโดย อำนวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์ (กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า, ๒๕๓๖), หน้า ๓๕.

^{๑๐}อู๋จางอี้, **ฮวงจุ้ยบ้านพักอาศัย:เสริมบารมี ลาภทรัพย์ บ้านร่มเย็นน่าอยู่**, พิมพ์ครั้งที่ ๔, แปลจาก Professor wu's fengshui book for homes, แปลโดย กลม กฤพานันท์, (กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, ๒๕๕๒), หน้า ๒๐.

กระแสมและกระแสน้ำ ที่ไหลวนตามธรรมชาติ ล้วนมีอิทธิพลในการแปรเปลี่ยนภูมิประเทศซึ่งสภาพแวดล้อมต่างๆ ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่นำมาซึ่งความสุขความเจริญและความอุดมสมบูรณ์^{๑๑}

วรวิทย์ ได้อธิบายความหมายของฮวงจุ้ย หมายถึง “ลมและน้ำ” ที่เป็นพลังธรรมชาติเป็นศิลปะของการปรับปรุงที่อยู่อาศัยของคนและผู้ล่งลับให้ประสานกลมกลืนตามกฎแห่งจักรวาล^{๑๒}

มานิช ประภาชนนท์ ได้กล่าวว่า “ฮวงจุ้ย” ถ้าจะแปลกันตรงตัวก็คือ “ฮวง” แปลว่า ลม “จุ้ย” แปลว่า น้ำ ฮวงจุ้ยก็คือการศึกษาเรื่องลมกับน้ำนั่นเองหรือก็คือการศึกษาธรรมชาติและสภาพแวดล้อม เพราะคนสมัยก่อนจะผูกพันกับธรรมชาติมาก^{๑๓}

วิศิษฐ์ เตชะเกษม อธิบายความหมายว่าฮวงจุ้ยหรือเฟิงสุ่ยมาจากคัมภีร์อี้จิง (การเปลี่ยนแปลง) ถือเป็นศาสตร์แห่งการประยุกต์ความรู้ทางวิทยาการและความรู้ทางธรรมชาติวิทยาในการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นศาสตร์ของความเชื่อในอำนาจและอิทธิพลของพลังศักดิ์สิทธิ์ในธรรมชาติที่ปรากฏในภูมิประเทศและสิ่งต่างๆ ส่งผลดีและร้ายแก่ผู้เกี่ยวข้อง^{๑๔}

สรุปได้ว่า ฮวงจุ้ยนั้น มี ๒ แบบ ดังนี้ แบบที่ ๑ คือ ความหมายตามรูปคำศัพท์ ของฮวงจุ้ย คำว่า “ฮวง” เป็นภาษาแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลางออกเสียงว่า “เฟิง” แปลว่า ลม ส่วน “จุ้ย” เป็นภาษาแต้จิ๋ว ภาษาจีนกลางออกเสียงว่า “สุ่ย” แปลว่า น้ำ เมื่อรวมคำเป็น “ฮวงจุ้ย” ก็จะแปลตามศัพท์ว่า ลม น้ำ แบบที่ ๒ คือ ศาสตร์แห่งการพยากรณ์ของชาวจีน ที่เกี่ยวกับการเลือกสถานที่ที่เหมาะสมกับของคนเป็นและคนตาย โดยยึดหลักความสมดุลของธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมซึ่งสามารถส่งผลต่อชีวิตของมนุษย์ได้ และหลักวิชาที่ว่าด้วยเรื่องของ ลมและน้ำ เนื่องจากฮวงจุ้ยเป็นศาสตร์ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์และผลกลมกลืนกันระหว่าง ลม และ น้ำ ที่เป็นสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ซึ่งเน้นหลักของความสมดุลเป็นจุดกึ่งกลาง ตัวอย่าง เช่น สภาพภูมิอากาศที่หนาวเย็นเกินไปก็ไม่ดี ร้อนเกินไปก็ไม่ดี ควรจะเป็นอากาศที่มีความสมดุลคือไม่ร้อนไม่หนาวจนเกินไป นั่นก็หมายถึงมีอากาศที่อบอุ่นและเย็นสบาย ที่สอดคล้องประสมประสานกันได้อย่างลงตัว ในทางพุทธศาสนานั้นหมายถึงทางสายกลางนั่นเอง ซึ่งตั้งเกินไปก็ไม่ดี หย่อนเกินไปก็ไม่ดี ฉะนั้น ความสมดุลจะส่งผลให้เกิดความสอดคล้องต้องกัน ความสงบสุข และความรุ่งเรืองในทุกๆ ทาง

ฮวงจุ้ย มีต้นกำเนิดมาจากประเทศจีน ประเทศที่มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมและความเชื่อที่สืบทอดกันมานับพันปี ตั้งแต่อดีตกาลจวบจนถึงปัจจุบัน มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ได้บันทึกไว้ว่าความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ยได้มีกำเนิดขึ้นมาในสมัยแผ่นดินฮั่น และราชวงศ์ฮั่นได้สถาปนาขึ้นเมื่อราวๆ ๑,๙๐๐ ปีมาแล้วดังนั้นความเชื่อเรื่อง ฮวงจุ้ยจึงน่าจะมีประวัติความเป็นมาอยู่ในราวๆ ๒,๐๐๐ ปี พื้นฐานของฮวงจุ้ยเติบโตมาจากการดำเนินชีวิตแบบเกษตรกรรมดั้งเดิม ซึ่งสมัยโบราณมนุษย์มีความผูกพันอยู่กับปรากฏการณ์แปลกประหลาดของลมฟ้าอากาศ ซึ่งไม่สามารถที่จะหา

^{๑๑} เวชสวรรค์ หล้ากาศ, ฮวงจุ้ย : ศาสตร์และศิลป์ ในมิติของจีนแสด สถาปนิก วิศวกร, มติชน (๒๔ มีนาคม ๒๕๔๘), หน้า ๒๐.

^{๑๒} วรวิทย์, “ฮวงจุ้ยศาสตร์หรือความเชื่อ : ตอนที่ ๑,” บ้านและสวน ๒๑, ๒๕๐ (มิถุนายน ๒๕๔๐) หน้า ๒๑๕-๒๑๘.

^{๑๓} มานิช ประภาชนนท์, ไชยปริศนาฮวงจุ้ยตามหลักเหตุและผล, (กรุงเทพมหานคร : มติชน, ๒๕๕๓), หน้า ๒๐.

^{๑๔} วิศิษฐ์ เตชะเกษม, ฮวงจุ้ย, (กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., ๒๕๓๘), หน้า ๑๕๐.

เหตุผลมาอธิบายได้ มนุษย์จึงคอยเฝ้าสังเกตการณ์ตลอดเวลา ในขณะที่อารยธรรมของจีนเจริญรุ่งเรืองอย่างมากตามริมฝั่งแม่น้ำเหลือง แม่น้ำเว่ยที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยแร่ธาตุนั้น ความเชื่อในเรื่องของฮวงจุ้ย ก็ได้พัฒนาขึ้นจากลักษณะของที่ดิน และภูมิประเทศของธรรมชาติในแถบนั้น ซึ่งมีภูมิประเทศที่แตกต่างกันออกไปทั้งทิวเขาที่ราบสูง แม่น้ำ หุบเขา ที่ราบ และก่อนที่มนุษย์จะรู้จักวิชาก่อสร้างและการวางผังเมืองปรากฏการณ์ตามธรรมชาติทุกรูปแบบ เป็นต้นว่า ลมและน้ำ ถือว่าเป็นสิ่งที่คอยชี้แนะให้รู้ว่าที่ตรงไหนเหมาะสมกับการตั้งบ้านเรือน ศาลเจ้า หรือว่าที่ฝังศพที่ดีที่สุดและปราศจากภัยจากธรรมชาติต่างๆ คอยคุกคาม

ความเชื่อของชาวจีนที่ได้มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ และธรรมชาติกล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่าง ที่เกิดขึ้นในธรรมชาตินั้นจะส่งผลต่อมนุษย์โดยตรง^{๑๕} และส่งผลกระทบต่อทุกสิ่งในโลก เมื่อธรรมชาติของโลกดำรงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์และเอื้ออำนวยผล ทำให้มนุษย์ได้รับความรุ่งเรือง และเมื่อความสมดุลของโลกถูกทำลายไปทำให้มนุษย์ได้รับความทุกข์ยาก ดังนั้น มนุษย์จึงพยายามทำให้สภาพแวดล้อมดีขึ้น เพราะการทำลายสภาพแวดล้อมเป็นการลดโอกาสแห่งโชคลาภและความผาสุกพื้นฐานของมนุษย์ ฮวงจุ้ยเติบโตมาจากการดำเนินชีวิตแบบเกษตรกรรมดั้งเดิม ซึ่งสมัยนั้นมนุษย์มีความผูกพันอยู่กับปรากฏการณ์แปลกประหลาดของลมฟ้าอากาศ ซึ่งไม่สามารถที่จะหาเหตุผลมาอธิบายเหตุการณ์อันนั้นได้ ดังนั้น มนุษย์จึงคอยเฝ้าสังเกตการณ์อยู่ตลอดเวลาบางสถานการณ์ทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ บางสถานการณ์ทำให้เกิดน้ำท่วม แห้งแล้ง ฯลฯ นับตั้งแต่กษัตริย์ไปจนถึงชาวบ้าน ต่างเฝ้าสังเกตการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติว่าจะก่อให้เกิดความแห้งแล้งหรือน้ำท่วมในสังคมเกษตรกรรม วิถีชีวิตของชาวนาย่อมขึ้นอยู่กับธรรมชาติแต่สำหรับกษัตริย์กลับมองในอีกแง่หนึ่ง คือธรรมชาติเป็นที่มาของโองการสวรรค์ ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันความถูกต้องชอบธรรมในการปกครองประเทศของกษัตริย์ ดังนั้นถ้ามีภัยธรรมชาติเกิดขึ้นจึงเท่ากับเป็นสัญญาณบ่งบอกว่าจักรพรรดิได้กระทำการละเมิดกฎของฟ้าดิน เป็นผลให้เกิดการโค่นล้มอำนาจเกิดขึ้น ดังนั้น กษัตริย์จึงต้องมีที่ปรึกษาพิเศษคอยแปลความหมาย ของเหตุการณ์ดีร้ายต่างๆ ที่เกิดขึ้น

การควบคุมพลังจากธรรมชาติที่มีทั้งสร้างสรรค์และทำลาย เช่น การเปลี่ยนทิศทางของลมและน้ำ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากดังที่มิคาอิลกล่าวของคนเก่าแก่ที่เล่าสืบต่อกันมาว่า ผู้ที่ควบคุมกระแสน้ำได้ย่อมปกครองอาณาจักรได้^{๑๖} ดังนั้น อำนาจของกษัตริย์จะยังคงมีอยู่ได้ก็ขึ้นอยู่กับควบคุมไม่ให้เกิดความเดือดร้อน จากภัยพิบัติอันเกิดจากน้ำท่วมและจะต้องควบคุมน้ำในแม่น้ำลำคลองต่างๆ ให้ได้ ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาล ดังนั้น สภาพทางภูมิประเทศและสภาพทางธรรมชาติในแต่ละภาค ของประเทศจีนจึงมีความแตกต่างกันอย่างมาก ในทางตอนเหนือนั้น ต้องเผชิญกับลมหนาว ดังนั้น ภูเขาและต้นไม้จึงเป็นฉากกั้นความหนาวเย็นที่ดีที่สุด ส่วนทางตอนใต้ประสบกับภาวะน้ำท่วมบ่อย ทำให้การเพาะปลูกเสียหายไม่ได้ผล ทำให้เกิดความเสียหายทั้งบ้านเรือน และชีวิต ดังนั้น ภูเขาสูงจึงนับว่าเป็นสภาพที่ปลอดภัยมากที่สุด ส่วนบริเวณที่ราบนั้นปราศจากที่กำบังลม ซึ่งได้พัดเอาทรายมาด้วย ทำให้ชาวจีนต้องขุดอุโมงค์อยู่อาศัยเป็นบ้าน

^{๑๕} เพชรพงษ์ พรายมณี, **ไขปัญหาฮวงจุ้ย**, (กรุงเทพมหานคร : สร้อยทอง, ๒๕๓๖), หน้า ๑๔.

^{๑๖} อำนวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงษ์, **ฮวงจุ้ยพยากรณ์ทำเลดีร้าย**, (กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า, ๒๕๓๗),

ในขณะที่อารยธรรมของจีนเจริญรุ่งเรืองอย่างมาก ตามริมฝั่งแม่น้ำเหลืองแม่น้ำเว่ยที่อุดมสมบูรณ์ ความเชื่อในเรื่องของฮวงจุ้ย ก็ได้พัฒนาขึ้นจากลักษณะของที่ดิน และภูมิประเทศของธรรมชาติในแถบนั้น ซึ่งมีภูมิประเทศที่แตกต่างกันออกไปมั่งทั้งทิวเขา ที่ราบสูงแม่น้ำหุบเขาและที่ราบก่อนที่มนุษย์จะรู้จักวิชาก่อสร้างและการวางผังเมือง ปรากฏการณ์ตามธรรมชาติทุกชาติทุกรูปแบบเป็นต้นว่า ลมและน้ำถือว่าเป็นสิ่งที่คอยชี้แนะให้รู้ว่าที่ตรงไหนเหมาะสมกับการตั้งบ้านเรือน ศาลเจ้า หรือว่าที่ฝังศพ ที่ดีที่สุดและปราศจากภัยธรรมชาติต่างๆคอยคุกคาม ชาวจีนพบว่าถ้าตั้งบ้านเรือนอยู่บนกึ่งกลางเขาทางเหนือของแม่น้ำ โดยหันหน้าไปทางทิศใต้จะอยู่ในตำแหน่งที่ได้รับแสงอาทิตย์มากที่สุด ปราศจากลมร้ายและไม่ถูกน้ำท่วม ทั้งยังสามารถอยู่ใกล้กับแหล่งน้ำที่ใช้ในการเพาะปลูกอีกด้วย ทำให้การดำรงชีวิตเป็นไปอย่างราบรื่น และมีความอุดมสมบูรณ์เพราะพืชผัก และข้าวที่ปลูกเอาไว้ย่อมเจริญเติบโตอย่างดี เพราะได้รับแสงจากดวงอาทิตย์อย่างเต็มที่ สัตว์ที่เลี้ยงเอาไว้ก็ได้กินหญ้าที่ขึ้นอย่างอุดมสมบูรณ์ และในฤดูหนาวก็มีความอบอุ่น สภาพเช่นนี้เหมาะแก่การอยู่อาศัยเป็นอย่างดีแต่เมื่อสภาพเช่นนี้หาได้ยาก จึงมีการศึกษา ฮวงจุ้ยเพื่อหาทางแก้ไขและในเวลาต่อมาการแสวงหาและการดัดแปลงภูมิประเทศ กลายเป็นพื้นฐานของศาสตร์ฮวงจุ้ยที่มีเป้าหมายในการควบคุมสภาพรอบข้างที่อยู่ใกล้ชิดกับมนุษย์ ดังนั้น รากฐานของความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ยจึงมีพื้นฐานมาจากความคิดที่ว่า ธรรมชาตินั้นมีชีวิต อารมณ์และสรรพสิ่งในโลกนี้ล้วนมีดุลยภาพ การกระทำใดๆ ของมนุษย์ย่อมจะส่งผลกระทบต่อดุลยภาพนั้น ซึ่งจะก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อผู้กระทำนั้นเอง ศาสตร์เรื่องฮวงจุ้ยนี้ถือได้ว่าเป็นพยากรณ์ศาสตร์ (Fortune Telling) และภูมิพยากรณ์ (Geomancy) ที่มีที่มาจากชาวบ้านเอกละการทางประวัติศาสตร์ ไว้ทำให้ต้นกำเนิดและการพัฒนาของวิชานี้ยังคงคลุมเครืออยู่มาก แต่มีหลักฐานอ้างอิงได้ว่า ปรากฏหลักฐานถึงเรื่องฮวงจุ้ยเอาไว้ในสมัยราชวงศ์ซ่งหรือซ้อง (ค.ศ.๑๑๒๖-๑๒๗๘)^{๑๗}

ในปี พ.ศ.๒๕๔๘ ชมรมภูมิโหราศาสตร์^{๑๘} ได้กล่าวไว้ถึงประวัติและความเป็นมาของฮวงจุ้ยไว้ ดังนี้

๔,๔๗๗ ปีก่อนคริสต์ศักราชสมัยฮกฮี้ได้มีการคิดเครื่องหมาย ๘ ตัวขึ้น (ไป๋ ยก่วย) ซึ่งใช้ในการบันทึกการเกิดปรากฏการณ์ของธรรมชาติในเรื่องของลม ฟ้า อากาศ

๒,๖๙๗ ปีก่อนคริสต์ศักราชสมัยอั้งตี้เกิดเข็มทิศโดยสามารถรู้ทิศทางเหนือจะอยู่ในตำแหน่งที่แม่เหล็กดึงไปเสมอในองศาที่ ๓๖๐ และได้้นำเครื่องหมาย ๘ ตัวเข้ามาวางไว้ในตำแหน่งของเข็มทิศเป็นที่มาของจานเข็มทิศ (หล่อแก)

๒,๒๐๕ ปีก่อนคริสต์ศักราชสมัยแฮ้อและสมัยจักรพรรดิเจียวเกิดอุทกภัยใหญ่ขึ้นแฮ้อใช้หลักการชี่ภูมิและเครื่องหมาย ๘ ตัวหรือ ๘ ทิศของฮกฮี้และอั้งตี้คิดแก้ระบบดึงและเก็บกับกระแสน้ำมาแก้ไขปัญหาสำเร็จจนกลายเป็นต้นแบบระบบชลประทาน

^{๑๗} E-fengshuidesign, ประวัติศาสตร์ฮวงจุ้ย ๑, (ออนไลน์), แหล่งที่มา : <http://www.e-fengshuidesign.com/fengshuihis2.html> (๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘)

^{๑๘} ภูมิพยากรณ์เป็นภาษาที่ชาวตะวันตกเรียกศาสตร์ฮวงจุ้ย โดยเรียกบุคคลที่เชี่ยวชาญเรื่องฮวงจุ้ยเรียกว่า “นักภูมิพยากรณ์” หรือ “ซินแส”, ดูรายละเอียดจากศิษย์กวาง, อาจารย์สง่า กุลกอบเกียรติแห่งอนุกุศลศาลา (วิหารเซียน) ตอน ด้านผีไม่มีสองใจ หวังให้ชาวจีนร่วมใจเป็นหนึ่ง, (ออนไลน์), แหล่งที่มา : <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=373006> (๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘)

๑,๑๓๔ ปีก่อนคริสต์ศักราชสมัยจิวนั้นฮวังได้รวบรวมเครื่องมือ ๘ ตัวมารวมกันเป็นคู่ ๆ ได้ทั้งหมด ๖๔ คู่เกิดเป็นระบบเสียงทาย(โป๊ยก่วย) ที่แม่นยำนำมาใช้สำหรับการตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนโดยดูจากปฏิกิริยาต่างๆที่เกิดขึ้น

๑,๑๒๒ ปีก่อนคริสต์ศักราชตั้งแต่ราชวงศ์โจวเป็นต้นมา ชาวจีนได้สร้างนครหลายแห่ง โดยเฉพาะนครหลวงมักจะสร้างเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสซึ่งเป็นการจำลองภาพของโลกที่เป็นสี่เหลี่ยมในจินตนาการของสมัยนั้น ภายในนครจะมีถนนหลายสายตัดกันเป็นแนวเหนือใต้ตะวันออกและตะวันตก ล้อมรอบบริเวณศูนย์กลางของนคร โดยจะให้ความสำคัญต่อนครหลวงเป็นพิเศษ เพราะถือว่าเป็นสวัสดิภาพของรัฐ และประสิทธิภาพของการปกครองขึ้นอยู่กับ การดำรงความสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับปัจจัยต่างๆ ที่ทรงพลังมากที่สุดในจักรวาล ดังนั้นการวางแผนผังของผังและนครหลวงจึงกำหนดขึ้นในลักษณะลอกเลียนธรรมชาติ และเส้นทางโคจรของดวงดาว ตัวอย่างเช่น พระราชวังต้องห้ามหรือพระราชวังฤดูร้อน ของพระนางซูสีไทเฮา

๒๐๖ ปี ก่อนคริสต์ศักราช สมัยฮังเกาโจ้ว วิชาฮวงจุ้ยได้สืบทอดมาเรื่อยๆ ในสมัยนี้เกิดการชิงที่จะเป็นใหญ่ในแผ่นดินระหว่าง เล่าปี่ และหังอู๋แม่ทัพใหญ่ของจักรพรรดิจิ้นซี โดยเตียวเลี้ยวได้ใช้วิชาสร้างสุสานทำให้ เล่าปี่ซึ่งเดิมเป็นชายพเนจร กลายเป็นใหญ่ในที่สุด วิชาฮวงจุ้ยจึงสมบูรณ์แบบในยุคนี้ และได้กำหนดให้เป็นวิชาแห่งชาติ ใช้สำหรับผู้มีศักดิ์มีตระกูลเท่านั้น

ค.ศ. ๑๓๖๘ สมัยเมิ่งไทโจว ในราชวงศ์หมิง เกิดการชิงแผ่นดินขึ้นระหว่างตั้งอ้วเหลียง และจวงเจียงเล่าเป๊ะ อุงกุนซือ ของจวงเจียง ได้ช่วยจวงเจียง ทำการสำเร็จได้โดยใช้วิธีการสร้างสุสาน แต่แผ่นดินราชวงศ์หมิง ก็ถูกล้มล้างโดยพวกแมนจู โดยวิธีสร้างสุสานและพวกแมนจูก็ถูกพวกซุนยัตเซ็นล้มไป โดยวิธีสร้างสุสาน

ค.ศ. ๑๖๔๔-๑๙๑๑ ยุคราชวงศ์ชิง หรือแมนจู ได้มีการสรุปสิ่งเหล่านี้ออกมาได้คือ ความรุ่งเรือง ของแต่ละสถานที่ ไม่ยั่งยืนขึ้นอยู่กับทิศทาง เวลา และสิ่งแวดล้อม การคำนวณปราณ องค์ตรง องค์เอียง กฎฮวงจุ้ย๓๐ข้อ จึงนำมาทดสอบ และเห็นผล วิชานี้ก็คือ วิชาเฮี่ยงกง ซึ่งประกอบด้วยเฮี่ยงกงปวยแซ (หรือดาว ๙ ยุค) และเฮี่ยงกงไต่ช่วย หรือ ๖๔ ช่วยนั่นเองอาจารย์เส้นเป็นบุคคลแรกในวงการฮวงจุ้ย ที่บันทึกหลักการเคล็ดวิชาและนำหลักการที่ถูกต้องมาเผยแพร่ สมัยราชวงศ์แมนจูได้มีการทำตำราฮวงจุ้ยปลอมขึ้นโดยฮองเต้ในสมัยนั้น มีความประสงค์อยากจะรวบรวมเอาภูมิปัญญาทั้งหมด ที่นักปราชญ์จีนคิดค้น และเทคนิคในทุกสาขาความรู้ ที่มีอยู่ในประเทศจีน ซึ่งฮวงจุ้ย และ ดวงจีน ก็รวมอยู่ในนี้ด้วย มารวบรวมไว้ให้เป็นหนึ่งโดยเคล็ดวิชาความรู้ที่เป็นฉบับจริงนั้น ถูกจัดเก็บไว้ เพื่อใช้งานเฉพาะในพระราชวังเท่านั้น และรับสั่งให้ทำการปลอม และ เปียงเบนเนื้อหาสาระเผยแพร่ออกสู่คนกว้างให้ประชาชนได้ศึกษา

เรื่องฮวงจุ้ยนี้ถือได้ว่าเป็นพยากรณ์ศาสตร์ (Fortune Telling) และภูมิพยากรณ์ (Geomancy) มีที่มาจากชาวบ้านไม่สามารถที่จะได้ขึ้นทำเนียบวิชาการและเอกสารทางประวัติศาสตร์ จึงไม่ค่อยบันทึกเอาไว้ ทำให้ต้นกำเนิดและพัฒนาการของวิชานี้ยังดูพร่ามัว และคลุมเครืออยู่มาก แต่ก็ยังพอที่จะมีหลักฐานอ้างอิงได้ว่า ปรากฏหลักฐานถึงเรื่องฮวงจุ้ยเอาไว้ในสมัยราชวงศ์ซ่ง หรือซ้อง (ค.ศ. ๑๑๒๖-๑๒๗๘) ในยุคนั้นนักปราชญ์ได้คิดรวบรวมเรื่องราว ที่เกี่ยวกับฮวงจุ้ยเอาไว้และได้จัดให้เป็นระบบขึ้นมา และได้บันทึกเอาไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมใดๆ ก็ตามต้องเป็นไปโดยมี

ความกลมกลืนกับพลังแห่งจักรวาลรากฐานทางปรัชญาของฮวงจื๊อครอบคลุมความคิดของคนจีนทั้งหมด ตั้งแต่ลัทธิเต๋าถึงขงจื๊อ และศาสนาพุทธ ไปจนถึงศาสตร์ลับที่เชื่อถือกันในชนบท^{๑๙}

ดังนั้น กำเนิดเดิมประการหนึ่งของ ฮวงจื๊อคือการพยากรณ์ชาวจีนโบราณใช้นิมิตต่างๆ ในการดูฤกษ์ยามการรักษาความเจ็บไข้การเพาะปลูก และลัทธิธรรมทั้งในเรื่องสงคราม รูปแบบการพยากรณ์อย่างหนึ่ง ที่มีอิทธิพลเหนือฮวงจื๊อคือ โหราศาสตร์ แต่ฮวงจื๊อได้รับอิทธิพลจากคัมภีร์อี้จิงหรือคัมภีร์แห่งการเปลี่ยนแปลง อี้จิงเกิดจากการทำนายโดยโยนกระดองเต่าหรือกระดูกหัวไหล่ของวัวเข้าไปในกองไฟเพื่อให้เกิดเป็นรอยแตกบ่งว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ตรงนี้ได้กลายเป็นรากฐานกำเนิดความคิด และการปฏิบัติของคนจีนในทางปรัชญาของคัมภีร์อี้จิง คือทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนแปลงเป็นวัฏจักรอยู่เสมอ เป็นนิรันดร์ตามกระแสของธรรมชาติสัญลักษณ์อี้จิง ก่อให้เกิดอำนาจและพลังจักรวาล^{๒๐}

๒.๑.๒ ประเภทของฮวงจื๊อ

ก. ฮวงจื๊อสำหรับคน

เป็นฮวงจื๊อสำหรับคนเป็น คือหลักการที่ใช้ในการเลือกทำเลที่ตั้งการออกแบบวางผังอาคารบ้านเรือน เพื่อสุขภาพอนามัยความรุ่งเรืองจากธุรกิจการงาน รวมถึงความสัมพันธ์ที่ดีของบุคคลต่างๆ ฮวงจื๊อสำหรับคนเป็น มีตัวแปรสำคัญมาจากหลักการความเชื่อถือจากธรรมชาติ ๘ ประการ ดังนี้

๑) จักรราศีหรือ ๑๒ ราศีคือเวลา ๑ ปีประกอบด้วย ๑๒ เดือนเป็นเวลาโลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ครบ ๑ รอบราศีทั้ง ๑๒ แทนด้วยเดือนทั้ง ๑๒ เดือนคนจีนแบ่งเส้นทางโคจรของดวงอาทิตย์ออกเป็น ๑๒ ส่วนเท่าๆ กันแล้วแทนด้วยชื่อของสัตว์ กฎเกณฑ์นี้มาจากธรรมชาติถือเป็นกฎของธรรมชาติ

๒) หยินหยาง คือองค์ประกอบ ๒ สิ่งที่สร้างสภาพความสมดุลให้เกิด ซึ่งเป็นเนื้อหาสำคัญของหลักฮวงจื๊อ

๓) กระแสจักรวาลคือพลังจักรวาลที่เรียกว่ารังสีคอสมิก (cosmicray) คนจีนเรียกว่า กระแสจักรวาลหรือพลังซี่ คือ พลังที่มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา เพื่อกำหนดความเป็นไปของสรรพสิ่งชาวจีนสร้างเข็มทิศ เพื่อตรวจหาพลังนี้ เรียกว่าหล่อปิ้ง เพื่อหาดำแหน่งดี – ร้ายในการกำหนดหรือหลีกเลี่ยงในการก่อสร้างอาคาร ในภาษาจีนคำว่าซี่ มีความหมายสองอย่าง อย่างแรกคือจักรวาลประกอบด้วย ลม ไอ่ อากาศ อย่างสองคือมนุษย์ ประกอบด้วยลมหายใจ รัศมีภายใน และพลังงาน^{๒๑}

^{๑๙} วัลลรัตน์ หงส์ร้อน, “ฮวงจื๊อ : บทบาทความเชื่อเรื่องฮวงจื๊อที่มีต่อการทำกิจการค้าของชาวจีนแต่จิ๋วกรณีศึกษา ธุรกิจการค้าย่านเยาวราชตั้งแต่ช่วงเวลายุคอาณานิคมถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์”, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๓๗), หน้า ๘๖ – ๘๘.

^{๒๐} อำนาจชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์, ฮวงจื๊อ : ศาสตร์แห่งการพยากรณ์ทำเลดีร้าย, โดย ชาราห์โรสส์บาซ, ผู้แปล, ๒๕๓๕, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, ๒๕๓๕), หน้า ๒๒ – ๒๔.

^{๒๑} อำนาจชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์, ฮวงจื๊อ : ศาสตร์แห่งการพยากรณ์ทำเลดีร้าย, โดย ชาราห์โรสส์บาซ, ผู้แปล, ๒๕๓๕, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, ๒๕๓๕), หน้า ๓๐.

๔) ธาตุทั้งห้าคือ ๕ ธาตุของคนจีน ประกอบด้วยธาตุ น้ำ ธาตุไม้ ธาตุไฟ ธาตุดิน ธาตุทอง ธาตุทั้งห้า ต้องพึ่งพากันจึงเกิดความสมดุล

๕) ชัยภูมิ คือ แผ่นดินและผืนน้ำที่มีผลต่อการตั้งอาคารบ้านเรือน ตัวแปรสำคัญคือกระแสดิน กระแสน้ำ กระแสลม และทิศทาง ซึ่งมีผลต่ออาคาร

๖) ทิศทั้งแปดทิศทาง เป็นส่วนสำคัญในการตั้งอาคารบ้านเรือนและต้องดูความสัมพันธ์ของธาตุ และปีเกิดของบุคคลด้วย

๗) พื้นดวงของแต่ละคน คือดวงชะตาของบุคคล ซึ่งมาจากพื้นฐานมาตั้งแต่กำเนิด

๘) ฤกษ์กาลคนจีน แบ่งฤกษ์การออกเป็น ๒๔ ฤกษ์ โดยนับตามการโคจรของโลกซึ่งมีผลต่อราศีทั้ง ๑๒ เพื่อการพิจารณาร่วมกันระหว่าง ราศีและฤกษ์กาล

ข. ฮวงจุ้ยสำหรับคนตาย

ฮวงจุ้ยสำหรับคนตาย เป็นหลักการหาทำเลที่ตั้งของหลุมศพ ที่เหมาะสมที่สุดหรือเรียกว่า “ฮวงจุ้ย” คนจีนมีความเชื่อถือในคำสอนของขงจื้อ ในหลักการของความกตัญญูต่อบรรพบุรุษโดยมีความเชื่อว่า ผู้ที่กราบไหว้และเซ่นสรวงบูชาวิญญาณบรรพบุรุษผู้ล่วงลับ แล้วชีวิตของตนและลูกหลานจะมีแต่ความเจริญรุ่งเรืองสืบไป จึงเกิดวิธีการหาสุสานสถานที่ที่เหมาะสมในการทำที่ฝังศพให้แก่ผู้ล่วงลับ หรือที่เรียกว่าฮวงจุ้ย อิทธิพลที่มีผลต่อความคิด ในการเลือกทำเลการสร้างฮวงจุ้ย คือทฤษฎีของสำนักหยินหยาง มีการนำปรัชญาหยินหยาง และธาตุทั้งห้ามาใช้พิจารณาที่ฝังศพ มีการนำหลักชัยภูมิมาประกอบการเลือกทำเล ซึ่งเป็นเรื่องที่ละเอียดและซับซ้อนมาก มักจะต้องให้ซินแส ซึ่งคือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและมีความรู้ในหลักวิชาฮวงจุ้ยอย่างถ่องแท้ มาเป็นผู้พิจารณาและตัดสินใจ ในการเลือกทำเลที่ตั้งในการสร้างฮวงจุ้ย ความเชื่อเรื่องการสร้างฮวงจุ้ยนี้คนจีนยึดถือและปฏิบัติสืบต่อมาเป็นเวลานาน แม้จะอพยพไปอยู่ที่ใดก็นำเอาประเพณีการทำฮวงจุ้ย ไปปฏิบัติในดินแดนนั้นด้วย^{๒๒}

ดังนั้น แม้ฮวงจุ้ยจะเป็นศาสตร์ในทางปฏิบัติ แต่ในทางหนึ่งแล้ว คือความเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อม ระหว่างวิถีทางโบราณกับชีวิตสมัยใหม่ ที่แสดงออกด้วยสิ่งปลูกสร้างและสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้น

๒.๒ หลักฮวงจุ้ย เพื่อการค้า และที่อยู่อาศัย

หลักการของ ฮวงจุ้ยว่า ฮวง คือ ลม จั๋ว หรือจุ้ยจะสะกดเหมือนกัน แต่ออกเสียงต่างกัน หมายถึง น้ำ ฮวงจุ้ยหรือฮวงจุ้ย เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วย ลมกับน้ำ ที่เกี่ยวข้องกับระบบธรรมชาติ และสัมพันธ์กับจิตใจ กล่าวโดยสรุป หลักการดูฮวงจุ้ย จะต้องประกอบด้วยหลักที่สำคัญไว้ ๔ ประการคือ ๑) ดวงชะตา ๒) ทิศทาง ๓) ชัยภูมิ ๔) ฤกษ์ยามหรือฤกษ์กาล

๒.๒.๑ ดวงชะตา

มนุษย์ทุกคนต่างต้องการทราบว่า เหตุใด ในสถานที่เดียวกัน สภาพแวดล้อมเหมือนกัน กาลเวลาเดียวกัน การโคจรหรือพลังของดวงดาวเดียวกัน บุคคลหนึ่งได้ประสบความสำเร็จ อีกบุคคลหนึ่ง ไม่ประสบความสำเร็จ จึงเกิดข้อคิดของความแตกต่างกัน ในเวลาต่อมาเมื่อผู้ค้นคิดความแตกต่างของบุคคลนั้น เกิดจากดวงชะตา ซึ่งกำเนิดโดย ปีเกิด เดือนเกิด วันที่เกิด และเวลาที่เกิด ซึ่งจะมีผลทำ

^{๒๒} เรื่องเดิม, หน้า ๑๔.

ให้แต่ละบุคคล ได้รับอิทธิพลจากธรรมชาติที่แตกต่างกันไป ก่อให้เกิดวิชาการพยากรณ์พลังของบุคคล ว่า มีผลสัมพันธ์กับหลักของพลังฟ้า และพลังชัยภูมิ โดยได้รับอิทธิพลจากฟ้าหรือดินเช่นไร ในทิศทางใด ในอัตราส่วนเท่าใด มีผลในทางดีหรือผลในทางเลวอย่างไร ก่อให้เกิดเป็นวิชาหรือดวงชะตาของบุคคลขึ้นมา เพื่อจะได้ให้คำตอบแก่นมนุษย์ว่า เพราะเหตุใดบุคคลแต่ละบุคคลจึงได้รับผล หรืออิทธิพลของธรรมชาติที่แตกต่างกัน และเพื่อที่จะทำให้มนุษย์รู้จักที่จะทำใจยอมรับในโชคชะตาของคนที่ไม่เหมือนกัน เปรียบได้กับวาสนาไม่สามารถแข่งกันได้ มิให้หมดกำลังใจ ท้อแท้ ท้อถอย เป็นการเสริมกำลังใจให้เกิดการรอคอย และให้พากเพียรในการสู้ชีวิตต่อไป^{๒๓}

ดังนั้น จะเห็นว่าดวงชะตาของบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ กับหลักของพลังฟ้า และพลังดิน หรือพลังชัยภูมิ ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จในทิศทางที่แตกต่างกัน และเนื่องจากมนุษย์ทุกคนต้องการความสำเร็จในชีวิต จึงพยายามเสาะแสวงหาชัยภูมิ ที่มีความเหมาะสมกับดวงชะตาของตน ฉะนั้นกล่าวได้ว่าดวงชะตา เป็นส่วนหนึ่งของศาสตร์ฮวงจุ้ย คือเป็นเครื่องมือของฮวงจุ้ย ในการค้นหาชัยภูมิให้มีความเหมาะสมกับบุคคลคนหนึ่ง

๒.๒.๒ ทิศทาง

ทิศทาง (Direction)^{๒๔} คือแนวเส้นตรงเส้นหนึ่งในภูมิประเทศหรือในแผนที่โดยทุกๆ เส้น แสดงค่าของทิศทางให้ทราบทำให้เราวัดค่าของทิศทาง แต่ละทิศได้โดยอาศัยทิศหลัก(Base Direction) โดยปกติแล้วการวัดค่าต่างๆ ต้องมีจุดเริ่มต้นเสมอ ดังนั้นทิศทางในภูมิประเทศหรือในแผนที่ก็เช่นกัน ก็ต้องมีจุดเริ่มต้นของการวัดทิศทาง เรียกว่าเส้นฐานสำหรับกำหนดทิศทาง (Direction Base Line) ซึ่งก็คือแนวทิศเหนือนั่นเองในที่นี้จะกล่าวถึง เรื่องของทิศทางที่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและที่ตั้งร้านค้า ดังนี้

ก. ทิศทางของที่อยู่อาศัย

การศึกษาทิศทางของที่อยู่อาศัยภายในบ้าน หรืออาคาร จะช่วยให้การจัดบ้านตักตวงบ้านนั้นมีศิลปะในการวางตำแหน่งเครื่องใช้สอยต่าง ๆ ให้ดูแล้วสบายตาสบายใจ และถ้ายังใช้วิชาฮวงจุ้ยประกอบเข้าด้วยอีก ก็จะทำให้จัดบ้านได้สวยงาม ทั้งผู้อยู่อาศัยยังได้รับโชคลาภ ความผาสุก มั่นคงในชีวิตอีกด้วย ซึ่งปัจจัยภายในบ้านหรืออาคารมี ๓ อย่าง คือ ทิศทางของประตู ห้องนอน ห้องครัว ปัจจัยทั้ง ๓ ลูก นำมาใช้เป็นหลักเกณฑ์พิจารณา เพื่อหลีกเลี่ยงจุดวิบัติความเลวต่าง ๆ ภายในบ้านหรืออาคาร ดังตัวอย่างการพิจารณาสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยภายในบ้านหรืออาคารทั้ง ด้านดีและด้านเสีย ดังต่อไปนี้

๑) ลักษณะสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยภายในบ้านหรืออาคารที่ดี

- (๑) บ้านที่มีคนพักอาศัยอยู่มากย่อมทำให้เกิดความอบอุ่น
- (๒) บ้านรูปแบบเหลี่ยมเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนสวรรค์
- (๓) บ้านมีต้นไม้อ้อมรอบทำให้ผู้อยู่อาศัยประสบความสำเร็จ

^{๒๓} วัชร มานิตราชกูร, “การศึกษาฮวงจุ้ยที่สะท้อนแนวคิดทางพระพุทธศาสนา ศึกษากรณีผู้ประกอบการค้าที่ตั้งร้านอยู่บนถนนเยาวราช”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๕).

^{๒๔} ธนากร ตันอวชันการ, หัวใจฮวงจุ้ย, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท จูปีตัส จำกัด), ๒๕๕๙, หน้า ๔๘.

(๔) เติยงนอนควรตั้งอยู่ชิดผนัง และควรนอนให้ชิดผนัง หรือเติยงนอนวางอยู่ติดกับหน้าต่าง เพื่อจะได้มีผู้สนับสนุน เป็นต้น

๒) ลักษณะสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยภายในบ้านหรืออาคารที่ไม่ดี

(๑) ประตูบ้านตรงกับทางแยกหรือสามแพร่ง

(๒) ประตูใหญ่ตรงกับประตูห้องน้ำจะทำให้สภาพการเงินและ สุขภาพของผู้ที่อยู่อาศัยไม่ดี ประตูใหญ่อยู่ตรงกับประตูห้องนอน จะทำให้เก็บเงินทองไม่อยู่ และมีปากเสียงกัน

(๓) ประตูห้องนอนตรงกับประตูห้องน้ำ จะทำให้ผู้อยู่อาศัยพบกับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจและจะเกิดโรค ประตูห้องนอนตรงกับประตูครัวจะทำให้เกิดปากเสียง เก็บเงินไม่อยู่

(๔) ประตูตรงกันหลายบาน หรือตรงกับเตา จะทำให้ร้อนเงิน และทะเลาะกัน ประตูอยู่ตรงกันเปรียบเป็นศัตรูกัน ประตูอยู่เยื้องกันเปรียบเหมือนการขัดกัน หน้าต่างอยู่ตรงกับประตูใหญ่จะทำให้เก็บเงินทองไม่อยู่

(๕) บ้านที่มีรูปทรงตัว H หรือบ้านที่มีรูปทรงเว้าแหว่ง จะทำให้เสียทรัพย์และเสียชื่อเสียง บ้านที่เว้าแหว่งมีรูปทรงกากบาท (X) หมายถึง การป่วย ความตาย บ้านรูปทรงแปลกๆ ผิดปกติ เฉียง เอียง เว้าแหว่ง บ้านรูปทรงสามเหลี่ยม หมายถึง ถึงขยะ ธุรกิจเจ๊ง เป็นมะเร็ง อัมพาต บ้านที่แตกร้าวในบ้านจะเกิดปากเสียง บ้านอยู่ตรงข้ามกับโบสถ์จะมีเรื่องเสื่อมเสียเกิดเรื่องชู้สาว บ้านอยู่ใกล้เสาไฟฟ้าแรงสูง อาจเกิดอันตรายเมื่อเวลาฝนตก บ้านที่อยู่ติดกับโรงพยาบาลทำให้การค้าสะดุด การเงิน เป็นหนี้ สุขภาพไม่ดี บ้านที่ด้านหนึ่งมีปล่องควัน ปล่องควันจะเปรียบเหมือนก้านรูปไหว้ควันตาย บ้านที่มีต้นไม้เอียงเบนห่างออก มักขาดผู้สนับสนุน เติยงนอนห้ามตั้งอยู่บนเตาไฟ เพราะจะทำให้คนที่นอนสุขภาพไม่ดี การตั้งเตียงเป็นมุมทแยงทำให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บ เป็นต้น^{๒๕}

๓) ปัจจัย ๓ อย่างภายในบ้านหรืออาคาร

ปัจจัยทั้ง ๓ ภายในบ้าน หรืออาคาร คือ ทิศทางของประตู ห้องนอน ห้องครัว ชาวจีนเชื่อว่าปัจจัยทั้ง ๓ จะส่งผลให้เกิดโชคลาภ ความผาสุกและความมั่นคงในชีวิตดังตัวอย่างลักษณะที่ทำให้เกิดปัจจัยดีหรือร้ายต่อไปนี้

ทิศทางของประตู (ไหล สื่อ ซา เอี้ยว) ตำแหน่งและทิศทางของประตู ที่ควรหลีกเลี่ยงนำมาใช้ เช่น ประตูด้านหน้ากับด้านหลังตรงกัน ประตูบ้านอยู่ตรงกับบันได ลักษณะทั้ง ๒ แบบผู้ที่อยู่อาศัยจะมีปากเสียงทะเลาะวิวาท บ้านที่มี ๒ ประตู ด้านหน้ามีบ่อน้ำหรือต้นไม้ ประตูบ้านที่มีตำแหน่งและลักษณะเช่นนี้จะทำให้สามีมีเมียน้อย เป็นต้น

ข.ห้องนอน

คุณสมบัติของห้องนอนที่ดีตามหลักวิชาฮวงจุ้ย จะต้องมีการหาตำแหน่งทิศทางของเตียงนอนเพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรคต่างๆ ที่ชาวจีนเชื่อว่าจะนำโชคร้ายมาให้ ซึ่งตำแหน่งที่ควรหลีกเลี่ยงของเตียงในห้องนอน เช่น ตำแหน่งปลายเตียงมีโต๊ะเครื่องแป้ง และมีกระจกบานใหญ่ ชาวจีนเชื่อว่าถ้ามีกระจกบานใหญ่อยู่ปลายเตียงเวลาที่นอนหลับ วิญญาณจะออกมาเที่ยวเมื่อเจอกระจกจะทำให้ตกใจ ตำแหน่งตรงหัวเตียง มีไฟส่องอยู่ ศีรษะมนุษย์มีลักษณะเป็นธาตุทอง เมื่อดวงไฟส่องไปทางศีรษะ ก็จะทำให้ลักษณะไฟพิฆาตทองจะทำให้ปวดศีรษะ ตำแหน่งของหัวเตียงอยู่ตรงกับเสาบ้าน มักมีปากเสียง

^{๒๕} ไกรสร ธนศุภโรจน์, **หลักและทฤษฎีฮวงจุ้ย**, (กรุงเทพมหานคร :ม.ป.ท, ๒๕๔๑), หน้า ๔๕-๗๐.

ทะเลาะวิวาท อาจแตกแยก ตำแหน่งเตียงวางคร่อมบนท่อน้ำ มักจะเจ็บป่วย โดยไม่รู้สาเหตุ ตำแหน่งหัวเตียงตั้งตรงกับเตาไฟ ถึงแม้อยู่คนละห้องมีผนังกัน ก็ควรที่หลีกเลี่ยงเพราะจะทำให้ปวดหัว เวียนหัว และใจร้อน ตำแหน่งหัวเตียงตั้งตรงกับสุขา จะทำให้หัวตื้อ สมองไม่แจ่มใส คิดอะไรไม่ออก นอกจากวางตำแหน่งเตียงนอน ตามความเชื่อแล้ว ยังมีวิธีการจัดห้องนอนอีกวิธีหนึ่ง ที่นำเอาหลักของหยินกับหยาง และทิศของประตูมาใช้โดยมีหลักเกณฑ์ว่า ทิศประตูอยู่ทิศใด เตียงนอนควรอยู่คู่กับทิศนั้น เช่น ประตูอยู่ทิศตะวันตก ซึ่งเป็นเพศหญิงลูกสาวคนที่ ๓ ควรคู่กับทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นเพศชาย ลูกชายคนที่ ๓ เมื่อจับคู่กันจะมีลักษณะสมดุลง่าย แต่ถ้าตำแหน่งเตียงนอน ไม่สามารถเข้าคู่กันได้ วิธีแก้ไข คือ นำเฟอร์นิเจอร์ชิ้นใหญ่มาวางแทน หรือบางท่าน ในช่วงเวลาตื่นนอนจะปวดเนื้อปวดตัวอาจเกิดจากเตียงนอนหันไม่ถูกทิศทางฮวงจุ้ย จึงควรย้ายให้เตียงนอนหันให้ถูกทิศทาง พร้อมติดใบปอูนที่มุมห้องมุมหนึ่งด้วย หลังจากเข้าที่นอนแล้ว พอรุ่งเช้าตื่นขึ้นมาอาการป่วยก็จะหาย เป็นต้น

ค. ห้องครัว

การวางตำแหน่งเครื่องครัวนี้เป็นศิลปะแขนงหนึ่ง ที่มีแต่เพียงวิชาฮวงจุ้ยเท่านั้น ที่สามารถให้คำตอบเกี่ยวกับข้อดีและข้อเสียว่า ตำแหน่งใดที่ควรหลีกเลี่ยงนำมาใช้ เช่น ประตูห้องน้ำไม่ควรจะอยู่ตรงกับประตูห้องครัว ห้องครัวกับห้องน้ำไม่ควรอยู่ในห้องเดียวกันและใช้ประตูเดียวกัน ประตูบ้านไม่ควรตรงกับเตาไฟ เตาไฟในครัวไม่ควรอยู่ตรงข้ามกับซิงค์ล้างจาน เป็นต้น ตำแหน่งดังกล่าวเป็นตำแหน่ง ที่ควรหลีกเลี่ยงเพราะส่งผลร้ายต่อผู้ที่อยู่อาศัย ส่วนตำแหน่งเตาไฟหรือห้องครัวที่เป็น ตำแหน่งที่ดี ได้แก่

๑) ครัวอยู่ทิศเหนือคือ ถือว่าเป็นธาตุน้ำ ส่วนเตานั้นเป็นธาตุไฟ ลักษณะนี้จะทำให้ครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุข

๒) ครัวอยู่ทิศตะวันออก และทิศตะวันออกเฉียงใต้ คือ เป็นธาตุไม้ที่ จะมาจุดไฟ ลักษณะนี้จะทำให้ผู้อยู่อาศัยได้รับเกียรติชื่อเสียง มีคนยอมรับและอุปถัมภ์

๓) ครัวอยู่ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และทิศตะวันตกเฉียงใต้ คือเป็นธาตุดิน ลักษณะนี้มีลักษณะปานกลางไม่ดีไม่ร้าย

๔) ครัวอยู่ทิศใต้ คือเป็นธาตุไฟ จะทำให้โชติช่วงชัชวาลเพราะ ธาตุไฟเจอธาตุไฟ แม้จะทำให้ความร้อนรอนสักหน่อย แต่ก็ถือว่าเป็นตำแหน่งที่ดีมาก

๕) ครัวอยู่ทิศตะวันตก ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ คือเป็นธาตุทอง ถ้าเตาไฟวางอยู่ตำแหน่งนี้จะไม่สมพงศ์กัน ทำให้ผู้อยู่อาศัยเดี๋ยวดี เดี่ยวร้าย

นอกจากการวางตำแหน่งเตาไฟแล้ว ยังต้องใช้วิธีการคำนวณ ประกอบเสริมเข้าไปด้วย เพราะข้อเสียอาจมาจากเหตุปัจจัยอื่นๆ เช่น หม้อหุงข้าว ตู้อบไมโครเวฟเป็นธาตุไฟ ควรตั้งทางทิศเหนือ ทิศตะวันออกและทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนตู้เย็นอยู่ในครัวไม่ควรวางตรงข้ามกับเตา หรือประตูครัว เป็นต้น

สรุปได้ว่า ทิศทางของที่อยู่อาศัยตามหลักฮวงจุ้ย มุ่งเน้นให้ความสำคัญระหว่างมนุษย์หรือผู้อยู่อาศัยภายในบ้าน หรืออาคาร ว่าต้องมีความสอดคล้องสมดุล จึงจะนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ ผู้ที่อยู่อาศัยภายในอาคารบ้านเรือนหลังนั้นได้

ง. ที่ตั้งร้านค้า

การสร้างอาคารร้านค้า นอกจากจะสร้างให้กลมกลืนกับอาคารรอบๆ และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้นทั้งสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติแล้ว การที่จะทำให้การค้าประสบความสำเร็จและความเจริญรุ่งเรือง ยังต้องปลูกสร้างอาคารร้านค้า ให้มีความสัมพันธ์กับดวงชะตาราศีของเจ้าของกิจการด้วย ยกเว้นว่าเป็นกิจการที่เกิดจากการรวมตัวของคนหลาย ๆ คน ควรหันทิศทางอาคารร้านค้าไปตาม หินกับหยางที่ดีตามหลักฮวงจุ้ย ซึ่งหลักฮวงจุ้ยจะนำเอาเวลาเกิดของเจ้าของกิจการมาสัมพันธ์กับการหันทิศทาง ของอาคาร เช่น ผู้ที่อยู่ธาตุไม้ เกิดระหว่างเวลา ๒๓.๐๐–๐๑.๐๐น. ควรหันอาคารร้านค้าไปทางทิศเหนือ เกิดระหว่างเวลา ๐๑.๐๐ – ๐๓.๐๐ น. ควรหันอาคารไปทิศเหนือหรือทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้ที่อยู่ธาตุไฟ เกิดระหว่างเวลา ๐๕.๐๐ – ๐๗.๐๐น. ควรหันอาคารไปทิศตะวันออก ผู้ที่อยู่ธาตุดิน เกิดระหว่างเวลา ๙.๐๐ – ๑๑.๐๐น. ควรหันอาคารไปทางทิศใต้ หรือทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผู้ที่อยู่ธาตุทอง เกิดระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๕.๐๐ น. ควรหันอาคารไปทิศใต้หรือทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผู้ที่อยู่ธาตุน้ำ เกิดระหว่างเวลา ๑๗.๐๐ – ๑๙.๐๐น. ควรหันอาคารไปทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกเฉียงใต้ เป็นต้น แต่ซินแสฮวงจุ้ยบางคนจะให้หันทิศทางของอาคารร้านค้าไปตามวันที่ก่อสร้าง เช่น เริ่มก่อตั้งกิจการในวันที่ ๑ เดือน ๘ (จันทรคติ) ๑๙๘๘ อาคารควรหันไปทิศตะวันตก แต่ถ้าเริ่มกิจการวันที่ ๑ เดือน ๘ ๑๙๘๙ อาคารควรหันไปทิศใต้ บางคนไม่นิยมทิศตะวันตกเฉียงเหนือหรือทิศตะวันตกเฉียงใต้ เพราะเชื่อว่าเป็นทิศโชคร้าย และเป็นประตูแห่งอัปมงคล อย่างไรก็ตามความสอดคล้องของวันและทิศ จะเปลี่ยนจากปีหนึ่งไปสู่อีกปีหนึ่งตาม

จะเห็นว่าการหันทิศทางอาคารร้านค้า นั้นมีความสัมพันธ์กับความเชื่อ ที่เกี่ยวกับฮวงจุ้ยในเชิงการค้า นอกจากต้องหันทิศอาคารให้สัมพันธ์กับปัจจัยในด้าน สภาพแวดล้อมทางกายภาพแล้ว หลักฮวงจุ้ย ยังมีการหันทิศของประตูใหญ่อาคารร้านค้า ให้สัมพันธ์กับราศีของเจ้าของกิจการและชนิดของกิจการ ประตูสำคัญที่สุดของอาคาร ร้านค้ามี ๓ ประตู ได้แก่ ประตูรั้ว ประตูหน้า และประตูหลัง แต่ชาวจีนให้ความสำคัญกับประตูหน้ามากกว่า เพราะเชื่อว่าเปรียบเสมือนปากของมนุษย์ ถ้ามีพลังที่ดีเข้าสู่ร้านค้าทางประตูหน้า กิจการก็จะรุ่งเรือง แต่ถ้ามีพลังชั่วร้าย เช่น ความตายและความ ไม่สมดุลเข้าไป จะทำให้กิจการเสียหาย ซินแสฮวงจุ้ยกำหนดชนิดของการทำธุรกิจที่สัมพันธ์กับประตูทางเข้าเพื่อแสดงทิศทางของประตูหน้าร้านค้าที่ก่อให้เกิดผลดี เช่น บริษัทกฎหมาย บริษัทชิปปิ้ง ศูนย์การแพทย์ บริษัทส่งเข้าส่งออก ประตูหน้าควรอยู่ทิศเหนือหรือทิศตะวันออก บริษัทบัญชีการเงิน ธนาคาร ประตูหน้าควรอยู่ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ หรือทิศตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น^{๒๖}

ก. ชื่อและป้ายของร้านค้าที่มีความสัมพันธ์กับฮวงจุ้ย

ชื่อกิจการค้าเป็นตัวแทนของร้านค้า ถ้าชื่อนั้นสะกดเป็นคำว่าโชคและความมั่นใจ ก็จะช่วยสร้างความอบอุ่นใจเกิดกำลังใจที่จะดำเนินกิจการต่อไป แต่ถ้าชื่อสะกด เป็นลางร้ายก็จะสร้างความวิตกกังวลให้แก่เจ้าของกิจการ จึงต้องเลือกชื่อที่เป็นสิริมงคล ที่หมายถึง ความโชคดี ความมั่งคั่ง และความสำเร็จมาให้ ซึ่งชื่อนิยมใช้ เช่น ชุนหลี หมายถึง ความสำเร็จที่ราบรื่น ฮั่วกตัก หมายถึง เจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จ กว่างหลี่ หมายถึง ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ กิกเอี้ย หมายถึง โชคดี แต่ถ้า

^{๒๖} อำนวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์, บ้านถูกโฉลก : ตามหลักฮวงจุ้ย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, ๒๕๓๘), หน้า ๑๒๗.

ชื่อของร้านค้าหมายถึง โชคไม่ดี ธุรกิจไม่เจริญรุ่งเรือง เช่น ร้านชื่อ บ่อหลี่ หมายถึง ไม่มีกำไรย่อมต้องปิดไปในไม่ช้า การตั้งชื่อร้านค้าต้องอาศัยความสมดุลระหว่างหยินกับหยางของจำนวนเส้น ในการเขียนชื่อ ซึ่งอักษรเป็นหยิน หรือหยาง นั้นขึ้นอยู่กับจำนวนเส้นอักษร เส้นอักษร ที่มีจำนวนคี่ จะมีสภาพเป็น หยาง ขณะที่เส้นอักษรที่มีจำนวนคู่ นั้น มีสภาพเป็น หยิน เช่น ชื่อที่มีจำนวนอักษร ๖ ตัว ควรประกอบขึ้นจากอักษรที่เป็น หยางหยางหยินหยางหยินและหยิน รวมกัน หรือ หยินหยางและหยางซินแสฮวงจื๊อบางท่านใช้กฎเกณฑ์เกี่ยวกับเบญจธาตุมาใช้ตั้งชื่อให้เหมาะสมกับร้านค้า โดยนำธาตุทั้ง ๕ ที่มีอิทธิพลต่อชื่อของกิจการ หรือธาตุเสียง โดยกำหนดพยัญชนะประจำธาตุทั้ง ๕ ได้แก่ พยัญชนะที่เป็นธาตุทอง (โลหะ) คือ e g r s x หรือ Z พยัญชนะที่เป็นธาตุไม้ คือ g h พยัญชนะที่เป็นธาตุน้ำ คือ b f h m p พยัญชนะที่เป็นธาตุไฟ คือ d j l n t z พยัญชนะธาตุดิน คือ a w y e o การนำพยัญชนะมาใช้ร่วมกัน เช่น นำพยัญชนะธาตุ น้ำใช้ร่วมกับพยัญชนะธาตุไม้ พยัญชนะธาตุไม้ใช้ร่วมกับพยัญชนะธาตุไฟ พยัญชนะธาตุไฟมาใช้ร่วมกับพยัญชนะธาตุดิน พยัญชนะธาตุดินมาใช้ร่วมกับพยัญชนะธาตุทอง และพยัญชนะธาตุทองมาใช้ร่วมกับพยัญชนะธาตุน้ำ การใช้พยัญชนะร่วมกันลักษณะนี้ จะทำให้ร้านค้ามีความเจริญรุ่งเรือง ในตรงกันข้ามถ้านำพยัญชนะธาตุดินมาใช้ร่วมกับพยัญชนะธาตุน้ำ พยัญชนะธาตุน้ำมาใช้ร่วมกับพยัญชนะธาตุไฟ พยัญชนะธาตุไฟใช้ร่วมกับพยัญชนะธาตุทอง พยัญชนะธาตุทองใช้ร่วมกับพยัญชนะธาตุไม้ หรือใช้ร่วมกับพยัญชนะธาตุดิน ลักษณะนี้ทำให้เกิดโชคร้ายกับร้านค้าที่ใช้เมื่อนำหยินกับหยาง และธาตุทั้ง ๕ มากลมกลืนกันแล้วจึงนำจำนวนเส้นทั้งหมดในชื่อมาตรวจหาเลขที่เป็นมงคล ได้แก่ ๓, ๕, ๖, ๘, ๑๑, ๑๓, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๒๑, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๙, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๕, ๓๗, ๓๙, ๔๘, ๕๒, ๖๓, ๖๕, ๖๗, ๖๘, ๗๓, ๗๕, ๗๗, ๗๘, ๘๐, ๘๑, ๘๓, ๘๔, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๑, ๙๒, ๙๗, ๙๘, ๙๙, ๑๐๐ ดังตัวอย่างการตั้งชื่อร้านค้า

ค้า	ซ่ง	ชี	ปิง	กง	หยู	ยู่	เขียน	กง	ชี
๓	๑๒	๙	๙	๔	๑๓	๖	๙	๔	๕

หยางหยินหยางหยางหยินหยางหยินหยางหยินหยาง

ชื่อร้านนี้หมายความว่า บริษัทร้านอาหารเพื่อทุกคนจำกัด มีจำนวนเส้นทั้งหมด (ภาษาจีน) ในชื่อ ๗๓ เส้น และมีธาตุไฟ ไฟ ทอง น้ำ ไม้ ดิน ทอง ถึงแม้ ในชื่อมีหยินน้อยกว่าหยาง ก็ถือว่าค่อนข้างสมดุล เพราะจำนวนเส้น(อักษรจีน) มี ๗๓ เส้น หมายถึง โชคดี แต่อักษรตัวที่ ๒ เป็นธาตุไฟตามด้วยอักษรตัวที่ ๓ เป็นธาตุทอง และ อักษรตัวที่ ๕ เป็นธาตุไม้ ตามด้วยอักษรตัวที่ ๖ เป็นธาตุดิน ซึ่งอยู่ร่วมกันได้ไม่ตึงเครียด ชื่อร้านนี้จึงไม่เป็นมงคลเท่าที่ควร

เมื่อได้ชื่อร้านที่เป็นมงคล สิ่งที่ต้องพิจารณาต่อมา คือ ป้ายชื่อ เพราะป้ายชื่อ ในกิจการค้าตามหลักฮวงจุ้ยจะต้องอ่านง่าย และมีขนาดสมดุล ทั้งสัดส่วนและตัวอักษร ขนาดของป้ายต้องสัมพันธ์กับหยิน(เลขคู่) และหยาง(เลขคี่) เช่น ถ้าความยาวเป็นหยิน คือ ๘๘ ซม. ความกว้างควรเป็นหยาง คือ ๘๑ ซม. ถ้าหยิน ๔๒ ซม. หยางควร ๔๗ ซม. ถ้าหยิน ๔๘ ซม. หยางควร ๖๑ ซม. ถ้าหยิน ๑๐๐ ซม. หยางควร ๘๙ ซม. เป็นต้น ตามหลักของฮวงจุ้ย สัดส่วนหยินกับหยางของป้ายชื่อควรสมดุลกัน นอกจากนี้ป้ายร้านค้า ยังควรมีความสะอาดตาเป็นพิเศษ ดังนั้น การทาสีป้ายจึงมีความสำคัญมาก ทั้งตามหลักฮวงจุ้ย การทาสีป้ายที่ถูกต้อง จะนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่กิจการค้า ป้ายร้านค้าที่ดีควรมี ๓ หรือ ๕ สี เพราะ ๓ นั้นแทนสัญลักษณ์ของการเติบโต และ ๕ แทนความสมบูรณ์ การเลือกสีที่ใช้ทา ต้องสัมพันธ์กับทิศของป้าย เช่น ป้ายทาสีขาว แดง เขียว ดำแห่งที่ที่อยู่

ทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตะวันตกเฉียงเหนือ ตำแหน่งที่ไม่ได้อยู่ทิศใต้ เหนือ ตะวันออก ตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันตก ป้ายที่ทาสีขาว เขียว เหลือง ตำแหน่งที่อยู่ทางทิศใต้ ตำแหน่งที่ไม่ได้อยู่ทิศตะวันออก ตะวันออกเฉียงใต้ เหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ ป้ายที่ ทาสีขาว แดง ม่วง มีตำแหน่งที่อยู่ทิศใต้ ตะวันออกเฉียงใต้ ป้ายทาสีเหลือง ตำแหน่งที่อยู่ทิศใต้ ตำแหน่งที่ไม่ได้อยู่ทิศตะวันออก ป้ายทาสีขาว ตำแหน่งที่อยู่ทิศ ใต้ เหนือ ตำแหน่งที่ไม่ได้อยู่ทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตะวันตก ป้ายทาสี แดง ตำแหน่งที่ดี อยู่ทิศตะวันออก ตำแหน่งที่ไม่ได้อยู่ทิศเหนือ เป็นต้น ตำแหน่งการหันป้ายไปยัง ทิศทาง ต่าง ๆ นั้นยังมีระดับในการติดตั้งป้ายที่แตกต่างกันตามแต่ละทิศ ได้แก่ ตำแหน่งป้ายที่หันไป ทางทิศตะวันออกต้องตั้งไว้สูงเพื่อแสดงว่าเป็นทิศที่พระอาทิตย์ขึ้น ตำแหน่งป้ายที่หันทางทิศ ตะวันออกเฉียงใต้ ควรอยู่ในระดับปานกลาง เพราะสูงเกินไปจะขวางการไหลเวียนของชี ตำแหน่งป้าย ที่หันทางทิศใต้ควรอยู่ระดับปานกลางเพราะสูงเกินไปจะมี หายามากกว่าหยิน ทำให้ขาดความสมดุล ตำแหน่งป้ายที่หันทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ไม่ควรสูงเกิน ๖ เมตร จากระดับพื้นดิน ตำแหน่งป้ายที่ หันทางทิศตะวันตกควรอยู่ในระดับปานกลาง หากต่ำไปหมู่พนักงานอาจแตกความสามัคคี ตำแหน่ง ป้ายที่หันทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ และทิศเหนือควรสูงพอดีเพื่อรักษาความสมดุล ตำแหน่งป้ายหัน ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ควรอยู่ระดับต่ำ เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง นอกจากเลือกสีทาให้สัมพันธ์กับ ทิศของป้าย และจัดตำแหน่งป้ายให้เหมาะสมแล้ว การออกแบบป้ายควรดูสบายตา มีรูปร่างสมดุล ไม่ บังหน้าต่างไม่มีสิ่งปกปิด ไม่เป็นรูปสามเหลี่ยมไม่ทำจากไม้บางๆ ได้สัดส่วนกับขนาดของอาคาร มีการ ติดตั้งอย่างมั่นคง

ดังนั้น ศาสตร์ฮวงจุ้ยที่เกี่ยวกับการทำธุรกิจการค้าดังกล่าวข้างต้น เป็นหลักฮวงจุ้ย ที่ใช้ ตกแต่งลักษณะภายนอกของอาคารร้านค้าให้มีอิทธิพลต่อการค้า แต่ยังมีได้กล่าวถึงการตกแต่ง โครงสร้างภายในของอาคารร้านค้าตามหลักฮวงจุ้ย ดังนั้น ในหัวข้อต่อไปจะกล่าวถึงการตกแต่งและ การวางตำแหน่งโครงสร้างภายใน ที่ส่งผลต่อกิจการค้า

ข). แสงสว่าง

แสงสว่าง หมายถึง ดวงอาทิตย์ ปริมาณแสงที่ส่องไปถึงประตูด้านในต้องสัมพันธ์กับด้าน นอก แสงภายในนั้นเกิดขึ้นจากแสงตรงและแสงสะท้อน ซึ่งแสงที่ส่องเข้ามาต้องระวังมิให้มีความจ้า ของแสงมากเกินไป ส่วนห้องที่มีโต๊ะสร้างความกดดันต่อพลังชี ทำให้มีสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม จนเป็นเหตุให้เจ้าของกิจการที่เคยประสบความสำเร็จต้องพบกับความล้มเหลวได้ เพราะสุขภาพ และ ความสุขของเจ้าของกิจการ ได้รับการกระทบกระเทือนขณะที่ความสว่างจะช่วยให้พลังชีของเขาดีขึ้น เพราะเป็นการนำหยามาสู่หยิน ดังนั้น ควรจัดแสงให้สมดุลกับสภาพแวดล้อม การจัดไฟจึงมีส่วน สำคัญ ความสูงของไฟที่ติดตั้ง ควรกำหนดให้ถูกต้องตามหลักฮวงจุ้ย ได้แก่ ๒๔๑ ซม. ๒๕๓ ซม., ๒๖๑ ซม., ๒๗๕ ซม., ๒๘๐ ซม., ๓๐๐ ซม. จากพื้นเป็นต้น เมื่อแสงสว่างเพียงพอ ทำให้อารมณ์ และความรู้สึกของเจ้าของกิจการดีขึ้น บรรยากาศร้านค้าก็สดใส

ค). ไม้ดอกไม้ประดับ

ไม้ดอกไม้ประดับที่นำมาตกแต่งร้านค้า ไม่ว่าจะเป็นของจริงหรือของปลอม ก็สามารถจะ แก้ไขฮวงจุ้ยภายในร้านได้ เพราะเป็นสัญลักษณ์ที่เตือนให้นึกถึงธรรมชาติ เป็นการจำลองธรรมชาติ มาไว้ในร้านค้า นำไปวางไว้ที่มุมเสาซึ่งโผล่ออกมาจะช่วยป้องกันร้านจากความแหลมคมของ โครงสร้างอาคารร้านค้า และต้นไม้ ดอกไม้ ยังช่วยให้เกิดความรู้สึกองกามมีชีวิตชีวา ทำให้ร้านค้า

เจริญรุ่งเรืองตามไปด้วย เพราะต้นไม้ช่วยให้พลังชีลยตัวขึ้น และหมุนเวียนอย่างทั่วถึง ทำให้มีลูกค้าเข้ามาอุดหนุนมากมาย ผู้ประกอบการค้ามักนิยมตกแต่งร้านด้วยไม้ดอก ไม้ประดับ ที่มีความหมายในทางที่ดี มีความเป็นมงคล ได้แก่ ต้นอู่ตง เป็นสัญลักษณ์แทนความซื่อตรง ต้นโบทัน เป็นสัญลักษณ์แทนความมั่นคง ต้นกล้วยไม้ เป็นสัญลักษณ์แทนความอดทน ต้นพีชเป็นสัญลักษณ์แทนมิตรภาพ ต้นกุหลาบเป็น สัญลักษณ์แทนความสวยงาม ต้นนาซีซิส เป็นสัญลักษณ์แทนการฟื้นคืนชีพ เป็นต้น การปลูกและการวางตำแหน่งไม้ดอก ไม้ประดับ ควรจัดวางให้ถูกต้องตามหลักฮวงจุ้ย แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาสภาพแวดล้อมส่วนอื่น ๆ ของร้านประกอบกันด้วย

ง). น้ำ

น้ำในร้านค้าจะดึงดูดเงินให้ไหลมาสู่ร้านนั้นๆ ร้านบางแห่งโชคดีมีมุมมองเห็นแม่น้ำ ทะเลสาบ ทำเรือ ควรจะแขวนกระจก เพื่อสะท้อนพลังชีของน้ำให้เข้าสู่ร้านค้าของตนเพื่อนำเงินไหลมาสู่ร้าน แต่ร้านที่ไม่มีทำเลดังกล่าวก็สามารถแก้ไขให้ดีขึ้นได้ด้วยการใช้ตุ๊กปลาที่มีพองอากาศผุดพวย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการไหลเวียนของพลังชี ทั้งน้ำในตู้เลี้ยงปลาต้องสะอาดอยู่เสมอ และดูแลสุขภาพปลาในตู้ให้ดีขึ้นด้วย

จ). สี

สีที่ใช้ทาภายในร้านค้าตามหลัก ฮวงจุ้ยนั้นมีอิทธิพลต่อผู้ประกอบการค้า ซึ่งสีที่ใช้ทาภายในร้านค้าต้องสัมพันธ์กับราศีเกิดของผู้ประกอบการค้า ได้แก่ ผู้ประกอบการค้าที่เกิดราศีชวด ควรใช้สีขาว แดง เขียว ทาภายในร้านค้า ผู้ประกอบการค้าที่เกิด ราศีฉลู ขาล ควรใช้สีเหลือง ขาว แดง ทาภายในร้านค้า ผู้ประกอบการค้าเกิดราศี เถาะ ควรใช้สีขาว แดง ม่วง ทาภายในร้านค้า ผู้ประกอบการค้าเกิดราศี มะโรง มะเส็ง ควรใช้สีขาว เขียว แดง ทาภายในร้านค้า ผู้ประกอบการค้าเกิดราศี มะเมีย มะแม วอก ควรใช้สีขาว เขียว เหลือง ทาภายในร้านค้าผู้ประกอบการค้าที่เกิดราศี ระกา ควรใช้สีขาว แดง เหลือง ทาภายในร้านค้า ผู้ประกอบการค้าเกิดราศี จอ กุน ควรใช้สีเหลือง ขาว แดงทาภายในร้านค้า การใช้สีที่ลูกโฉลกกับผู้ประกอบการค้าจะทำให้เกิดความสบายใจ และดำเนินกิจการอย่างมีประสิทธิภาพ ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการก็จะติดใจเพราะรู้สึกถึงความกลมกลืนภายในร้าน ทำให้ร้านค้าเจริญรุ่งเรือง

ฉ). การดูแลรักษาความสะอาดร้านค้า

การดูแลรักษาความสะอาดของร้านค้าอยู่เสมอ ส่งผลให้เกิดการไหลเวียนของพลังชีและทำให้เกิดความสมดุลระหว่างหยินกับหยางด้วย ร้านค้าที่อยู่ในสภาพที่ดีจะส่งผลต่อเจ้าของร้านค้า พลังชีอาจเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าสภาพร้านค้าเปลี่ยนแปลงไป เช่น หน้าต่างแตก หลังคารั่ว มีของวางเกะกะในร้าน ท่อน้ำอุดตัน ผนังแตกร้าว อาจจะเปรียบได้กับการเจ็บไข้ได้ป่วยของมนุษย์ ดังนั้นการดูแลรักษาร้านค้าให้อยู่ในสภาพที่ดี และมีความสะอาดจึงเป็นสิ่งสำคัญ เช่น ควรดูแลประตูทางเข้าให้เปิดปิดได้ดีอยู่เสมอ ทำความสะอาดห้องน้ำทุกวัน พื้นของร้านสะอาดตลอดเวลา ร้านค้าที่สะอาดเรียบร้อย ย่อมถูกต้องตามหลักฮวงจุ้ย ร้านที่สะอาดจะดึงดูดลูกค้าเข้าร้านได้มากกว่าร้านที่สภาพสกปรก ทั้งร้านที่สะอาดทำให้เจ้าของร้านสบายตาสบายใจ การค้าขายจึงดีตามไปด้วย

หลักการดูฮวงจุ้ยของธุรกิจร้านค้าเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและมีข้อปลีกย่อยมากมาย เป็นเรื่องของการจัดตั้งในที่ที่เหมาะสม หาตำแหน่งที่ให้ถูกทิศทาง ตั้งรับกระแสชาโคที่เป็นมงคล หรือโอบอุ้มเส้นทางโชคลาภ โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมที่จะมีผลกระทบโดยธรรมชาติ จัดรับทิศทาง

กระแสน้ำไหลมาให้อุกจิกหวั่น โดยเหลียวมองรอบทิศกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้เคียง เมื่อการจัดตั้งถูกแบบแผน ธุรกิจร้านค้านั้นก็อยู่ในแหล่งที่เป็นสิริมงคล การทำมาค้าขายก็จะเจริญมีกำไร^{๒๗}

ดังนั้นสรุปทิศทางร้านค้า ฮวงจุ้ยไม่เพียงแต่ช่วยแก้ไขและส่งเสริมให้ธุรกิจร้านค้าของคุณให้ก้าวหน้าเจริญรุ่งเรืองด้วยการปรับแต่งและแก้ไขบริษัทห้างร้าน หรือร้านค้าให้ตรงตามหลัก ฮวงจุ้ย จะช่วยให้ธุรกิจของคุณดำเนินไปอย่างราบรื่น ไม่ค่อยมีอุปสรรคหนักๆ พบช่องทางหรือโอกาสดีๆ อยู่เสมอ สามารถรับทรัพย์ที่หลั่งไหลเข้ามาได้อย่างไม่ขาดสาย

๒.๒.๓ ชัยภูมิ

ชัยภูมินี้เรียกว่า “สุวรรณภูมิ” หมายถึง ชัยภูมิที่มีภูเขาโอบอุ้ม^{๒๘} ศาสตร์ฮวงจุ้ยมีพื้นฐานมาจากวิชาชัยภูมิ หรือที่ชาวจีนเรียกว่า ตี้ หลี หรือ ตี้ ลี วิชาชัยภูมิถูกนำมาเป็นเกณฑ์ ในการเลือกทำเล สำหรับการตั้งถิ่นฐานให้สามารถดำรงอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างสมดุลกลมกลืน โดยอาศัยความสมบูรณ์ของธรรมชาติให้เป็นประโยชน์ ดำรงชีวิตอยู่โดยมีความเคารพต่อธรรมชาติ เกรงกลัวต่อธรรมชาติ และหวงแหนรักษามรดกชาติไว้ มิให้สูญสิ้นไปซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับพระเจ้าหรือภูติปิศาจใดๆ เลย เพราะ ตี้ หลี คือ การอยู่ร่วมกับธรรมชาติ (ผืนดิน) ธรรมชาติของฤดูกาล (ผืนฟ้า) ให้มีความกลมกลืนกัน รู้จักวิธีการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติอย่าง สมดุล เพื่อให้เกิดความผาสุก และความรุ่งเรืองในบริเวณ หรือสถานที่ที่เหมาะสมต่อกิจกรรมแต่ละประเภทของการดำเนินชีวิตต่างหาก

ชาวจีนโบราณมีความเชื่อว่าการเลือกทำเลสถานที่ใดๆ ของ เมืองประกอบของ ๕ ภูเขา ได้แก่

๑. ภูเขาที่ ๑ คือ ศูนย์กลางของภูเขาทั้ง ๔ ที่รายรอบเป็นบริเวณทำเลที่ตั้งตำแหน่งประธาน

๒. ภูเขาที่ ๒ เป็นภูเขาที่ป้องกันภูเขาที่หนึ่งตั้งอยู่ทางด้านหลังหรือทางทิศเหนือของภูเขาที่ ๑ มีลักษณะโอบล้อมเป็นแขน ภูเขาที่ ๒ เรียกว่า ภูเขาเต๋า, ภูเขาเต๋า, เนินเต๋า

๓. ภูเขาที่ ๓ ตั้งอยู่ด้านซ้ายมือ ของภูเขาที่ ๑ โอบล้อมป้องกันภูเขาที่ ๑ ภูเขาที่ ๓ จะเชื่อมต่อเนื่องกับภูเขาที่ ๒ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของ ภูเขาที่ ๑ เรียกว่า ภูมั่งกรหรือเนินมั่งกร

๔. ภูเขาที่ ๔ ตั้งอยู่ด้านขวามือของภูเขาที่ ๑ โอบล้อม ป้องกันภูเขาที่ ๑ ภูเขาที่ ๔ เชื่อมต่อเนื่องกับภูเขาที่ ๒ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภูเขา ที่ ๑ เรียกว่า ภูเขาเสือ หรือเนินเสือขาว

๕. ภูเขาที่ ๕ ตั้งอยู่ด้านหน้าของภูเขาที่ ๑ หรือทางทิศใต้ ของภูเขาที่ ๑ เรียกว่า ภูเขาแดง หรือเนินหงส์แดง

ภูเขาทั้ง ๕ มีความสูงไม่เท่ากันโดย ภูเขาเต๋าจะสูงที่สุด และภูเขาเสือขาวมีความสูงลดหลั่นจากภูมั่งกรเขียว (ทั้งขนาดความสูง และความยาว) ส่วนภูเขาศูนย์กลางตำแหน่งประธานมีความสูงต่ำกว่าภูเขาเสือขาว อาจจะเป็นเนินที่ราบสูงมีพื้นที่เปิดโล่งกว้างขวางออกไปทางทิศใต้ ชาวจีนเชื่อว่าผู้เลือกทำเลที่ประกอบด้วยภูเขาทั้ง ๕ จะนำเอาโชคลาภความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ตนเอง และวงศ์ตระกูล นอกจากนี้ชาวจีนยังมีความเชื่ออีกว่า มีพลังชี้นำอยู่ในธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มี ชีวิต

^{๒๗} อาจารย์ชัย, ฮวงจุ้ย ทำมาค้าขึ้น, สำนักพิมพ์หอสมุดกลาง ๐๙, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หอสมุดกลาง ๐๙, ๒๕๓๗), หน้า ๘.

^{๒๘} เกรียงไกร บุญธกานนท์, ฮวงจุ้ย ๑+๒พิสดาร ๓, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทศรีเมืองการพิมพ์ จำกัด, ๒๕๔๓), หน้า ๗๕.

ล้วนมีพลังชี่อยู่ในตัวทั้งสิ้น แม้กระทั่งมนุษย์ก็มีพลังชี่เช่นเดียวกัน ชาวจีนนั้นเชื่อว่าเมื่อใดมนุษย์หมดพลังชี่ มนุษย์ผู้นั้นย่อมถึงแก่ความตาย เพราะว่าหมดพลังในการดำรงชีวิต หรือทำเลสถานที่ใดปราศจากพลังชี่ ทำเลสถานที่นั้นก็ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในการปลูกสร้างที่อยู่อาศัย เนื่องจากเมื่อได้เข้าไปอยู่อาศัยแล้ว ผู้อยู่อาศัยย่อมจะไม่สามารถได้รับความเจริญรุ่งเรืองใด ๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น พลังชี่จึงมีความสำคัญกับชีวิตเป็นอย่างมาก^{๒๙}

สรุปได้ว่า ฮวงจุ้ยที่ดินนั้นแท้จริงแล้ว เริ่มต้นตั้งแต่การเลือกทำเล ตามที่ต่างๆให้ดีกว่าก่อน โดยเฉพาะหากเลือกที่ดินเหมาะสมกับดวงชะตา และมีการออกแบบสิ่งปลูกสร้างให้ถูกต้องตามหลักฮวงจุ้ยที่สอดคล้องกับหลักสถาปัตยกรรมวิศวกรรมนั้น ก็จะเป็นสิ่งที่สร้างความเจริญรุ่งเรืองอย่างสูงสุดไม่ว่าสิ่งปลูกสร้างนั้นจะเป็นบ้าน สำนักงาน โรงงาน อาคารทุกประเภทก็ตามซึ่งหากเราเลือกที่ดิน ที่มีชัยภูมิ หรือ ฮวงจุ้ยที่ดีแล้วนั้นย่อมส่งผลที่ดีสำหรับการออกแบบสิ่งปลูกสร้างต่างๆ มี ฮวงจุ้ยดีตามมาด้วยเช่นกัน เพราะทำเลที่ดินนั้นง่ายต่อการออกแบบให้ฮวงจุ้ยดี และสอดคล้องกับหลักสถาปัตยกรรมด้วยเรียกได้ว่าที่ดินเป็นหลักของจุดเริ่มต้น ที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการจัดฮวงจุ้ย เพราะหากเริ่มต้นจากสิ่งที่ถูกต้องตั้งแต่ต้นแล้วนั้น ก็เหมือนเป็นการขึ้นขั้นตอนการออกแบบรวมถึงสิ่งปลูกสร้างอาคารไปในทางที่ถูกต้องด้วย เป็นต้น

๒.๒.๔ ฤกษ์ยาม หรือฤกษ์กาล

การให้ฤกษ์ยามของโหราศาสตร์จีน ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายสำนักนั้น กล่าวกันว่า จะต้องใช้ตำราประกอบกันมากมาย เพราะเป็นวิชาการที่ลึกซึ้ง กว้างขวางมาก โดยเบื้องต้นนี้ควรได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้ฤกษ์ยาม ของโหราศาสตร์ระดับพื้นฐาน ได้แก่ดาวมงคล และอัปมงคล

วิชาฮวงจุ้ยให้ความสำคัญกับการสร้างอาคาร บ้านเรือน ลงเสาเอก ทำสุสาน หรือซ่อมแซมก่อสร้างทั่วไป ทุกขั้นตอนต้องมีการคำนวณเรื่องเวลา ทิศทาง ตำแหน่งของดาวอันเป็นมงคล ฉะนั้นซินแสฮวงจุ้ยผู้มีความรู้ความสามารถแท้จริง จึงต้องเป็นบุคคลสำคัญที่จะคำนวณเรื่องเวลาของปีและเดือนได้ หรืออย่างน้อยก็ต้องอ่านปฏิทินได้ การเรียนรู้เกี่ยวกับดวงดาวอันเป็นมงคลและอัปมงคลในตำราโบราณมีอยู่มากมายหลายแบบ

เมื่อมีการปลูกบ้านใหม่ ลงเสาเอก ทำสุสาน ซ่อมแซมบ้านก็ดี ถ้าหากได้จังหวะฤกษ์ดี ก็ จะนำมาซึ่งความสุขความเจริญอยู่เย็นเป็นสุข หรือถ้าหากปีใดเรารู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีดาวอัปมงคลเข้าแทรกแล้ว ไปทำการซ่อมแซมบ้าน หรือไปทำสุสานก็จะก่อความวิบัติ หรือหากปีใดมีดาวร้าย อยู่ในตำแหน่งที่ไม่ดี แล้วเราไปทำการเคลื่อนไหว หรือซ่อมแซมในตำแหน่งนั้น ก็ จะนำมาซึ่งความวิบัติเช่นกัน ดาวร้ายนั้นจะส่งผลให้เห็นค่อนข้างเร็ว เมื่อทำเสร็จแล้ว จะส่งผลทันที ในบางโอกาสดาวมงคล และดาวอัปมงคลอาจจะอยู่ในตำแหน่งเดียวกันได้ แต่จะส่งผลปานกลาง ไม่ดีไม่ร้าย^{๓๐}

การหาตำแหน่งมงคล รุ่งเรือง ตำแหน่งเสื่อม อัปมงคลของอาคารสถานที่และที่อยู่อาศัย สามารถคำนวณหาได้หลายวิธี แต่หลักสำคัญที่ใช้ใน การคำนวณอีกวิธีหนึ่ง คือ การเอาทฤษฎีเรื่อง "ยุค" มาใช้คำนวณ เพื่อค้นหาตำแหน่งรุ่งเรือง หรือตำแหน่งเสื่อมของอาคารหรือสถานที่ และคำนวณหาอายุของสิ่งปลูกสร้าง ยุค ในวิชาฮวงจุ้ยจะมีความสัมพันธ์กับการหมุนเวียนของดวงดาวใน

^{๒๙} ธนากร ดันอวชันการ, หัวใจฮวงจุ้ย, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท จูปีตัส จำกัด, ๒๕๔๙), หน้า ๑๓๑

^{๓๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๘๙.

จักรวาลของกลุ่มดาวต่าง ๆ ซึ่งการแบ่งกลุ่มดาวต่าง ๆ บนท้องฟ้า มีการแบ่งได้หลายแบบ หลายสำนัก แต่การแบ่งกลุ่มดาว "แบบ ๙ ดาว ๙ ยุค หรือ หลักจ้อ" นั้นเป็นการแบ่งยุคของสำนัก "เก๋าดาว เก้ายุค" หรือ "ยุคหลักจ้อ" คือ การใช้ดวงดาวในกลุ่มดาวเหนือเป็นหลัก ซึ่งในตำราโหราศาสตร์ของจีน มีการแบ่งกลุ่มดาวออกเป็น ๔ กลุ่มและกลุ่มดาวที่ถือว่ามีอิทธิพลต่อโลกมากที่สุด คือ กลุ่มดาวเหนือ หรือกลุ่มเก๋าดาว ซึ่งดาวของกลุ่มเก๋าดาวนี้จะส่งผลต่อกลุ่มดาวที่โคจรอยู่ใกล้โลก อันได้แก่ ดาวอังคาร ดาวพุธ ดาวศุกร์ ดาวเสาร์ ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ ดาวทั้ง ๗ ดวง ที่โคจรอยู่ใกล้โลกจะส่งพลังหรือแรงดึงดูดจากกลุ่มเก๋าดาว และในกลุ่มเก๋าดาวนี้ดาวแต่ละดวงจะแสดงอิทธิพลในช่วงระยะเวลา ที่เรียกว่า "ยุค" โดยแต่ละยุคมีระยะเวลา ๒๐ ปี ทั้งนี้เพราะในทุก ๆ ๒๐ ปี จะมี ดาวพฤหัสบดีและดาวเสาร์โคจรมาพบกัน ซึ่งช่วงเวลาที่ดาวทั้งสองโคจรมาพบกัน มักเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น ดังนั้น สำนักหลักจ้อจึงถือเอาปรากฏการณ์ทางธรรมชาติดังกล่าวเป็นแนวทาง ด้วยการนำดาวในกลุ่มดาวเก๋าดาวแต่ละดวงมาเป็นตัวกำหนด โดยกำหนดให้ดาวแต่ละดวงมีอิทธิพลในช่วงระยะเวลา ๒๐ ปี เท่ากับ ๑ ยุค ซึ่งดาวในกลุ่มดาวเหนือ มีทั้งหมด ๙ ดวง อันได้แก่ ทัมลิ่งก้อมี้ม้ง ลกซึ้ง มั่งเซ็กเนี่ยมเจ็ง บู้เซ็กพั่วสูง จ้อหู้วเพียก จึงได้กำหนดให้เป็น ๙ ยุค รวมระยะเวลา ๑๘๐ ปี

สำนักดาวเก๋ายุค หรือหลักจ้อ ได้แบ่งระยะเวลาของดาวทั้ง ๙ ดวง ออกเป็น ช่วง ได้แก่ ช่วงต้น (เจี๋ยวัน) อันประกอบด้วยดาว ๓ ดวง คือ

๑. ดาวทัมลิ่ง จะโคจร เข้ามาอิทธิพลต่อโลก ช่วงระยะเวลาดังแต่ปี ค.ศ. ๑๘๖๔-๑๘๘๔ หรือ พ.ศ. ๒๔๐๗ - ๒๔๒๖

๒. ดาวก้อมี้ม้ง จะโคจรเข้ามาอิทธิพลต่อโลก ช่วงระยะเวลาดังแต่ ปี ค.ศ. ๑๘๘๔-๑๙๐๔ หรือ พ.ศ. ๒๔๒๗ - ๒๔๔๖

๓. ดาวลกซึ้ง จะโคจรเข้ามาอิทธิพลต่อโลกช่วงระยะเวลา ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๐๔-๑๙๒๔ หรือ พ.ศ. ๒๔๔๗ - ๒๔๖๖

ช่วงกลาง (ตงจ้วน) อันประกอบด้วย ดาว ๓ ดวง คือ

๑. ดาวมั่งเซ็ก โคจรเข้ามาอิทธิพลต่อโลก ช่วงระยะเวลา ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๒๔ - ๑๙๔๔ หรือ พ.ศ. ๒๔๖๗ - ๒๔๘๖

๒. ดาวเมี่ยมเจ็ง โคจรเข้ามาอิทธิพลต่อโลก ช่วงระยะเวลา ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๔๔ - ๑๙๖๘ หรือ พ.ศ. ๒๔๘๗ - ๒๕๐๖

๓. ดาวมู้เซ็ก จะโคจรเข้ามาอิทธิพลต่อโลก ในช่วงระยะเวลาดังแต่ ปี ค.ศ. ๑๙๐๔-๑๙๒๔ หรือ พ.ศ. ๒๔๔๗ - ๒๔๖๖

ช่วงปลาย (เหี้ยงว่ง) ประกอบด้วยดาว ๓ ดวง คือ

๑. ดาวพั่วคุง โคจรเข้ามาอิทธิพลต่อโลกช่วงระยะเวลาดังแต่ปี ค.ศ. ๑๙๘๔-๒๐๐๔ หรือ พ.ศ. ๒๕๒๗ - ๒๕๔๖

๒. ดาวจ้อหู้ โคจรเข้ามาอิทธิพลต่อโลกช่วงระยะเวลาดังแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๔-๒๐๒๔ หรือ พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๖๖

๓. ดาวอ้วเพียก โคจรเข้ามาอิทธิพลต่อโลกช่วงระยะเวลาดังแต่ ปี ค.ศ. ๒๐๒๔-๒๐๔๔ หรือ พ.ศ. ๒๕๖๗ -๒๕๘๖

การแบ่งระยะเวลาของสำนักดาวเก้ายุค แบ่งยุคของดาวออกเป็น ๓ ช่วง ๆ ละ ๖๐ ปี โดยระยะเวลาของดาวเก้ายุคช่วงต้นจะมี ดาวทมิฬ เป็นผู้ควบคุม คือ มีอิทธิพลตลอดระยะเวลาช่วงต้นทั้ง ๖๐ ปี ส่วนในระยะเวลาของดาวเก้ายุคช่วงกลาง จะมีดาวบั้งเซ็ก เป็นผู้ควบคุม คือ มีอิทธิพลตลอดระยะเวลาช่วงกลางทั้ง ๖๐ ปี และในระยะเวลาของดาวเก้ายุคช่วงปลายจะมี ดาวฟ้าแดงเป็นผู้ควบคุม คือ มีอิทธิพลตลอดระยะเวลาช่วงปลายทั้ง ๖๐ ปี โดยปกติอิทธิพลของดาว ยุคที่ผ่านไปแล้ว จะเสื่อมอิทธิพลลง ยกเว้นดาวยุคลำดับที่ ๑, ๔, ๖, ๘, ๙ ถึงจะผ่านไป แล้วแต่อิทธิพลในทางที่ดียังคงส่งผลถึงยุคปัจจุบันอยู่บ้างแต่ไม่มากนัก ถ้าเป็นอิทธิพลในทางร้ายจะไม่ส่งผลมายังยุคปัจจุบัน แต่ยุคของอนาคตจะมีอิทธิพลต่อยุคปัจจุบันด้วย^{๓๑}

ดังนั้น นักปราชญ์จีนโบราณในอดีต ได้ค้นพบดวงดาว ๙ ดวง ที่อยู่บนท้องฟ้า ต่างวิเคราะห์คำนวณว่าดาวทั้ง ๙ ดวง มีตำแหน่งอยู่ในทิศทางใดบ้าง ซึ่งตำแหน่งของดวงดาวท้องฟ้า ส่งผลให้เกิดพลังทิศทางบนโลก ซึ่งพลังทิศทาง ๓๖๐ องศา นั้น เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวเรา องศาไหนไม่มี โชคลาภ ต้องอาศัยผลของการคำนวณจากหลักของดาว ๙ ยุค เป็นต้น

๒.๓ รากฐานทางปรัชญาของฮวงจี้

ฮวงจี้ นอกจากจะเป็นองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว ฮวงจี้ยังเป็นองค์ความรู้ด้านปรัชญาและความเชื่อของคนจีนที่เกี่ยวข้องกับจักรวาล พลังที่เร้นลับเหนือธรรมชาติ ที่สามารถเปลี่ยนแปลงสรรพสิ่งได้ คนก็อยู่ใต้อิทธิพลของพลังอำนาจดังกล่าว รากฐานทางปรัชญาของฮวงจี้ครอบคลุมความคิดของคนจีนทั้งหมด ตั้งแต่ลัทธิขงจื้อลัทธิเต๋าและศาสนาพุทธไปจนถึงศาสตร์ลี้ลับ ที่เชื่อถือกันในชนบท^{๓๒}

๒.๓.๑ รากฐานทางปรัชญาของฮวงจี้กับลัทธิขงจื้อ

Confucianism ลัทธิขงจื้อ, ศาสนาขงจื้อ เป็นศาสนาที่สำคัญที่สุดของจีน แม้จะเกิดภายหลังศาสนาเต๋าแต่ชาวจีนก็เคารพนับถือศาสนาขงจื้อยิ่งกว่าศาสนาเต๋ามาก ในประวัติศาสตร์ไม่มีใครที่มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อชีวิตจิตใจของชาวจีน ในฐานะเป็นสือ เป็นครู เป็นผู้แปลความหมายวัฒนธรรมและวรรณคดีเก่าๆ ในทำนองสร้างสรรค์ และผู้หล่อหลอมจิตใจและคุณลักษณะของชาวจีนได้เท่าขงจื้อ นับตั้งแต่กลางพุทธศตวรรษที่ ๕ เป็นต้นมา ศาสนาขงจื้อได้แผ่อิทธิพลเหนือชีวิตชาวจีนโดยไม่เคยหยุดชะงักเลยจนถึงปัจจุบัน ชาวจีนบางคนบอกว่าตนนับถือศาสนาเต๋า ศาสนาพุทธ หรือศาสนาคริสต์ แต่เขาไม่ยอมเลิกนับถือศาสนาขงจื้อ ศาสนาขงจื้อจึงเป็นส่วนหนึ่งแห่งชีวิตทางสังคมและความคิดของชาวจีนทั้งหมดอย่างแยกไม่ออก คัมภีร์คำสอนของขงจื้อจึงมิได้ถือว่าเป็นคัมภีร์ของนิกายใดนิกายหนึ่งโดยเฉพาะ แต่ถือเป็นมรดกทางวรรณกรรมของชาวจีนทั้งหมดในสมัยที่ขงจื้อเกิดบิดาของท่านเป็นเพียงข้าราชการชั้นผู้น้อยคนหนึ่ง มีรายได้พอเลี้ยงครอบครัวไม่ให้อดตายเท่านั้น

^{๓๑} มงคล มงคลประพฤดี, ฮวงจี้ ๙ ดาว ๙ ยุค, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท จูปีตัส จำกัด, ๒๕๕๑), หน้า ๓๓-๓๕.

^{๓๒} วิมลรัตน์ หงส์ร่อน, “ฮวงจี้ : บทบาทความเชื่อเรื่องฮวงจี้ที่มีต่อการทำกิจการค้าของชาวจีนแต่จิ๋วกรณีศึกษา ธุรกิจการค้าย่านเยาวราชตั้งแต่ช่วงเวลายุคโอเดียนถึงสี่แยกราชวงศ์”, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๓๗), หน้า ๘๖ – ๘๘.

เมื่อขงจื๊อมีอายุ ๓ ขวบ บิดาถึงแก่กรรม มารดาจึงต้องรับภาระในการเลี้ยงดูสืบมา จนท่านเข้าสู่วัยหนุ่มและเข้ารับราชการเป็นผู้ดูแลคลังหลวง เมื่ออายุ ๒๒ ปี ได้รับการยกย่องโดยทั่วไปว่าเป็นปราชญ์ผู้รอบรู้อย่างหาผู้เสมอเหมือนได้ยาก และเมื่ออายุ ๒๔ ปี มารดาถึงแก่กรรม ท่านจึงลาออกจากราชการหลักไปเร่ในทิวเวาเพื่อไว้ทุกข์ให้แก่มารดาเป็นเวลา ๓ ปีตามขนบประเพณีที่เชื่อถือกันมา ในระหว่างนั้นท่านก็แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เรื่อย ๆ จนเป็นผู้รอบรู้ในจารีตประเพณีต่าง ๆ และได้รับยกย่องนับถือว่าเป็นอาจารย์ของทั้งหลาย

ต่อมา เมื่อท่านมีอายุ ๕๑ ปี ได้เข้ารับตำแหน่งเป็นผู้ว่าการเมืองจุงตู (ตงโตว) และด้วยความรอบรู้ในด้านการปกครอง ท่านจึงสามารถปฏิรูปการเมืองให้ดีขึ้นอย่างน่าพิศวง ซึ่งส่งผลให้ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นเสนาบดีกระทรวงยุติธรรม ขณะดำรงตำแหน่งนี้ท่านได้วางระเบียบข้อบังคับให้ประชาชนยึดถือปฏิบัติจนทำให้บ้านเมืองไม่มีคดีอาญา เป็นเมืองตัวอย่างของหัวเมืองอื่น ๆ

เมื่อมีอายุ ๕๕ ปี ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นผู้รักษาการในตำแหน่งประธานมนตรีของแคว้นหลู่ และท่านสามารถทำให้แคว้นหลู่เจริญรุ่งเรือง ประชาชนมีความสุข แคว้นหลู่จึงจัดอยู่ในชั้นแนวหน้าซึ่งทำให้ผู้ปกครองแคว้นอื่น ๆ เกิดความริษยาและหาอุบายทำให้ผู้ครองแคว้นหลู่ล่มลงอยู่ในโลกียวิสัย โดยจัดส่งม้าฝีเท้าดีและนางงามมาเป็น เครื่องบรรณาการขงจื๊อรู้กลอุบายนั้นดีจึงพยายามแนะนำตักเตือนเจ้าผู้ครองแคว้นแต่ไม่สำเร็จจึงลาออกจากราชการเป็นครั้งที่ ๒

ขงจื๊อได้ใช้ระยะเวลานั้นปลายของชีวิตรวบรวมและคัดเลือกวรรณกรรมต่างๆ รวมทั้งรวบรวมวรรณกรรมจากแคว้นโจว ซึ่งเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรมโจวและแคว้นอื่นๆ อีกจำนวนมาก หลังจากศึกษาวัฒนธรรมต่างๆ เหล่านี้โดยตลอดแล้ว ท่านจึงวางหลักเป็นมาตรฐานและเกณฑ์ในการกำหนดค่าของวัฒนธรรมขึ้น ผลของความพยายามในงานนี้ได้ออกมาในรูป “คัมภีร์ทั้ง ๕” (วูกิง หรือ โง่เกง) ได้แก่ (๑) คัมภีร์คิตคาถา (ซือกิง) เป็นบทร้อยกรอง มีจำนวน ๓๐๕ บท (๒) คัมภีร์ประวัติศาสตร์ (ชูกิง หรือ จื่อเกง) บางที่เรียกว่า “คัมภีร์เกี่ยวกับเอกสารต่าง ๆ” (๓) คัมภีร์บันทึกเหตุการณ์ฤดูวสันต์และฤดูสารท (ซุนซิว) (๔) คัมภีร์จารีตพิธี (โลยเกง) (๕) คัมภีร์เรื่องการเปลี่ยนแปลง (เอียเกง) หลักคำสอนของขงจื๊อซึ่งประมวลอยู่ในคัมภีร์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ตำส่วยหรือเซว

การศึกษาที่สำคัญยิ่ง หรือการศึกษาที่จะทำให้เป็นมหาบุรุษ (The Great Learning) เป็นบทความสั้น ๆ ประมาณ ๑,๗๕๐ คำ บางพวกเชื่อว่าจื๊อซือ (Tzu Ssu ประมาณ พ.ศ. ๖๐-๑๔๑) เป็นผู้เขียนบางพวกเชื่อว่า เฉินจื๊อ (Tseng Tzu) ศิษย์ของขงจื๊อเป็นผู้เขียน แต่อย่างไรก็ดีเนื้อหาของคัมภีร์เล่มนี้เป็นความคิดเห็นที่เป็นพื้นฐานของขงจื๊อสารัตถะสำคัญ ของคัมภีร์นี้ก็คือการปลูกฝังนิสัยตัวเอง โดยบอกวิธีกำหนดคุณค่าการปลูกฝังนิสัยตัวเองแทนวัตถุประสงค์ ทางสังคมที่ยอมรับนับถือกัน ซึ่งอาจไม่ถูกต้องก็ได้การปลูกฝังนิสัยที่ดีนั้นสัมพันธ์กับปัญหาเกี่ยวกับการปกครองที่ดี ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้ปกครองประเทศนั้น ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นอย่างเดียวกับปัญหาเกี่ยวกับปัจเจกบุคคลเท่านั้นนั่นเอง นั่นคือความสมบูรณ์ในด้านศีลธรรมของแต่ละคนเท่านั้น แต่การที่ผู้ปกครองประเทศจะต้องปลูกฝังนิสัยตัวเองให้ดีขึ้น จำเป็นจะต้องดำเนินไปในแนวเดียวกันกับที่ปัจเจกบุคคลปฏิบัติด้วย ฉะนั้น ก่อนที่ผู้ปกครองจะออกกฎข้อบังคับใช้แก่คนอื่นเพื่อตัดสินนิสัยผู้อื่นนั้น เขาจะศึกษาวิธีที่จะออกกฎข้อบังคับใช้กับตนเองและเพื่อฝึกนิสัยตนเองก่อนดังข้อความตอนหนึ่งว่า

“นับตั้งแต่องค์กรพรตมาถึงสามัญชน ทั้งหมดโดยไม่มียกเว้นจะต้องพิจารณาเห็น การปลูกฝังคุณลักษณะเฉพาะบุคคลเป็นดุจรากฐาน ถ้าหากว่ารากฐานไม่มีระเบียบย่อมเป็นไปไม่ได้ ที่กิ่งก้านทั้งหลายจะอยู่ในระเบียบ การเห็นสิ่งที่สำคัญว่าไม่สำคัญ และเห็นสิ่งที่ไม่สำคัญว่าสำคัญนั้น ไม่ควรจะมีเกิดขึ้นมาเลย ข้อนี้เรียกว่า การรู้จักรากฐาน ข้อนี้เรียกว่าความสมบูรณ์ของความรู้...”

๒. จู๋ยงหรือจิ้งหยง

ทางสายกลาง (The Gold Means) ซึ่งจื้อซือเป็นผู้เขียน โดยชี้ให้เห็นความคิดเห็น ทางศีลธรรม อันเป็นพื้นฐานเกี่ยวกับการรู้จักประมาณความสมดุลและความเหมาะสม ซึ่งถ้าหาก ปฏิบัติตามคำสอนนี้แล้ว ก็จะทำให้มนุษย์และกรรมวิธีของมนุษย์ กลมกลืนกับจักรวาลทั้งหมดได้ ความคิดเห็นที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือเรื่องความจริง หรือความจริง อันได้แก่ความสมบูรณ์ใน ด้านคุณธรรมซึ่งจะเป็นเครื่องมือทำปฏิกิริยาแก่คนแต่ละคน ให้กลายเป็นมนุษย์ที่แท้จริงขึ้นมาคนที่มี ความจริงใจต่อคนอื่นและมีความจริงใจต่อตัวเองเท่านั้น จึงจะเชื่อว่าเป็นมนุษย์ที่แท้จริง

คัมภีร์เรื่องทางสายกลาง มีเนื้อหาเกี่ยวกับคุณลักษณะและหน้าที่ของคนดีที่แท้จริงความ รับผิดชอบทางด้านศีลธรรมของผู้ปกครองประเทศ การปฏิบัติหน้าที่ทางด้านสังคมดังข้อความตอนหนึ่งว่า

“ขงจื้อกล่าวว่า ชีวิตของคนดีนั้นว่าเป็นการยกตัวอย่างเรื่องทางสายกลางได้เป็นอย่างดี ชีวิตของคนชั่วเป็นชีวิตที่ตรงข้าม ชีวิตของคนดีที่เชื่อว่าเป็นการยกตัวอย่าง เรื่องทางสายกลางได้เป็น อย่างดีนั้น เพราะเขาเป็นคนดีและยึดมั่นอยู่ในความเป็นกลาง ตลอดเวลาชีวิตของคนชั่วนั้นตรงกัน ข้ามกับทางสายกลาง เพราะเขาเป็นคนชั่วและไม่รู้จักยับยั้งชั่งใจ”

“มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ (มนุษย์สัมพันธ์) อยู่ ๕ อย่างด้วยกัน และมี คุณธรรมอยู่ ๓ ประการที่มนุษย์จะต้องบำเพ็ญให้สมบูรณ์ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง บ้านเมืองกับประชาราษฎร์ ๑ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร ๑ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา ๑ ความสัมพันธ์ระหว่างพี่ชาย กับน้องชาย ๑ และความสัมพันธ์ระหว่างมิตรสหาย ๑ ความสัมพันธ์ ทั้ง ๕ ประการนี้ เกี่ยวข้องกับคนทุกคน”

“ความรู้ ๑ มนุษยธรรม ๑ และความกล้าหาญ ๑ คุณธรรมทั้ง ๓ ประการใช้ให้เป็น ประโยชน์ได้แก่คนทั้งปวง และคุณธรรมทั้งสามที่คนนำมาประพฤติปฏิบัตินั้นก็เป็นอย่างเดียวกัน”

๓. ลุนยูหรือลุนยื่อ คัมภีร์ลุนยื่อ (Analect of Confucius)

ซึ่งคณะศิษย์ของขงจื้อในชั้นหลังได้รวบรวมขึ้น ประกอบด้วยคำภีษิต หรือคำกลอนสั้นๆ ของอาจารย์ว่าด้วยชีวิตประจำวันของขงจื้อบ้าง คำสนทนาระหว่างขงจื้อกับคนอื่น ๆ บ้าง เช่น ใน เรื่องเกี่ยวกับความรักการศึกษา ขงจื้อได้กล่าวว่า

“เมื่อเดินอยู่ด้วยกันสามคน ข้าพเจ้ามักมีครูเสมอ ข้าพเจ้าสามารถเลือกคุณสมบัตินั้นๆ ของคน ๆ หนึ่งเอามาประพจน์เลียนแบบได้ และเลือกเอาคุณสมบัตินั้นๆ ของอีกคนหนึ่งออก แล้ว เอามาแก้ไขตัวข้าพเจ้าเองได้”

“ผู้ที่รู้สัจธรรม ก็ผู้ที่รักสัจธรรมไม่ได้ ผู้ที่รักสัจธรรม ก็ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ในสัจธรรมไม่ได้”

“ในการศึกษาเล่าเรียน ย่อมไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ”

“เรียนแต่ไม่คิด ก็เป็นการสูญเสียเปล่า คิดแต่ไม่เรียน ก็เป็นอันตราย”

“ข้าพเจ้าจะสอนท่านได้ไหมว่า อะไรคือความรู้ เมื่อท่านรู้อะไรสักอย่างหนึ่ง ก็บอกว่ารู้ เมื่อไม่รู้อะไรสักอย่างเลย ก็ยอมรับว่าไม่รู้ นั่นแหละคือความรู้ละ

ในเรื่องที่เกี่ยวกับมนุษยธรรม ขงจื้อได้กล่าวว่า

“เมื่ออยู่นอกบ้าน จงประพฤติอย่างกับท่านอยู่ต่อหน้าแขกคนสำคัญคนหนึ่งจงปฏิบัติต่อสามัญชนดุจคำว่าท่านกำลังประกอบพิธีที่สำคัญ ๆ อยู่ เมื่อท่านไม่ต้องการให้ผู้อื่นทำสิ่งใดต่อท่าน ท่านก็จงอย่าทำสิ่งนั้นต่อผู้อื่น”

“ผู้ที่มีความเมตตากรุณา ประรณนาจะให้ผู้อื่นแต่งตั้งตน กังงหาวิธีแต่งตั้งผู้อื่นเมื่อประรณนาจะให้ตนประสบผลสำเร็จ ก็ต้องช่วยให้ผู้อื่นสัมฤทธิ์ผลลงพิจารณาตัดสินผู้อื่นโดยอาศัยสิ่งที่เรารู้ว่าเป็นวิธีที่จะได้บรรลุถึงหลักมนุษยธรรม”

“จงเป็นผู้สามารถปฏิบัติคุณธรรม ๕ ประการในที่ทุกแห่งในโลกที่ได้สร้างมนุษยธรรมขึ้นเกิด คือ ความสุภาพอ่อนโยน ๑ ผู้ที่มีความสุภาพอ่อนโยน ๑ ความไม่เห็นแก่ตัว ๑ ศรัทธาที่ดั่งาม ๑ ความขยัน ๑ ความเมตตากรุณา ๑ ผู้ที่มีความสุภาพอ่อนโยนจะไม่ต่ำต้อย ผู้ที่ไม่เห็นแก่ตัวจะชนะใจมหาชน ผู้ที่มีศรัทธาที่ดั่งาม ประชาชนก็จะเชื่อถือ ผู้ที่ขยันก็จะบรรลุถึงจุดหมายปลายทางที่ปรารถนาได้ และผู้ที่มีเมตตากรณาก็อาจได้รับการบริการจากประชาชน”

“ความมั่งคั่งและเกียรติยศชื่อเสียงเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา แต่ถ้าหากเราจะได้รับมาโดยการฝ่าฝืนล่วงละเมิดวิถีทางที่ชอบแล้วละก็ เราจะต้องไม่ยอมรับความยากจนและความต่ำต้อยเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ปรารถนา แต่ถ้าหากเราสามารถหลีกเลี่ยงได้ โดยการฝ่าฝืนล่วงละเมิดวิถีทางที่ชอบธรรมแล้ว เราจะต้องไม่หลีกเลี่ยง ถ้าหากว่าคนดีละทิ้งหลักมนุษยธรรมเสียแล้ว เราจะรักษาความเป็นคนดีไว้อย่างไร คนดีจะไม่ละเลยเพิกเฉยต่อมนุษยธรรมแม้เพียงเพราะจะต้องอดอาหารไปมื้อหนึ่งเลย ในขณะที่รื้อรื้อน เขายึดหลักมนุษยธรรม ในเวลาที่ตกอยู่ในอันตราย เขาก็ยึดหลักมนุษยธรรม

ในเรื่องที่เกี่ยวกับความกตัญญูต่อบิดามารดา ขงจื้อได้กล่าวว่า

“ทุกวันนี้ บุตรที่มีความกตัญญูต่อบิดามารดา ก็เคยผู้ที่หาข้าวปลาอาหารมาให้บิดามารดาเท่านั้นเอง แม้แต่สุนัขและม้า เราก็กินอาหารมัน ถ้าหากไม่มีความรู้สึกเคารพนับถืออยู่ด้วยแล้ว มันจะแตกต่างอะไรกันเรา”

“ในการรับใช้บิดามารดานั้น บุตรอาจทัดทานบิดามารดา (ที่ประพฤติไม่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม) อย่างสุภาพอ่อนโยนได้ เมื่อเห็นว่าบิดามารดาไม่คล้อยตามคำแนะนำ ก็ควรแสดงกิริยาอาการที่เคารพนบนอบไว้อย่างเดิม และไม่ควรลื้มเลิกความตั้งใจเดิมเสียถ้าหากว่าถูกบิดามารดาตำหนิหรือถูกเฆี่ยนตีก็จะมีอุทธรณ์ฎีกาใดๆทั้งสิ้น”

ในเรื่องที่เกี่ยวกับคนดี ขงจื้อได้กล่าวไว้ว่า

“ท่านอาจสามารถชิงแม่ทัพไปจากกองทัพได้ แต่ท่านไม่สามารถแย่งเอาบุคลิกภาพที่ประเสริฐสุดแห่งจิตใจของเขาไปได้เลย”

“คนดีย่อมยึดมั่นอยู่ในคุณธรรมความดี คนชั่วย่อมยึดมั่นอยู่ในทรัพย์สมบัติ คนดีย่อมคิดถึงบทลงโทษ คนชั่วย่อมคิดถึงเฉพาะประโยชน์ส่วนตัวเท่านั้น”

“คนดีเป็นคนที่จิตใจกว้างขวาง ไม่ลำเอียง คนชั่วเป็นผู้ที่ลำเอียง ใจคับแคบ”

“คนดีย่อมแสวงหาวิธีที่จะทำให้ประชาชนประสบผลความสำเร็จในสิ่งที่ดั่งามจะไม่ช่วยประชาชนให้ประสบสิ่งที่ชั่วร้ายเลย แต่คนชั่วจะทำสิ่งที่ตรงกันข้าม”

ดังนั้น ขงจื้อเป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นบัณฑิต คือมีความรู้เชี่ยวชาญในเรื่องการปกครอง การตัดสินคดีความ พิธีกรรมระเบียบแบบแผนและจริยศาสตร์ต่างๆอย่างมาคิษย์และผู้

ศรัทธาในขงจื้อได้รวบรวมคำสั่งสอนทั้งหมดของขงจื้อเป็นคัมภีร์มากมายเช่นคัมภีร์การเมืองคัมภีร์แห่งจริยธรรมคัมภีร์พิธีกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่ชาวจีนถือปฏิบัติขงจื้อนั้นส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาพุทธลัทธิเต๋า และลัทธิขงจื้อควบคู่กันไปด้วย ลัทธิขงจื้อนั้นถือว่าความเมตตาเป็นรากฐานแห่งคุณธรรมทั้งหลาย และคุณธรรมสูงสุดของมนุษย์ ๕ ประการคือความสุภาพอ่อนโยนความไม่เห็นแก่ตัวความศรัทธาความขยันความเมตตากรุณา นอกจากนั้นยังสอนให้รู้คุณบิดามารดาและผู้มีพระคุณ รวมทั้งความซื่อสัตย์ในหน้าที่การงาน การใฝ่ศึกษาเล่าเรียนขงจื้อ เชื่อถือในเรื่องระบบธรรมชาติและการที่บุคคลใดจะประสบผลสำเร็จขึ้นอยู่กับประสงค์ของฟ้า ซึ่งหมายถึงความเชื่อในเรื่องโชคชะตาและเทพเจ้าเทวดา ในส่วนของพิธีกรรมต่างๆนั้นขงจื้อกล่าวว่า การละเลยต่อพิธีเป็นภาพสะท้อนของการเลือนหายในศีลธรรมและความมัวหมองของจิตใจมนุษย์ พิธีในความหมายของขงจื้อหมายถึงแบบอย่างตามขนบธรรมเนียมประเพณีเดิมทั้งหมดในพิธีกรรมต่างๆขงจื้อสอนให้มีความเคารพต่อผู้เคารพบรรพบุรุษกตัญญูรู้คุณบิดามารดาผู้มีพระคุณและเชื่อถือการที่สวรรค์จะลิขิตชีวิตของคน^{๓๓} ปรัชญาและคำสอนที่สำคัญของขงจื้อคือความเชื่อถือในเรื่องดวงวิญญาณบรรพบุรุษและให้ถือว่าการเช่นสังเวद्यวิญญาณบรรพบุรุษเป็นหน้าที่ของลูกหลานผู้สืบสกุล ต้องทำเป็นประจำทุกปีและทุกเทศกาลและสอนให้ชาวจีนบวงสรวงเทพเจ้าตามประเพณีโบราณ ลัทธิขงจื้อนั้นเป็นต้นตำรับของขนบธรรมเนียมประเพณีกฎหมาย ตลอดจนพิธีการต่างๆที่ชาวจีนยกย่องและถือปฏิบัติ

๒.๓.๒ รากฐานทางปรัชญาของฮวงจื๊อลัทธิเต๋า

ลัทธิเต๋า,ศาสนาเต๋าศาสนาที่สำคัญศาสนาหนึ่งของจีนมี เล่าจื้อ หรือเหลาจื้อ เป็นศาสดา ศาสนานี้แม้จะถือว่าเล่าจื้อเป็นศาสดา แต่ก็เกิดขึ้นหลังจากเล่าจื้อถึงแก่กรรมไปแล้วหลายร้อยปี โดยเตียเต๋าลั (จีนกลางว่าจางเต๋าลิง) แห่งสำนักกุกเขาเหาะเม่งซัวมณฑลเสฉวน เป็นผู้ยกขึ้นเป็นศาสดาเมื่อราวต้นพุทธศตวรรษที่ ๗ หรือประมาณคริสต์ศตวรรษที่ ๒ และถือว่าเล่าจื้อเป็นศาสดา มีคัมภีร์เต๋าเต็กเก็ง เป็นคัมภีร์ของศาสนา ตนเองก็แต่งคัมภีร์ของศาสนาขึ้นอีกหลายเล่ม นักบวชของศาสนาเต๋าเรียกว่าเต๋ายันแปลว่าผู้บำเพ็ญพรตเพื่อเข้าถึงเต๋าในคัมภีร์เต๋าเต็กเก็ง เล่าจื้อได้สอนปรัชญาการปกครองและวิถีชีวิตสำหรับชนชั้นปกครองคำสอนที่สำคัญยิ่งได้แก่เต๋าซึ่งเป็นบ่อเกิดของสิ่งทั้งปวงเป็นผู้คุ้มครองชีวิตทั้งมวลทั้งที่เป็นมนุษย์และเป็นธรรมชาติ และเป็นเอกภาพอันเป็นพื้นฐานอย่างที่จะแบ่งแยกไม่ได้ ซึ่งเป็นที่ที่ทำความขัดแย้งกันและความแตกต่างกันแห่งความมีอยู่ทั้งมวลสลายตัวไปในที่สุด

ในเรื่องที่เกี่ยวกับมนุษย์นั้น เล่าจื้อได้อธิบายว่าปัจเจกชนที่มีความสมบูรณ์คือ นักปราชญ์ผู้เข้าใจหลักการอันลึกซึ้งของเต๋านี้ และได้จัดระเบียบชีวิตและการกระทำของตนให้สอดคล้องกับเต๋า การถ่อมตน แสวงหาความสงบและสันโดษ หลุดพ้นจากความปรารถนาและความวุ่นวาย การสั่งสอนเป็นวิธีที่นักปราชญ์ประพฤติปฏิบัติในการปกครอง นักปราชญ์ผู้เป็นนักปกครอง จะต้องไม่เข้ายุ่งเกี่ยวในชีวิตของประชาชนมากจนเกินไป จะต้องเลิกทำสงคราม เลิกใช้ชีวิตอย่างฟุ่มเฟือย และนำประชาชนกลับไปหาสถานที่ที่มีความบริสุทธิ์ไปหาความเรียบง่าย และความกลมกลืนกับเต๋าเพราะ

^{๓๓}วิมลรัตน์ หงส์ร่อน, “ฮวงจื๊อ : บทบาทความเชื่อเรื่องฮวงจื๊อที่มีต่อการทำกิจการค้าของชาวจีนแต่จิ๋ว ทัศนศึกษา ธุรกิจการค้าย่านเยาวราชตั้งแต่ช่วงเวียนโอดจนถึงสี่แยกราชวงศ์”, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๓๗), หน้า ๖๗ - ๖๘.

เหตุที่คำสอนของเล่าจื๊อเป็นคำสอนที่ลึกซึ้งและละเอียดอ่อน จึงอาจตีความไปได้ต่างๆ นานา และอาจเข้าถึงได้ในระดับที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังมี “หลักคำสอนความบริสุทธิ์อันยิ่งใหญ่ในโลก” อีก ๓ ประการ ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของศาสนาเต๋า คือ

๑. สาระ (Essence) หรือรากฐานเดิม (ชิง)

สาระ(Essence) หรือรากฐานเดิม (ชิง)ฟ้าหรือสวรรค์ซึ่งเป็นหลักการที่สูง ถ้ามองในด้านบุคลาธิษฐานก็เป็น เทียนเปาซุน (Tien-pao-chun) หมายถึงพระเป็นเจ้าหรือมหาเทพที่ทรงอยู่เหนือฟ้าและดินสถิตอยู่ในอาณาจักรแห่งความบริสุทธิ์ซึ่งเป็นอาณาจักรแห่งนักปราชญ์โดยเฉพาะแห่งมหาเทพองค์นี้มีพระนามว่า ยูซิง มีพระกายเป็นหยก ทรงมีบัลลังก์อยู่บนภูเขายก ประดับบัลลังก์ทำด้วยทองคำ ทรงเปล่งพระรัศมีเหมือนแสงจากดวงอาทิตย์พระรัศมีนั้นส่องสว่างให้เห็นสัจจะของโลกทั้งปวง

๒. พลังชีวิต (Vital Force) (จี) แห่งสติปัญญา

พลังชีวิต (Vital Force) (จี) แห่งสติปัญญา สามารถแสดงเป็นบุคลาธิษฐานเรียกว่าลูซิงเทียนซุน (Ling pao-chun) ทรงเป็นจอมแห่งปัญญา สถิตอยู่ในอาณาจักรแห่งความบริสุทธิ์อันสูงส่งปราศจากมูลเดิมทรงเป็นมหาเทพองค์หนึ่งพระนามว่า ซางซิง ปรากฏขึ้นพร้อมกับจักรวาล มีหน้าที่ในการจัดแบ่งเวลาเป็นวันคืน และฤดูของโลกมีบัลลังก์เป็นที่ประทับอยู่ทิศทางเหนือ ทรงเป็นเจ้าแห่งธรรมชาติคู่โลก ๒ ชนิดคือ หยาง กับ หยิน

๑) หยาง หมายถึง พลังในทางบวกเป็นเพศชายซึ่งจะพบในสิ่งต่างๆ เช่น ความสว่าง ความอบอุ่น ความมั่งคั่ง ความเข้มแข็ง แสงอาทิตย์ ดวงไฟ

๒) หยิน หมายถึง พลังในทางลบ เป็นเพศหญิง ซึ่งจะพบในสิ่งต่างๆโดยลักษณะของธรรมชาติเป็นไปในทางลบ เช่น ความหนาว ความมืด ความอ่อน ความชื้นแฉะ และสิ่งต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่น น้ำ และ ลม

เล่าจื๊อถือว่าเต๋าเป็นแหล่งให้เกิดพลังชีวิต พลังนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อเราเข้าถึงเต๋าท่านั้น แต่เรื่องเต๋านั้นเป็นเรื่องเข้าใจยากเพราะ “เมื่อเราแสวงหาความรู้เราจะได้ความรู้เพิ่มขึ้นทุกวัน แต่เมื่อเราแสวงหาเต๋า เราจะเสียเต๋าทิ้งทุกวัน”

๓. วิญญาณ (Spirit)

วิญญาณ (Spirit) เมื่อแสวงหาบุคลาธิษฐานเรียกว่าฟานชิงเทียนซุน(FanhsngTienchun) หรือ หลิงเปาซุน (Shenpaochun) หมายถึง เจ้าแห่งวิญญาณทั้งปวง ทรงเป็นผู้มีความบริสุทธิ์หรือทรงเป็นมหาเทพพระนามว่า ไทซิง สถิตอยู่ในอาณาจักรอันเป็นอมตะ ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของศาสนาเต๋าท่านักบวชในศาสนาเต๋าคะปรารถนาจะได้โดยการชำระจิตของตนให้บริสุทธิ์ซึ่งเรียกว่า เซียนเท่านั้น

คำสอนอื่น ๆ ในศาสนาเต๋ายังมีอีกมากมาย เช่น“เต๋าเป็นสิ่งที่ว่างเปล่าแต่เมื่อใช้เต๋าชั้นมาดูเหมือนจะใช้เต๋ารู้จักหมดจักสิ้นเต๋าช่างเป็นธรรมชาติที่ลึกซึ้งเสียนี้กระไร ประหนึ่งเป็นต้นเค้าของสิ่งทั้งปวง เต๋าก็ไม่แสดงความคมกล้าออกมาแต่ก็พ้นจากความยุ่งเหยิงวุ่นวายในที่ที่มีความสว่าง เต๋าก็กลมกลืนกับความสว่างนั้น ในที่มืดสกปรกเต๋าก็กลมกลืนกับความสกปรกได้และ ณ ท่ามกลางความขมุกขมัวดูจะเห็นว่าเต๋าคืออยู่ ณ ที่นั่น ข้าพเจ้าไม่รู้ว่เต๋าคือเป็นบุตรของผู้ใด แต่ทราบแน่ว่าเต๋ามีอยู่ก่อนพระเป็นเจ้า”

“มีธรรมชาติอยู่อย่างหนึ่งซึ่งมีอยู่โดยตนเอง มีอยู่ก่อนหน้าฟ้าและดิน ไม่มีรูปร่างลักษณะหรือ สุ่มเสียงแต่อย่างใดเลย ดำรงอยู่ทั่วสากลโลก โดยไม่รู้จักเกี่ยวจรรณเห็ดเหิน้อย เป็นมารดา (บ่อเกิด) ของสรรพสิ่ง ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีชื่ออะไร แต่ขอสมมุติเรียกว่า “เต้า” หรือ บัญญัติร้องเรียกโดยจำเป็น ว่า “สิ่งที่ยิ่งใหญ่” เมื่อเต้าเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ก็ดำรงอยู่โดยมีรูปร่าง และเนื่องจากเต้าดำรงอยู่โดยมีรูปร่างนี้เองเต้าจึงเป็นสภาพที่ไปได้ไกล แต่ทั้ง ๆ ที่เต้าไปได้ไกลเต้าก็กลับคืนมาสู่จุดเดิมของเต้าได้ ดังนั้น เต้าจึงเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ฟ้าก็ยิ่งใหญ่ ดินก็ยิ่งใหญ่พระมหากษัตริย์ก็ยิ่งใหญ่โลกนี้มีสิ่งที่ยิ่งใหญ่อยู่ ๔ อย่าง ดังกล่าวแล้ว พระมหากษัตริย์ก็ต้องอยู่ภายใต้กฎของดิน ดินก็ต้องอยู่ภายใต้กฎของฟ้า ฟ้าเล่าก็ต้องอยู่ภายใต้กฎของเต้าส่วนเต้านั้นเป็นตัวของตัวเอง มิได้อยู่ใต้กฎอำนาจของสิ่งใด”

นอกจากนั้น เล่าจื๊อยังได้สอนว่า อย่าไปแตะต้องศรัทธารูธเข้า เพราะในการสงครามนั้น ทั้งผู้ชนะ และผู้แพ้ต่างก็ขาดทุนด้วยกัน เพียงแต่ลักษณะที่ขาดทุนนั้นย่อมแตกต่างกันไป จึงควรแสวงหาชัยชนะทางการทูตดีกว่า เพราะน้ำคำที่ใช้เจรจากันนั้นท่านเปรียบเสมือน “น้ำ” ที่แม้แต่จะอ่อนที่สุด แต่ก็สามารถเซาะหินจนภูเขาพังได้ดังที่ท่าน กล่าวไว้ว่า

“ในบรรดาสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่อ่อนนุ่ม และอ่อนแอในโลกนี้ ไม่มีสิ่งใดที่จะอ่อนนุ่ม และอ่อนแอไปยิ่งกว่าน้ำ”

“แต่สำหรับการโจมตีสิ่งที่ไม่ยอมอ่อนนุ่มและเข้มแข็งนั้น ก็ไม่มีอะไรที่จะวิเศษไปกว่าน้ำ ไม่มีอะไรที่จะครองน้ำได้”

ดังนั้น ศาสนาที่ชาวจีนนับถือควบคู่มาับศาสนาขงจื้อ และศาสนาพุทธมาหลายพันปี โดยเฉพาะสมัยราชวงศ์ฮั่น และราชวงศ์ถังลัทธิเต๋าได้รับยกย่องมาก ทั้งนี้เพราะกษัตริย์ในราชวงศ์ถังมีกำเนิดเดิมในสกุลแซ่ลิซึ่งเป็นแซ่เดียวกันกับเหลาจื๊อ (เล่าจื๊อ) ผู้เป็นศาสดาของศาสนาเต๋ายุคบางสมัยลัทธิเต๋าก็ได้รับยกย่องเป็นรองลัทธิขงจื้อและบางยุคบางสมัยก็สูงกว่าลัทธิขงจื้อและศาสนาพุทธ ทั้งนี้สาเหตุสำคัญอยู่ที่ฮ่องเต้ในสมัยใดจะมีความศรัทธาในลัทธิศาสนาใดมากเป็นพิเศษ ลัทธิเต๋ามีคำสอนเกี่ยวกับการแสวงหาอายุวัฒนะ ด้วยการเข้าสมาธิการใช้กำลังอำนาจจิตในภายใน และอำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในภายนอก เช่น อำนาจเทพเจ้า เป็นต้น นักบวชในลัทธิเต๋าก็จึงกลายเป็นผู้มีความชำนาญในการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับไสยศาสตร์และอ้างว่าสามารถติดต่อกับฟ้าได้ทำให้ราชสำนักรับรองปรัชญาและพิธีกรรมทางไสยศาสตร์

นักบวชในศาสนานี้เชื่อกันว่านักบวชในลัทธิเต๋ถ้าถึงขั้นเป็นเซียนแล้วจะสามารถแปลงกายล่องหนหายตัวเป็นผู้วิเศษได้สามารถติดต่อกับเทพและดวงวิญญาณของผู้ล่วงลับและบอกเหตุร้ายได้ได้นอกจากนั้นก็สามารถทำนายเหตุการณ์ต่างๆของบุคคลของประเทศและของโลกได้โดยวิธีโหราศาสตร์ลงบนพื้นดินหรือพื้นน้ำคอยกำหนดทิศทางลมหรือกระแสลมที่พัดทลายไปยังจุดใดและพัดไปอย่างไรตรงที่กำหนดทางลมนั้นเข้ากับหลักแห่งสมโยคของธรรมชาติ ๒ ประการคือ หยินหยาง อดีตกาลนั้น ชาวจีนให้ความเคารพยกย่องบรรพบุรุษ อันเปรียบดั่งการเคารพ ที่มาแห่งตัวตนดังนั้นคติความเชื่อต่างๆ ของจีนจึงล้วนมีที่มาจากการสังเกตปรากฏการณ์ของธรรมชาติทั้งสิ้น และผนวกด้วยความคิดทางจิตวิญญาณ และการเชิดชูพลังแห่งฟ้าพลังแห่งดิน สิ่งสำคัญอันเป็นที่มาทางด้านวัฒนธรรมทางคติความเชื่อของจีนนั้น มีที่มาจากลัทธิทางศาสนา ที่สำคัญคือพุทธศาสนาและลัทธิเต๋า และลัทธิขงจื้อ รวมทั้งคติความเชื่อในเรื่องโชคลาง เป็นต้น สัญลักษณ์ของวัฒนธรรมจีนทางด้านคติความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ย ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายนั้น คือสัญลักษณ์ หยินหยาง และปา-กัว

(ทิศแปดเหลี่ยม) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์สำคัญแห่งลัทธิเต๋า และยังเป็นสัญลักษณ์แห่งความกลมกลืน ซึ่งเป็นแนวคิดประการสำคัญทางปรัชญาของลัทธิเต๋า

๒.๔ อุปกรณ์ในการดูฮวงจุ้ย

๒.๔.๑ เข็มทิศฮวงจุ้ย

เข็มทิศฮวงจุ้ย ชาวจีนเรียกว่า"หลอผาน" หรือ"หลัวผาน" นั้นมีอยู่หลายชนิดแต่โดยทั่วไป เข็มทิศฮวงจุ้ยจะเป็นรูปแบบไม้หรือพลาสติก มีความกว้างอยู่ระหว่าง ๖ - ๘ นิ้ว วงแหวนบนเข็มทิศจะจารึกอัตราส่วนต่าง ๆ โดยการนับ จะนับจากวงในออกมาหาวงนอกที่จุดศูนย์กลางของเข็มทิศเปรียบเสมือนรัศมีของบ่อแห่งสวรรค์ ด้านล่างของเข็มทิศจะโค้งออกมาเป็นรูปก้นกระทะ เพื่อที่สามารถขยับไปมาได้สะดวก เมื่อนำเข็มทิศวางลงบนแผ่นรองที่เป็นไม้รูปสี่เหลี่ยมที่สมมติให้เป็นโลกวงแหวนจะอยู่ รอบ ๆ บ่อออกไปเป็นชั้น ๆ เรียงไปบนพื้นแบน ๆ ตรงกลางของเข็มทิศเป็นแอ่งลึกเรียกว่า บ่อแห่งสวรรค์ ภายในมีเข็มแม่เหล็กยาวประมาณ ๑ นิ้ววางอยู่ โดยเข็มจะชี้ด้านปลายสีแดงไปทางทิศใต้อยู่เสมอ ส่วนปลายอีกด้านหนึ่งจะชี้ไปทางทิศเหนือ ที่พื้นของเข็มทิศจะมีสีดำ ขณะที่ตัวอักษรจีนที่อยู่บนเข็มทิศจะมีสีแดง หรือ สีทอง

นักพยากรณ์ฮวงจุ้ย มักนำเข็มทิศฮวงจุ้ยมาใช้ในการหาตำแหน่งทิศทางของสถานที่ตั้งหรือลักษณะของภูมิประเทศ การถือเข็มทิศจะวางเข็มทิศชิดกับด้านที่ตั้งตรงของวัตถุให้เป็นแนวเดียวกันกับทิศทางที่ผู้พยากรณ์ต้องการจะอ่าน เข็มทิศจะถูกวางอยู่บนไม้สี่เหลี่ยมที่สมมติเป็นโลกภายในเข็มทิศจะมีเส้นสองเส้นตัดแนวนกลางหน้าปัดเข็มทิศติดกันเป็นกากบาท ดังนั้นการวางเข็มทิศจะวางให้เส้นทั้งสองนี้ตรงไปตามเส้นในทิศทางเดียวกันกับที่นักพยากรณ์หันหน้าไปในทิศทางนั้น ๆ แผ่นวงกลมรวมศูนย์ที่มีรายการอยู่บนหน้าปัดเข็มทิศก็จะถูกหมุนไปรอบ ๆ จนกระทั่งมาอยู่ในแนวเดียวกันกับเข็มของเข็มทิศ ซึ่งการอ่านค่าทำนายจะอ่านไปตามเส้นสัญลักษณ์ ที่ปรากฏอยู่ใต้เส้นสองเส้นบนหน้าปัด

จานเข็มทิศที่ใช้งานจริง ประกอบด้วยวงแหวนมากกว่า ๓๐ ชั้น ชาวจีนได้แบ่งเส้นทางเดินของดวงอาทิตย์หรือเส้นริ้วมรรคเป็น ๑๒ นักซัตร และต่อมาพัฒนาเอา ๑๒ นักซัตรและราศีล่างมาบรรจุลงในจานเข็มทิศ เพื่อหาดำแหน่งทิศทางใน ๒๔ ทิศทางจานเข็มทิศถูกแบ่งออกเป็น ๘ ทิศ แต่ละทิศมี ๓ ส่วน ทำให้บนจานเข็มทิศมีทิศทางทั้งหมด ๒๔ ตำแหน่งโดยมีตำแหน่งละ ๑๕ องศา ซึ่งจะอธิบายรายละเอียดดังนี้

ใน ๑ วงกลมแบ่งออกเป็น ๘ ทิศ

ใน ๑ ทิศครอง ๓ ตำแหน่ง (ทิศทาง)

ใน ๑ ตำแหน่ง มี ๑๕ องศา

ใน ๑ ทิศมี ๔๕ องศา

๑. การกำหนด ๘ ทิศ วางตามตำแหน่งองศา

๑) ทิศเหนือ แบ่งออกได้ ๓ ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งยี่มีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๓๓๗.๕° - ๓๕๒.๕° ตำแหน่งจื่อมีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๓๕๒.๕° - ๓๖๗.๕° ตำแหน่ง กุ่ย มีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๓๖๗.๕° - ๓๘๒.๕°

๒) ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกได้ ๓ ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งที่มีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๒๒.๕° - ๓๗.๕° ตำแหน่งกึ่งมีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๓๗.๕° - ๕๒.๕° ตำแหน่งอ้อมมีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๕๒.๕° - ๖๗.๕°

๓) ทิศตะวันออก แบ่งออกได้ ๓ ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งกะ มีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๖๗.๕° - ๘๒.๕° ตำแหน่งเป้ามีมุมตำแหน่งระหว่าง ๘๒.๕° - ๙๗.๕° ตำแหน่งอีก มีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๙๗.๕° - ๑๑๒.๕°

๔) ทิศตะวันออกเฉียงใต้ แบ่งได้ ๓ ตำแหน่ง คือตำแหน่งซึ่ง มีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๑๑๒.๕° - ๑๒๗.๕° ตำแหน่งส่งมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๑๒๗.๕° - ๑๔๒.๕° ตำแหน่งจี มีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๑๔๒.๕° - ๕๗.๕°

๕) ทิศตะวันตกเฉียงใต้ แบ่งได้ ๓ ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งบี มีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๒๐๒.๕° - ๒๑๗.๕° ตำแหน่งคุง มุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๒๑๗.๕° - ๒๓๒.๕° ตำแหน่งซิม มีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๒๓๒.๕° - ๒๔๗.๕°

๖) ทิศตะวันตก แบ่งได้ ๓ ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งแก มีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๒๑๑.๕° - ๒๒๖.๕° ตำแหน่งอ้อมมีมุมตำแหน่งระหว่าง ๒๒๖.๕° - ๒๔๑.๕° ตำแหน่งซิง มีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๒๔๑.๕° - ๒๕๖.๕°

๗) ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ แบ่งได้ ๓ ตำแหน่ง คือตำแหน่งสูก มีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๒๔๖.๕° - ๓๐๑.๕° ตำแหน่งเคียง มุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๓๐๑.๕° - ๓๑๖.๕° ตำแหน่งไห มีมุมตำแหน่งอยู่ระหว่าง ๓๑๖.๕° - ๓๓๑.๕°

ในข้างต้นได้กล่าวว่างานเข็มทิศถูกแบ่งออกเป็น ๘ ทิศ และแต่ละทิศมี ๓ ส่วน ทำให้บนงานเข็มทิศมีทิศทางทั้งหมด ๒๔ ตำแหน่ง หรือชุดเข็มทิศ ๒๔ ชุด ซึ่งมีความสอดคล้องกับกิ่งฟ้าและก้านดิน ทั้งมีความสัมพันธ์กับเบญจธาตุ และระบุงศาที่ดีและร้ายไว้ด้วย เช่น บนวงแหวนของเข็มทิศฮวงจุ้ยในระบบกานจื้อนั้นมีสัญลักษณ์ ในลักษณะเป็นวัฏจักร ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสัตว์และธาตุต่าง ๆ สัญลักษณ์ดังกล่าว มี ๒๒ อย่าง สามารถแบ่งออกได้ ๒๒ ชุด ชุดหนึ่งมี ๑๐ อย่าง คือ กิ่งฟ้า ส่วนอีกชุดหนึ่ง มี ๑๒ อย่าง คือ ก้านดิน สำหรับกิ่งฟ้าจะเกี่ยวพันกับธาตุที่แข็งกับธาตุที่อ่อน และหยินกับหยาง ซึ่งธาตุต่าง ๆ สามารถแทนด้วย ๔ สัตว์สวรรค์ ได้แก่ เต่าดำ (ทิศเหนือ) หงส์แดง (ทิศใต้) มังกรเขียว (ทิศตะวันออก) เสือขาว (ทิศตะวันตก) มังกรเหลืองอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลาง เบญจธาตุที่สัมพันธ์กับ ๔ สัตว์สวรรค์ เป็นเครื่องหมายแทนพลังแห่งจักรวาล ชาวจีนเชื่อว่า พลังจักรวาลช่วยให้มนุษย์เปลี่ยนแปลงโชคชะตาตนเองได้ ส่วนด้านดิน หมายถึง พลังแห่งโลกธาตุ ซึ่งสามารถแทนด้วย ๑๒ นักษัตร ในจักรราศี ได้แก่ หนู วัว เสือ กระต่าย มังกร งูม้า แพะ ลิง ไก่ตัวผู้ สุนัข สุนัข สุนัข สาเหตุที่นำปี นักษัตร มาบรรจุลงในตำแหน่งของงานเข็มทิศ ก็เพราะต้องการที่จะทราบว่าจะช่วยภูมิจะทำปฏิกิริยาดีหรือร้าย กับปีเกิดใดบ้าง เพื่อที่จะได้หลีกเลี่ยงการอยู่อาศัยในบริเวณที่เป็นจุดเสื่อม ชาวจีนมีความเชื่อว่า การทำปฏิกิริยาระหว่างสัญลักษณ์ทั้ง ๒๒ อย่างนี้ จะทำให้สามารถควบคุมทุกสิ่งในจักรวาล โดยกลไกการทำงานของเข็มทิศฮวงจุ้ย ๑๐ กิ่งฟ้า จะแสดงอิทธิพลของพลังจักรวาล ที่มีความสัมพันธ์กับเบญจธาตุ จากเวลา ๑๒ ชั่วโมง ใน ๑ วัน (ยามละ ๒ ชั่วโมง) ๑๒ เดือน ใน ๑ ปี และ ๑๒ ปี ใน ๑ รอบนักษัตร ช่วงเวลา ๑๒ ปีนี้ เมื่อนำมาครองด้วยเบญจธาตุ (๑๒ X ๑๕) จะทำให้เกิดรอบวัฏจักร ๖๐ ปี และเมื่อมีการรวมตัวระหว่างกิ่งฟ้าและก้านดิน จะเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างพลัง

ฟ้ากับ พลังดิน ส่งผลต่อโชคชะตาของมนุษย์ให้มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เป็นต้น^{๓๔} น่าสังเกตว่าที่วงแหวนเข็มทิศนั้นจะใช้รากฐานของเลข ๑๒ เป็นหลักร่วมไปกับรูปสามเส้น คือ มีด้านดิน ๑๒ และ ๑๒ เดือนใน ๑ ปี ตลอดจน ๑๒ ชั่วโมง เป็นต้น

๒. วิธีการใช้เข็มทิศ

- ๑) เริ่มจากการหาจุดศูนย์กลางของชัยภูมิ
- ๒) จัดวางจานเข็มทิศให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง และต้องให้อยู่กลางชัยภูมิ
- ๓) จัดให้ทิศประธานเป็นตำแหน่งหลังบ้าน
- ๔) พิจารณาจากจานเข็มทิศว่าตำแหน่งที่ต้องการในชัยภูมินั้นอยู่ในภูมิทิศใด
- ๕) เมื่อพิจารณาจากจานเข็มทิศแล้วจะทำให้ได้ทิศ ซึ่งทิศนั้น จะส่งผลต่อชีวิตของบุคคลที่เกิดในราศีนั้น^{๓๕}

วิธีการใช้งานเข็มทิศฮวงจุ้ย ที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการอ่านคำพยากรณ์เบื้องต้น ส่วนการใช้งานเข็มทิศในระดับที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้นนั้น ผู้จะใช้เข็มทิศต้องจำสัญลักษณ์ในจานคำนวณพร้อมความหมาย ตลอดจนทิศต่าง ๆ ขณะที่งานเข็มทิศจะใช้ภาษาจีน ดังนั้น ผู้ใช้เข็มทิศควรศึกษาภาษาจีนควบคู่ไปกับวิธีการใช้เข็มทิศ จะทำให้ผู้ใช้สามารถพิจารณาตีความสิ่งที่ต้องการทราบ ได้อย่างถ่องแท้และแม่นยำ

๓. ความหมายในเข็มทิศฮวงจุ้ย อ่านจากวงในที่สุดคือจุดกึ่งกลาง

- ๑) แอ่งสวรรค์ เป็นจุดศูนย์กลางของแผ่นล่อแก มีเข็มทิศอยู่ในกลางวงสีขาว
- ๒) สัญลักษณ์ของไผ่ก๋วย
- ๓) สัญลักษณ์ของหยินกับหยาง
- ๔) ตำแหน่งของดวงดาว
- ๕) ธาตุทั้ง ๕ ผสมกัน (เป็น ๑๒๐ ฮวงกิม)
- ๖) ชื่อของดวงดาวทั้ง ๙
- ๗) แบ่งธาตุของดวงดาวทั้ง ๙
- ๘) สัญลักษณ์ของไผ่ก๋วย
- ๙) ชื่อของดวงดาว ๘๔ ดวง
- ๑๐) ชื่อของดวงดาวทั้ง ๙
- ๑๑) แบ่งธาตุของดวงดาวทั้ง ๙
- ๑๒) สัญลักษณ์ของหยิน-หยาง (ไผ่ก๋วย)
- ๑๓) ชื่อของดวงดาว ๘๔ ดวง
- ๑๔) ชื่อของดวงดาวทั้ง ๙
- ๑๕) ช่องของฤดู ๑๒ ฤดู (๒ ฤดูเป็น ๑ เดือน)
- ๑๖) ชื่อและช่องแบ่งของฤดูในวงที่ ๑๕
- ๑๗) ในวงที่ ๑๗ นี้แบ่งช่องเป็น ๓๖๕ ช่องหรือ ๓๖๕ วัน โดยเรียกว่า ฮวงกิม

^{๓๔} อำนวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์, ฮวงจุ้ย สำนักป้าแก้ว- หลอ ชู: ศาสตร์แห่งการทำนายทิศดี ทิศร้าย, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, ๒๕๓๘), หน้า ๑๗ - ๑๘.

^{๓๕} พลุหลวง, คัมภีร์หยิน -หยาง, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เกษมบรรณกิจ, ๒๕๓๑), หน้า ๑๕๐.

๑๘) ชื่อของ ๒๔ ดวงดาวคุมความกว้างของสูงภูมิในวงที่ ๑๔

๒.๔.๒ ไม้บรรทัดดวงจ้อย (หลูปัง)

ปัจจัยที่นำมาชี้ขาดในเรื่องดวงจ้อยนั้นมีอยู่หลายปัจจัย เช่น ทิศทางของอาคารบ้านเรือน ประตูทางเข้า ขนาดของห้อง ความลึกของอาคารบ้านเรือน เป็นต้น โดยเฉพาะความลึกของอาคารบ้านเรือน ศาสตร์ดวงจ้อยจะมีอุปกรณ์ที่ใช้วัดมิติความลึกของอาคารบ้านเรือน คือ ไม้บรรทัดดวงจ้อย จะมีขนาด ๔๓ ซม. X ๕ ซม. ไม้บรรทัดดวงจ้อยนั้น จะถูกแบ่งออกเป็น ๘ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ (อ่านจากขวามาซ้าย) คือ ไฉ หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง ส่วนนี้ถือว่าเป็นความโชคดีมาให้ มิติที่ดีจะต้องคูณ ๔๓ ซม.

ส่วนที่ ๒ คือ ปัง หมายถึง ความเจ็บป่วย มิติใดที่ตกในช่องนี้จะเป็น ลางร้าย เช่น ต้องสูญเสียคู่ครอง ตกงาน เป็นต้น

ส่วนที่ ๓ คือ หลี หมายถึง การจากกัน การแยกกัน การแยกทางกันในครอบครัว

ส่วนที่ ๔ คือ อี้ หมายถึง ความซื่อตรง ความเป็นธรรม สิ่งที่เป็นความเจริญรุ่งเรือง และความมั่นคงปลอดภัย

ส่วนที่ ๕ คือ กวน หมายถึง ข้าราชการ เครื่องหมายของความโชคดี ความเด่น การได้เลื่อนขั้น การเลื่อนตำแหน่ง

ส่วนที่ ๖ คือ แจ้ว หมายถึง การถูกขโมย ถูกปล้น ความโชคร้าย และหากเดินทางไกล จะต้องเสียชีวิต และการแตกแยก

ส่วนที่ ๗ คือ ให้ หมายถึง ความโชคร้าย เกิดภัยพิบัติ ความตาย การเจ็บไข้ได้ป่วย และการทะเลาะเบาะแว้งกัน

ส่วนที่ ๘ คือ เป็น หมายถึง แหล่งกำเนิดเดิม และการนำความโชคดีมาให้ มิติที่ดีจะต้องคูณ ๔๓ ซม.

การวัดมิติความโชคดีและโชคร้ายของอาคารบ้านเรือนการวัดขนาดมิติความลึก บนไม้บรรทัดดวงจ้อยสามารถสรุปได้ดังนี้

๑. มิติที่ร้าย

๑) ๕ ๓/๘ ถึง ๑๖ ๑/๘ ซม.

๒) ๒๖ ๗/๘ ถึง ๓๗ ๕/๘ ซม.

๓) นำ ๔๓ คูณด้วยขนาดที่ปรากฏ ในข้อที่ ๑ และข้อที่ ๒ เช่นได้ ๔๓๐๖,๔๓๓๐ ซม.

๒. มิติที่ดี

๑) ๐ ถึง ๕๓/๘

๒) ๑๖๑/๘ ถึง ๒๖๗/๘ ซม.

๓) ๓๗๕/๘ ถึง ๔๘๓/๘ ซม.

๔) นำ ๔๓ คูณด้วยขนาดที่ปรากฏ ในข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ และข้อที่ ๓ ๔ ๓ เช่นได้ ๔๓๐๐, ๔๓๔๓ ซม.^{๓๖}

๒.๔.๓ ปฏิทินจีน

การดูดวงจ้ยนอกจากจะใช้เข็มทิศดวงจ้ยในการกำหนดทิศทาง และไม่บรรทัดดวงจ้ยรูปทรงของธรรมชาติ หรือรูปทรงของอาคารบ้านเรือนแล้ว ยังมีวิธีที่ง่ายที่สุดสำหรับผู้สนใจทางด้านการดูดวงจ้ย คือการใช้ปฏิทินจีนหรือ ทงซู เพราะในทงซุนั้นจะมีรายละเอียดเนื้อหาและภาพลายเส้นตลอดจนรูปเส้นต่าง ๆ เสนอเอาไว้อย่างย่อๆ เกี่ยวกับเวลาและทิศทางในการตั้งดวงจ้ย อาคารบ้านเรือนโดยไม่ต้องใช้เข็มทิศดวงจ้ย หรือต้องไม่จำจ้งหมอดูดวงจ้ยเลยเสียเงินทอง

ความเป็นมาของ "ทงซู" นั้นเกิดขึ้นในสมัยกษัตริย์หวง ตี้ (ก่อน ค.ศ. ๒๖๙๗) ทรงสั่งให้นักดาราศาสตร์ศึกษาดวงดาวเพื่อทำปฏิทินขึ้นทำให้เสนาบดีต้าเหยา ได้ประดิษฐ์ปฏิทินระบบเฉียนจวูขึ้นมา ต่อมาอีก ๓๔๐ ปี ในยุคเหยาอี้ และเหอะ ก็ได้ประดิษฐ์ปฏิทินเซีย่ ขึ้นมาโดยคำนวณสัญลักษณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน คือดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดาวฤกษ์ต่างๆ ในยุคซาง (ก่อน ค.ศ. ๑๗๖๖-๑๑๕๔) ได้เริ่มใช้ปฏิทิน ๖๐ วัน ซึ่งแต่ละวันนั้นกำหนดมาจากการรวมอักษร ๒ ตัวเข้าไว้ด้วยกัน ทำขึ้นเป็นชุด จากกิ่งสวรรค์ทั้ง ๑๐ และก้านแห่งพื้นพิภพทั้ง ๑๒ ตามลำดับ ต่อมาวัฏจักร ๖๐ วันถูกนำไปประยุกต์ใช้กับปี ส่วนวัฏจักร ๖๐ วัน ได้ถูกแบ่งออกเป็น ๑๐ วัน หกครั้งเรียกว่าสุวิน และ ๑๐ วัน สามครั้ง ก็เอามาสัมพันธ์กับธาตุทั้ง ๕ และหยินกับหยางด้วย ส่วนก้านแห่งพื้นพิภพทั้ง ๑๒ ก็ถูกนำไปประยุกต์ใช้กับเดือนทางสุริยคติ ส่วนสัญลักษณ์ต่าง ๆ นั้น ถูกสร้างขึ้นในศตวรรษที่ ๖ (ก่อน ค.ศ.) เพื่อให้สอดคล้องกับตัวอักษรทั้ง ๑๒ ตัว ของก้านแห่งพื้นพิภพทั้ง ๑๒ นั้นเอง และเพื่อที่จะบ่งบอกฤดูกาล เดือนทั้ง ๑๒ ของปี แห่งสุริยคติ ก็ถูกแบ่งออกเป็นครึ่งเดือน ๒๔ ครั้ง ๑๒ ครั้งแรกเรียกว่า จวงซี ที่เหลือเรียกว่า แจวซี

ปฏิทินจีนถูกปรับปรุงใหม่ในปี ๑๐๔ ปี (ก่อน ค.ศ.) โดยหลิว ฮง ได้สังเกตพบว่า จุดที่ดวงอาทิตย์อยู่ไกลที่สุดจากเส้นศูนย์สูตรไม่ได้คงที่ และยังพบว่าเส้นศูนย์สูตรของท้องฟ้ากับเส้นเดินทางของดวงอาทิตย์ไม่ใช่เส้นเดียวกัน ปฏิทิน หลิว ฮง ได้มีการใช้กันในสมัยแผ่นดิน ๓ ก๊ก จนถึงปี ค.ศ. 385 จิง ซี ก็แก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมาอีก ความถูกต้องของปฏิทินก็ยังเป็นที่ยอมรับตลอดมาในสมัยราชวงศ์สุย (ค.ศ. ๕๘๑-๖๑๗) สมัยราชวงศ์ถัง (ค.ศ. ๖๑๐-๑๒๗๘) ราชวงศ์ซ่ง (ค.ศ. ๙๖๐-๑๒๗๘) ก็ได้มีการประดิษฐ์ปฏิทินขึ้นมาใหม่อีก และในสมัยราชวงศ์หมิง (ค.ศ. ๑๓๖๖-๑๖๒๘) ก็ได้ประดิษฐ์ขึ้นด้วยเช่นกัน แต่ไม่ค่อยมีความถูกต้องมากเท่าไรนัก

ในช่วงที่คริสต์ศาสนาได้เข้ามาเผยแพร่ในประเทศจีน บาทหลวงนิกายโรมันคาทอลิก ได้แก้ไขปฏิทินที่ใช้ในพระราชวังเสียใหม่ ทำให้ปฏิทินที่ใช้ตั้งแต่สมัย ค.ศ. ๑๖๖๒-๑๙๑๒ ได้ถูกยกเลิกไป แต่อย่างไรก็ตามปฏิทินสุริยคติและจันทรคติก็ยังคงมีคนใช้อยู่ เรียกว่า หนงลี การใช้ปฏิทินทงซู ในการดูดวงจ้ยนั้น ตามปกติรูปสามเส้นทั้ง ๘ คานและกิ่งสวรรค์ทั้ง ๑๐ และก้านแห่งพื้นพิภพทั้ง ๑๒

^{๓๖} วัลลรัตน์ หงส์ร่อน, “ฮวงจ้ย : บทบาทความเชื่อเรื่องฮวงจ้ยที่มีต่อภารกิจการค้าของชาวจีนแต่จิ๋วกรณีศึกษาธุรกิจการค้าย่านเยาวราชตั้งแต่ช่วงเวียนโอเคียนถึงสี่แยกราชวงศ์”, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๓๗), หน้า ๑๐๔ – ๑๐๗.

พร้อมคำทำนายจะอยู่ใน หน้า ๑ หรือ ๒ กฎสำคัญในการหาทิศทางเกี่ยวกับฮวงจุ้ยจะมีระบุไว้เป็นปีๆ ไป และในแต่ละปีก็จะเปลี่ยนแปลงต่างกันไปทุกที^{๓๗}

๒.๔.๔ หนังสือ "เหล่ยกเท้า"

เหล่ยกเท้า เป็นศาสตร์ หรือคัมภีร์ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อถือ และธรรมเนียมปฏิบัติของคนจีน โดยเฉพาะเรื่องโหราศาสตร์ เนื่องจากเหล่ยกเท้าเป็นตำราโบราณที่มีมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ซ่ง ซึ่งคนจีนในสมัยนั้นมีความผูกพันอยู่กับการเพาะปลูก หน้าแรกของเหล่ยกเท้า จึงเป็นการทำนาย เรื่องเกษตรกรรม สภาพดินฟ้าอากาศ ปริมาณน้ำในแต่ละฤดูความบริบูรณ์ของพืชผล และเวลาเก็บเกี่ยว ทั้งมีกำหนดวันไหว้ในแต่ละปี เช่นไหว้ตามธรรมเนียม ๘ ครั้ง หรือไปย้อย วันไหว้เทพยดาฟ้าดิน โดยในเหล่ยกเท้าจะกำหนดว่าวันไหว้สิ้นปีเจ้าจะเสด็จลงมาทางไหนก็จะตั้งโต๊ะ ไหว้เพื่อรับทิดนั้น เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับโหราศาสตร์จีนหรือการดูดวง ชะตาแบบจีน ที่เรียกว่า "ไปย้อย" การชั่งน้ำหนักดวงชะตา หลักการทำนายเส้นลายมือ ดูโหงวเฮ้งดูฮวงจุ้ย ดูทิศทาง ดูฤกษ์ยาม มีตารางเทียบปฏิทินถึง ๒๐๐ ปี มีรายละเอียดของทารกในท้องแม่ วิธีการดูแลเด็กในครรภ์ การทำนายทายทัก อาทิ การทำนายฝัน การทำนายไฟ เป็นต้น การเขียนยันต์ ชาวจีนโบราณเชื่อว่าเหล่ยกเท้า คือ ความเชื่อถือ และธรรมเนียมปฏิบัติ เพื่อให้การเกิดและการดำรงชีวิตของคนได้อยู่เย็นเป็นสุข ซึ่งในเหล่ยกเท้าได้มีเนื้อหากล่าวถึงธรรมเนียมปฏิบัติ ได้แก่ การปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ เช่น การไหว้บรรพบุรุษ ซึ่งเป็นการแสดงความกตัญญูอันเป็นคุณธรรมข้อหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับการดูดวงชะตา และการทำนายทายทัก เป็นการบอกถึงระดับของบุญวาสนาที่แต่ละบุคคลพึงมี ซึ่งใครที่จะมีชีวิตที่อยู่เย็นเป็นสุขได้มากน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ปฏิบัติดี มีคุณธรรม และต้องประกอบด้วยวาสนา ที่สะสมมาจากอดีตชาติ ดังนั้น เหล่ยกเท้า จึงเป็นแต่เพียงแนวทางในการดำเนินชีวิตเท่านั้นเอง

ในส่วนของอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับ ฮวงจุ้ย สรุปได้ว่า ชาวจีนโบราณได้นำอุปกรณ์การดูฮวงจุ้ย มาใช้เป็นเครื่องมือในการดู ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งของซินแส ที่ต้องใช้อุปกรณ์มาเป็นหลักในการดู โดยชี้ให้เห็นถึงลักษณะของการเปลี่ยนแปลง การเกิดดับ โดยนำธาตุในจักรวาลมาเป็นตัวแสดง การเกิด การพิฆาต การบั่นทอน และการถ่ายเทของธาตุในจักรวาล ไม่เชื่ออย่างมกมาย เน้นความเชื่อถืออย่างมีเหตุผล ทั้งนี้ตามระบบวิชาของสำนักที่เรียนมา เป็นต้น

๒.๕ หลักพิจารณาฮวงจุ้ย

บ้านที่อยู่อาศัยแล้วเจริญรุ่งเรืองตามความเชื่อในเรื่องของฮวงจุ้ยจะต้องพิจารณามีปัจจัยอยู่๓ประการคือ

๑. ชะตาชีวิต

ตามความเชื่อของชาวจีนการวิเคราะห์ฮวงจุ้ย และชะตาชีวิตได้ใช้วันเดือนปีตามระบบสุริยคติเป็นหลักโดยการเลือกวันเวลาของพลังชะตาฟ้า ให้ประสานสอดคล้องกับองศาทิศทางของพลัง

^{๓๗} วัลรัตน์ หงส์ร่อน, “ฮวงจุ้ย : บทบาทความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ยที่มีต่อภารกิจการค้าของชาวจีนแต่จิ๋วกรณีศึกษาธุรกิจการค้าย่านเยาวราชตั้งแต่ช่วงเวียนโอดีจนถึงสี่แยกราชวงศ์”, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๓๗), หน้า ๑๐๗ – ๑๐๘.

ชะตาจีนที่ปลูกสร้างบ้านนั้นทำให้เกื้อหนุนบุคคลที่อาศัย^{๓๘} นอกจากชะตาชีวิตของเจ้าของบ้านต้องถูกโฉลกกับบ้าน แล้วจะต้องมีการประเมินทำเลที่ตั้งของบ้าน และทิศของแดดและลมด้วย

๒. ทิศและทำเลที่ตั้ง

ฮวงจุ้ย เป็นเรื่องเกี่ยวกับทำเลที่อยู่อาศัย และการจัดการตกแต่งภายในบ้าน ให้ถูกต้องเหมาะสมเพื่อให้ได้รับพลังที่ดีที่มีคุณประโยชน์กับมนุษย์ และจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติตามศาสตร์ฮวงจุ้ยคือ การปฏิบัติตามหลักธรรมชาติ^{๓๙} โดยพิจารณาจากทิศในการวางตำแหน่งบ้านพักอาศัย ประตุน้ำต่างและทิศทางการไหลเวียนของพลังชี ลม แสงแดด เพื่อรับและเก็บพลังงานที่ดีไว้ภายในที่พักอาศัยพร้อมทั้งกระตุ้นในด้านโชคลาภ สุขภาพ การงานการศึกษาความร่ำรวย ความรัก และความสำเร็จ^{๔๐} ซึ่งการเลือกที่ดินในการปลูกบ้านพักอาศัยควรต้องตั้งอยู่ในที่มีธาตุทั้ง ๕ จึงจะทำให้เกิดพลังที่ดี

๓. ความเชื่อในธาตุทั้ง ๕

ฮวงจุ้ย มีความเชื่อว่ามีสรรพสิ่งทุกอย่างมีธาตุทั้ง ๕ คือ ดิน น้ำ ไม้ ทอง และไฟที่สร้างความสมดุลนำความโชคดีและปกป้องจากพลังที่ไม่ดีและตำแหน่งทิศมีความสมดุลในธาตุทั้ง ๕ ครบจะส่งผลให้สถานที่นั้นมีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้คนที่เข้าไปอาศัยอยู่จะมีความเจริญรุ่งเรืองร่ำรวย^{๔๑} ซึ่งวงจรของธาตุความสัมพันธ์ธาตุทั้ง ๕ แบ่งออกเป็น ๓ รูปแบบ คือวงจรการสร้างธาตุ วงจรการทำลายธาตุ และวงจรการบั่นทอนกำลังธาตุ

ดังนั้น ธาตุทั้ง ๕ พบอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่างตั้งแต่ทิศทางทำเลที่ตั้งวัตถุ อารมณ์ และอวัยวะทั้งภายในและภายนอกร่างกาย ล้วนจัดอยู่ในธาตุใดธาตุหนึ่งใน ๕ ธาตุซึ่งจะมีธาตุประจำทิศทั้ง ๘ ทิศที่มีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อม ที่พักอาศัยธาตุทั้ง ๕ แทนด้วยรูปทรง สี และสัญลักษณ์ที่เข้ากับลักษณะของบ้านเป็นการเพิ่มความกลมกลืนทำให้เกิดความสมดุล ของหยินและหยางในธรรมชาติ เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบตกแต่ง ภายในบ้านพักอาศัยให้ถูกต้องตามหลัก ฮวงจุ้ย^{๔๒}

^{๓๘} Alan S., Chinese astrology and fengshui, accessed November 21, 2012, available from <http://www.fenghuihatworks.co.uk>

^{๓๙} Art M. and GalleriesJ.,The use of mirrors in classical fengshui, accessed 21 November 2012, available from <http://www.fenghuitime.com> ; Grossman S., An introduction to fengshui, accessed November 21, 2012, available from <http://www.designare.com> ; Jurock O., “Developer ignore fengshui at their peril,” The Vancouver Sun, accessed November 21, 2012,available from <http://www.Jurock.com> ; Miller S., Direction of our house, accessed March 21, 2012, available from <http://www.Designare.com>

^{๔๐} Clovis, Lantest Success Story.accessed February 5, 2012, available from <http://www.1fengshui.com> ; Diamond K., FengShui Solutions. accessed March 25,

^{๔๑} ภาณุวัฒน์พันธุ์ชาติกุล, *ตำนานฮวงจุ้ย*, (กรุงเทพมหานคร :อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, ๒๕๔๖), หน้า๑๐-๒๕.

^{๔๒} <http://www.thaifolk.com> ; Patrick C.West meets east by caroling Patrick.accessed January 23,2013, available from <http://moongateschool.com>

๒.๖ ฮวงจุ้ยกับสังคมไทย

๒.๖.๑ การผสมผสานทางวัฒนธรรม

แม้ว่าสังคมไทยจะประกอบด้วยชนชาติหลายเผ่าพันธุ์หลายภาษาแต่ในทางวัฒนธรรมมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมีวัฒนธรรมเป็นแบบเดียวกัน (homogeneous culture) สิ่งสำคัญที่ทำให้สังคมไทยมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในทางวัฒนธรรมคือพระพุทธศาสนาและลักษณะการปกครองบ้านเมืองลักษณะไทยแต่โบราณจึงเป็นสังคมเปิดชนที่ต่างเผ่าพันธุ์กันอาจแต่งงานกันได้ผลของการที่เป็นสังคมเปิดเช่นนี้ ทำให้สังคมไทยมีลักษณะยืดหยุ่นและง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการของสังคมวัฒนธรรมไทย ที่มีมาจนทุกวันนี้เป็นเพราะจากประชาชนหลายกลุ่ม ที่อยู่ในดินแดนประเทศไทยและมีวัฒนธรรมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ชนกลุ่มหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับสังคมไทยมาแต่โบราณกาลคนกลุ่มนี้คือคนจีน

ประเทศไทยมีอัตราการกลายชาติจากคนจีนเป็นคนไทยสูงกว่าดินแดนอื่นๆที่เป็น ดังนี้ เพราะมีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ เช่นชาวไทยและชาวจีนต่างมีชาติสัมพันธ์ร่วมเผ่ามั่งไกลด้วยกัน ทำให้มีรูปร่างหน้าตาผิวพรรณใกล้เคียงกัน จนทำให้ไม่เกิดความรู้สึกต่างกันในรูปแบบอย่างเด่นชัดในด้านศาสนา และลัทธิความเชื่อก็ใกล้เคียงกันเช่นชาวไทยและชาวจีน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คือไทยนับถือพุทธศาสนานิกายหินยาน จีนนับถือนิกายมหายาน แต่เชื่อถือในผีสงเทวดาและสิ่งลึกลับเหมือนกัน ดังนั้นศาสนาและลัทธิความเชื่อถือ จึงเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ก่อให้เกิดการประสานกลมกลืน ซึ่งกันและกัน อีกทั้งนโยบายทางการของไทยมิได้ถือว่าชาวจีนเป็นคนต่างด้าว ดังนั้นผู้ขายชาวจีนที่อพยพเข้ามาในประเทศไทย จึงแต่งงานกับสตรีชาวไทยเป็นจำนวนมาก เพราะสตรีชาวไทยได้รังเกียจผู้ขายชาวจีนอยู่แล้ว ทำให้เกิดการผูกพันทางเชื้อชาติกันตลอดมานับตั้งแต่ราชวรวงศ์ขุนนาง ข้าราชการจนถึงพระบรมวงศ์ชั้นสูง

ชาวจีนที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศไทย โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นกลุ่มที่มาจากบริเวณฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ ของประเทศจีนคือบริเวณมณฑลฝูเจี้ยน มณฑลกว่างตุงและเกาะไหหลำ บริเวณนี้ของประเทศจีนส่วนใหญ่แล้ว จะเป็นภูเขามิที่ราบสามารถทำการเพาะปลูกได้เพียงเล็กน้อย คือราวๆร้อยละ ๗ ของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณนี้ จะมีภูเขาคั่นอยู่ทำให้การคมนาคมในประเทศไม่สะดวก ชาวจีนในบริเวณนี้จึงอพยพออกไปตั้งหลักแหล่ง ทำมาหากินในต่างประเทศ ชาวจีนเริ่มเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมากในปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา สมัยกรุงธนบุรี และต้นสมัยกรุงรัตนโกสินทร์^{๔๓}

ชาวจีนเชื้อสายแต้จิ๋ว นั้น ได้อพยพเข้ามาสู่ประเทศไทยมากกว่าคนจีนสายอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ของคนจีนในประเทศไทย^{๔๔} คนจีนแต้จิ๋วจะกระจายกันไปอาศัยทำมาหากินอยู่ตามจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศไทยและสำหรับชาวจีนในกรุงเทพมหานครนั้น แต่ดั้งเดิมแล้วส่วนใหญ่จะนิยมตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา แต่เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชองค์ปฐมกษัตริย์แห่งพระราชจักรี ได้สถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานีก็ได้มีพระราช

^{๔๓} วัลรัตน์ หงส์ร้อน, “ฮวงจุ้ย : บทบาทความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ยที่มีต่อการกิจการค้าของชาวจีนแต้จิ๋วกรณีศึกษาธุรกิจการค้าย่านเยาวราชตั้งแต่ช่วงเวลาดังกล่าวจนถึงสี่แยกราชวงศ์”, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๓๗), หน้า ๗ - ๘.

^{๔๔} เรื่องเดิม, หน้า ๑๘.

ประสงค์ที่จะย้ายพระนครจากฝั่งธนบุรี มายังฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่อปลูกสร้างพระบรมราชวัง ทำให้ชาวจีนที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้ ต้องอพยพไปอยู่ในที่พระราชทานก็คือบริเวณที่เรียกกันว่าสำเพ็งหรือสามเพ็งในอดีต^{๔๕}

ชาวจีนในประเทศไทยประกอบอาชีพค้าขาย งานอุตสาหกรรมการเงินและช่างฝีมือตามลักษณะอาชีพของคนจีนดังกล่าวมา ทำให้สถานภาพของคนจีนอยู่ในกลุ่มชนชั้นกลางคาบเกี่ยวไปจนถึงชนชั้นสูงในสังคมไทย คนไทยและคนจีนนั้นมีการติดต่อสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีเสมอมาแม้ว่าสังคมจีนในประเทศไทย จะไม่ใช่สังคมปิดแต่สังคมจีนก็มีเอกลักษณ์ในการดำเนินชีวิตของตนเอง^{๔๖} ชาวจีนแม้ว่าจะไปอยู่แห่งใดก็ยังมีรสนิยมในศิลปวัฒนธรรมเดิมของตน บรรดาเจ้าสัวผู้มั่งคั่ง เมื่อจะสร้างบ้านเรือนก็จะส่งช่างจากเมืองจีนเข้ามาทำก่อสร้างโดยตรง เช่นสร้างกุหาสน์สร้างศาลเจ้าติ๊กرامบ้านเรือนอาคารแบบจีนเห็นได้ที่สำเพ็งและตลาดน้อย เช่นบ้านของตระกูลโพธิยะจินดาที่ตลาดน้อย ปลูกโดยฝีมือช่างจีนอย่างประณีตศิลปะจีนที่งามอย่างวิจิตรบรรจง นอกจากจะอยู่ที่กุหาสน์ของเศรษฐีแล้วยังสามารถหาได้ที่ ศาลเจ้าต่างๆ โดยเฉพาะศาลเจ้าในกรุงเทพฯ

ลักษณะสังคมโดยทั่วไปของชาวจีนนั้นแม้ว่าจะแบ่งตามกลุ่มภาษาไปแล้ว ถือว่าชาวจีนนั้นเป็นกลุ่มเดียวกันมีลักษณะธรรมเนียมประเพณีร่วมกัน อาจจะต่างกันบ้างในรายละเอียดเล็กน้อย แต่คนจีนมีความกลมกลืนไปกับคนไทยทั้งทางวัฒนธรรม และประเพณีคนจีนรุ่นลูกหลานได้รับการอบรมปลูกฝังประเพณีวัฒนธรรม และความเชื่อแบบจีนแต่ในขณะเดียวกันรับเอาวัฒนธรรมไทยจากสิ่งแวดล้อมรอบข้าง ทำให้มีการกลมกลืนทางวัฒนธรรมรวมทั้งเชื้อชาติมากขึ้นจนไม่สามารถแยกออกได้ถึงความเป็นจีนและเป็นไทย^{๔๗}

ชาวจีนนิยมประกอบอาชีพค้าขายซึ่งเห็นเด่นชัดในเมืองมากกว่าในชนบทเช่นในกรุงเทพมหานครชาวจีนส่วนมากจะมีบ้านอยู่กลางใจเมือง เป็นห้องแถวสูงสองชั้นถึงสามชั้นหรือเป็นตึกแถวแบบห้องแถวทันสมัยผู้มีฐานะดี จะอยู่แบบตึกส่วนที่สดใสที่สุดคือโต๊ะหมู่บูชาซึ่งชาวจีนจะบูชาพระเจ้าต่างๆ ตามฝาผนังบางบ้านจะมีกระดาสีแดงแผ่นเล็กๆ ปิดอยู่ทั่วไปหรือมีรูปปั้นติดไว้หน้าบ้านโดยเชื่อว่าสามารถขับไล่ภูติผีปีศาจได้ สิ่งที่ชาวจีนขาดมิได้คือที่บูชาเจ้าบ้านเจ้าเรือน (God of the House) ซึ่งเป็นกระดาสีแดงติดไว้ข้างในฝาบ้านใกล้พื้นห้องหรือติดกับประตูบ้านก็ได้ นอกจากนี้ยังมีหิ้งบูชابرพบุรุษซึ่งเป็นกระดาสีแดงยาว ๑๐ x ๑๒ นิ้วเขียนชื่อบรรพบุรุษด้วยสีดำหรือสีทอง กระดาษนี้จะผูกติดกับฝาบ้าน ด้านในเหนือประตูที่เปิดออกสู่ถนนโดยมีหิ้งบูชาอยู่ใต้กระดาสีอีกที่ อย่างไรก็ตามชาวจีนในประเทศไทยมีแนวโน้มจะเป็นคนไทยมากขึ้น โดยมีการเปลี่ยนชื่อนามสกุล บางครั้งมีการผสมผสานกันมากจนเรารู้กันไม่ออกว่าใครเป็นไทยหรือจีน เพราะรูปร่างหน้าตาคล้ายๆ กันจะมีที่ให้สังเกตก็เพียงแต่นามสกุลคือนามสกุลของชาวไทยจะสั้นกว่าของชาวจีน เป็นส่วนใหญ่

ดังนั้นปัจจุบันชาวจีนได้กลายเป็นคนกลุ่มใหญ่ของสังคมไทย แม้ว่าชาวจีนจะอพยพเข้ามาหลายร้อยปีมาแล้ว แต่ชาวจีนในประเทศไทยก็ยังคงดำรงความเชื่อในวัฒนธรรมประเพณีของตน ถึงแม้จะมีวัฒนธรรมอื่นเข้าไปปะปนแต่ก็ไม่ทำให้ความเชื่อเดิมสูญหายไปจากชาวจีน และที่สำคัญชาวจีนได้นำความรู้ต่างๆ มาประยุกต์ใช้เช่นความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ย ซึ่งยังเป็นสิ่งที่พึ่งทางใจของชาวจีนในเรื่อง

^{๔๕} เรื่องเดิม, หน้า ๔๓.

^{๔๖} เรื่องเดิม, หน้า ๕๒.

^{๔๗} เรื่องเดิม, หน้า ๖๐.

ธุรกิจการค้า การสร้างที่อยู่อาศัยอาคารบ้านเรือน และฮวงจุ้ยคนตาย ซึ่งชาวจีนให้ความสำคัญกับเรื่องของจิตวิญญาณ และชีวิตหลังความตาย เห็นได้จากการมีพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับคนตายมากมาย

๒.๖.๒ ความเชื่อพื้นฐานของชาวจีน

คนจีนมีความเชื่อพื้นฐานต่อการดำรงชีวิตดังนี้

๑. ความเชื่อที่เกี่ยวกับความมานะพยายามที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต

๒. การแสดงถึงความเคารพนับถือผู้ที่ตายไปแล้ว หรือดวงวิญญาณต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตน

๓. ความพยายามที่จะแสวงหาความรู้ ที่เร้นลับเกี่ยวกับอนาคตของตน

คติทั้ง ๓ ประการนี้ชาวจีนจะยึดถืออย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะในเรื่องการเซ่นไหว้บูชา บรรพบุรุษและการประกอบพิธีกรรม ในแก่ผู้ตายในกรณีที่บรรพบุรุษตาย ลูกหลานจะมีพิธีต่างๆ ที่แสดงถึงการเคารพบรรพบุรุษ ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวจีนยึดมั่นมาตั้งแต่ครั้งอดีตเท่าไร จะทำให้บุคคลนั้นมีความมีความเจริญรุ่งเรืองมากขึ้น การเซ่นสรวงบูชาวิญญาณของบรรพบุรุษถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่ง ที่บุตรหลานผู้สืบสกุลจะละเลยเสียมิได้ และเพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่าสถานที่บรรพบุรุษศพนั้น จะเป็นที่อันสบาย จึงได้เกิดวิธีการหาสถานที่ซึ่งมีชัยภูมิ เหมาะสมที่จะทำที่ฝังศพหรือ ฮวงจุ้ยขึ้น

ดังนั้นการผสมผสานระหว่างคนจีนกับคนไทยนั้น ทำให้เกิดการกลมกลืนด้านความเชื่อของคนทั้งสองชาติซึ่งต่างก็มีความเชื่อพื้นฐานที่คล้ายกัน คือความเชื่อในศาสนาพุทธ ความเชื่อเกี่ยวกับอำนาจเหนือธรรมชาติ ที่สามารถให้คุณและให้โทษแก่ชีวิตมนุษย์ได้ ชาวไทยมีความผสมผสาน และคุ้นเคยกับธรรมเนียมประเพณีของชาวจีนมากกว่าชนชาติอื่น ดังนั้นความเชื่อในเรื่องต่างๆ ของชาวจีนจึงมีอิทธิพลต่อความคิดการปฏิบัติ และพฤติกรรมของคนในสังคมไทยด้วย

๒.๖.๓ ฮวงจุ้ยในสังคมไทย

เรื่องฮวงจุ้ยในสังคมไทยนั้น มิได้เกิดจากความเชื่อถือที่มลายหากแต่เกิดจากการสั่งสมทางประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกันมาแต่โบราณ ของคนจีนในสังคมไทยและปรากฏเป็นเรื่องราวมีมานาน ความเชื่อเรื่องเพ็งสุ่ย ที่วังหน้าตอนหนึ่งกล่าวว่า

ประเทศไทยปรากฏความเชื่อเรื่องการนำรูปปั้นสัตว์ คือสิงโตหินมาใช้แก้เคล็ด ทางฮวงจุ้ยคือเรื่องราวของสิงโตหินที่วังหน้าปัจจุบัน สิงโตหินนี้ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณที่เป็นของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตรงกันข้ามกับประตูทางเข้าคลองบางกอกน้อย เหนือประตูส่งน้ำสำหรับใช้ที่วังหน้า ในอดีตสิงโตตัวนี้เป็นเพศเมียมีหลักฐานความเป็นมาอยู่หลายประเด็นคือ เจ้าพระยาสุรสีห์ (บุญมา) ได้มาจากคนจีนที่มีความเคารพในพระองค์ เมื่อเจ้าพระยาสุรสีห์ได้สถาปนาขึ้นเป็นกรมพระราชวังบวรฯ พระองค์ทรงนำสิงโตดังกล่าวมาตั้งไว้ในพระราชวังบวรฯ เพื่อแก้อาถรรพ์ด้านกระแสน้ำซึ่งไหลแรงพุ่งออกมาจากคลองบางกอกน้อย และทำให้เรือหลายลำต้องล่ม อีกประเด็นได้กล่าวไว้ว่า เมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานี พระองค์ทรงโปรดให้สร้างสิงโต ๒ ตัวคือตัวผู้และตัวเมียมาทำพิธีปลุกเสกทางไสยศาสตร์ แล้วนำสิงโตตัวผู้ ไปไว้ใต้แม่น้ำเจ้าพระยา เพื่อป้องกันสัตว์ร้ายทางน้ำที่จะมาทำร้ายผู้คน ส่วนตัวเมียให้ตั้งบนริมแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่อป้องกันอันตรายทางบกโดยสิงโตตัวนี้ ตั้งอยู่ในตำแหน่งตรงกันข้ามกับปากคลองทางเข้าคลองบางกอกน้อยข้อสันนิษฐานอีกประเด็น คือในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ครั้กรมหมื่นศักดิพลเสพได้รับการสถาปนาเป็นกรมพระราชวังบวรฯ แล้วมีผู้กราบบังคมทูลว่าสถานที่ตั้งพระราชวังบวรสถานมงคล นั้นไม่ตรงกับตำราด้านฮวงจุ้ยของจีน คือตั้งอยู่บริเวณตรงกับ

ปากทางสามแพร่ง ดังนั้นจึงควรที่จะต้องมีการแก้เคล็ดด้วยการนำรูปสิงโตหิน ไปตั้งให้หันหน้าออกไปทางด้านปากคลองบางกอกน้อย ซึ่งต่อมาได้มีชาวจีนนำสิงโตหินที่ผ่านพิธีทางไสยศาสตร์แล้ว มาถวายเพื่อให้ทรงตั้งในบริเวณดังกล่าว ธรรมเนียมจีนมักทำที่ปักธูปไว้หน้าบ้าน เพื่อให้เกิดสิริมงคลในการค้าขาย แต่ถ้าร้านใดหันหน้าตรงกับศาลเจ้าโรงเจหรือมีถนนลำคลองพุ่งเข้าใส่ ชาวจีนถือว่าเป็นอัปมงคล ต้องติดรูปสิงโตคาบดาบอยู่ใต้รูปยันต์ ๘ ทิศที่เรียกว่าโป๊ยก้วย ไว้บริเวณหน้าร้านยันต์นี้ประกอบไปด้วยสัญลักษณ์ ๘ ทิศหยินหยาง ที่แยกออกเป็นธาตุต่างๆ หรือการติดตั้งสิงโตหินหันหน้าออกไว้ที่หน้าบ้านหรือหน้าร้าน โดยให้หันหน้าไปที่ทางสามแพร่งหรือแม่น้ำ หรือถนนที่พุ่งตรงเข้ามา เป็นต้น เพราะมีความเชื่อว่าสัญลักษณ์ที่กล่าวนี้มีอำนาจในการขับไล่ สิ่งไม่ดีหรือสิ่งชั่วร้ายและอาถรรพ์ต่างๆ ได้

ด้วยเหตุที่ชาวจีนได้เข้ามาตั้งรกราก และได้พึ่งพระบรมโพธิสมภารในแผ่นดินไทย จนประสบความสำเร็จ มีลูกหลานสืบทอดกันมาหลายรุ่น ดังนั้นประชาคมไทย-จีน และสมาคมจีนต่างๆ ในไทยจึงได้ดำเนินการสร้างขุมประตุนิยมพระเกียรติ ๖ รอบพระชนมพรรษา เพื่อรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณและแสดงความกตัญญูตทเวทิตา ต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโดยขุมประตุนี้ได้ก่อสร้างในเขตสัมพันธวงศ์ ที่มีชาวจีนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นที่รู้จักโดยทั่วกันว่า ไชนาทาวน์ ขุมประตุนิยมพระเกียรตินี้สร้างขึ้นตามลักษณะสถาปัตยกรรมจีนทางภาคเหนือ ซึ่งมีความงดงามและถูกต้องตามหลักการวิชา ฮวงจุ้ยโบราณ บริเวณหน้าบ้านของขุมประตุนี้ ประดับป้ายหินแกรนิตสีแดง ทับทิมจารึกชื่อขุมประตุนั้นอีกด้านหนึ่งจารึกลายพระหัตถ์ อักษรจีนของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งมีความหมายว่า ขอจงทรงพระเจริญยิ่งยืนนานที่บริเวณแกนกลางขุมประตุนั้น ประดับแผ่นป้ายทองเหลืองจารึกคำว่า “ เทียน ” ซึ่งหมายถึงฟ้าประดับอยู่ที่ด้านบนเพดานขุมประตุนั้น ส่วนแผ่นป้ายทองเหลืองอีกแผ่นหนึ่งจารึกคำว่า “ ดั ” หมายถึงดินประดับอยู่บนพื้นขุมประตุนั้น จุดเด่นของขุมประตุนี้อยู่ที่ตราสัญลักษณ์ พระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบซึ่งสร้างเป็นลักษณะ ๓ มิติซึ่งทำจากวัสดุแผ่นทองคำแท้ปิดบนรูปหล่อทองเหลือง พระปรมาภิไธยย่อ ภ.ป.ร. ทั้งด้านหน้าและด้านหลังทำด้วยทองคำแท้หนัก ๙๙ บาทด้านข้างของตราสัญลักษณ์ ดังกล่าวทั้งสองด้านประดับด้วยเซรามิกรูปมังกรเกล็ดมังกรทำจากเซรามิกเคลือบทองบนสันหลังคาขุม ประตุนั้นประดับเซรามิกรูปสัตว์ตามความเชื่อของจีนโบราณ เช่นหงส์ม้าทะเลสิงโตและเทวดา การใช้ตุ๊กตาประดับบนสันหลังคาขุมประตุนั้น นอกจากเพื่อความสวยงามแล้วยังเพื่อความเชื่อว่าสามารถขับไล่สิ่งชั่วร้ายต่างๆ ได้ ชาวยุ้ยไทยเชื่อว่าเงินนำความเชื่อ เรื่องฮวงจุ้ยมาสร้างกำลังใจทำให้เกิดความเชื่อมั่น ในการประกอบธุรกิจการค้าโดยเฉพาะคนจีนในย่านเยาวราช ซึ่งส่วนใหญ่จะเคร่งครัดกับความเชื่อ และประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิมเป็นอย่างมากซึ่งมีทั้งบุคคลที่มีความเข้าใจในความเชื่อ นี้เป็นอย่างดีและมีจำนวนหนึ่งที่ไม่มีความเข้าใจอย่างแท้จริง แต่ก็ยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมา เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ และให้กำลังใจในการดำเนินกิจการค้าขาย ซึ่งมีผลทำให้ฮวงจุ้ยได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย^{๔๘}

^{๔๘} วัลรัตน์ หงส์ร่อน, “ฮวงจุ้ย : บทบาทความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ยที่มีต่อภารกิจการค้าของชาวจีนแต่จวบจนการศึกษาธุรกิจการค้าเยาวราชตั้งแต่ช่วงเวียนโอเดียนถึงสี่แยกราชวงศ์”, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๓๗), หน้า ๑๔๘ – ๑๔๙.

๒.๗ บทสรุป

สรุปได้ว่า หลักฮวงจุ้ย ได้แบ่งออกเป็น ๒ แบบ คือ แบบที่ ๑ หมายถึง ตามรูปคำศัพท์ของ ฮวงจุ้ยคำว่า “ฮวง” แปลว่า ลม ส่วน “จุ้ย” แปลว่า น้ำ เมื่อรวมคำเป็น “ฮวงจุ้ย” ก็จะแปลตามศัพท์ว่า ลมและน้ำ แบบที่ ๒ คือ ศาสตร์แห่งการพยากรณ์ของชาวจีนที่เกี่ยวกับการเลือกสถานที่ที่เหมาะสมกับของคนเป็นและคนตาย

ฮวงจุ้ยคนเป็น หมายถึง หลักความสมดุลของธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมซึ่งสามารถส่งผลต่อชีวิตของมนุษย์ได้ และหลักวิชาที่ว่าด้วยเรื่องของ ลมและน้ำ เป็นศาสตร์ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์และผสมกลมกลืนกัน ที่เป็นสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ซึ่งเน้นหลักของความสมดุลเป็นจุดกึ่งกลาง ซึ่งจะประกอบไปด้วย ลม และ อากาศ ของภูเขา เนินเขา ลำธารแม่น้ำ และฝน ยังมีจุดที่สำคัญเหนือยิ่งไปกว่านั้นก็คือขบวนการ ที่ทำให้เกิดความเป็นไปของธรรมชาติ ซึ่งมีอำนาจของสกลจักรวาลทั้งหมดแห่งแนวความคิดและสัญลักษณ์ของอภิปรัชญา ที่มีอำนาจเกื้อหนุนอยู่เบื้องหลัง โดยมีการจัดเตรียมภาวะแวดล้อมให้ถูกหลักเกณฑ์ที่ดี

ฮวงจุ้ยคนตาย หมายถึง เป็นความเชื่อของคนจีนที่ไม่นิยมเผาศพ และจะนำศพของบรรพบุรุษไปฝังไว้ในสถานที่ ที่ได้จัดเตรียมไว้แล้ว ซึ่งเรียกอีกอย่างว่า ฮวงซุ้ย จะเป็นสถานที่ที่ได้คัดเลือกให้เหมาะสมต่อสภาพแวดล้อมในการฝังศพ จะมีเนินดินซึ่งเปรียบเสมือนภูเขา มีธารน้ำเพื่อให้ดูเหมือนสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ซึ่งเน้นหลักของความสมดุลเป็นจุดกึ่งกลาง จะได้เป็นสิ่งที่เคารพต่อบรรพบุรุษสืบไป